

နမောတဿတဂဝတောအရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

သတ္ထာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ။ ဇေတဝန်ကျောင်း
ထော်၌။ ဝိဟရန္တော။ နေတော်မူလျက်။ ဧကံ။ တယောက်သော။
မာတုပေါသကဘိက္ခု။ အဓိအာဘကိုပွေးသောရဟန်းကို။ အာ
ရတ္တ။ အကြောင်းပြု၍။ ကောနုဗညသုနာဝိဇ္ဇာတိအာဒိနာဂါထာ ၁၁
ပဒေနပဋိမဏ္ဍိတံ။ ကောနုဗညသုနာဝိဇ္ဇာဟူသည်လျှင် အစရှိ
သောဂါထာပုဒ်ဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သော။ ဣဒံသုဝဏ္ဏဿ
မဇာတကံ။ ဤသုဝဏ္ဏဿမဇာတ်ကို။ ကထေသိ။ ဟောတော်
မူပေ၏။ သာဝဏ္ဏိယံ။ သာဝဏ္ဏိပြည်၌။ အဋ္ဌာရသကောပိုဝိတာ
ဝဿ။ ထဆဲရှစ်ကုဋေဥစ္စာရှိသော။ ဧကဿ။ တယောက်သော။
သေဗြိကုလဿ။ သေဋ္ဌေးအမျိုး၏။ ဧကသုတ္တကော။ ထယောက်
ထည့်သောသားသည်။ အဟောသိကိရ။ ဖြစ်သထတ်။ သော။
ထိုသားကို။ မာတာဝိတူဟိ။ အဓိအာဘတို့သည်။ ဝိယော။ ချစ်
အပ်၏။ မနာပေါ။ နှစ်သက်အပ်၏။ သော။ ထိုသေဋ္ဌေးသား
သည်။ ဧကဒိဝသံ။ ထနေ့သ၌။ ဝါသာဒဝရဂတော။ မြတ်သော
ပြာသာဒ်၌နေလျက်။ သိဟပဉ္စရံ။ မြတ်သော ထေသာတံခါး
ကို။ ဥဒ္ဓါဓေတွာ။ ဘွင့်၍။ ဝိထိ။ ခရီးမကို။ ဩသောကောန္တော။
ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဂန္ဓမာထာဒိဟတ္ထံ။ နံသာပန်းစသောဒါန
ဝတ္ထုတို့ကိုထက်စွဲသော။ ဓမ္မဿဝနတ္ထာယ။ ထရားတော်ကို
နာလိုသောဌာ။ ဇေတဝနံ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ။
သွားသော။ မဟာဇနံ။ များစွာသောလူကို။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ အဟံဝိ။
ငါသည်။ ဓမ္မံ။ ထရားတော်ကို။ သုဏိဿာမိတိ။ နာအံ့ဟူ

၁၄ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယံ။

ဤ။ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့ကို။ ဝဋ္ဌတွာ၊ ဂြိုဟ်း၍၊ ဂန္ဓမာလာ
 ဒိနိ၊ နံ့သာပန်းအစရှိကုန်သောဒါနဝတ္ထုတို့ကို။ ဂါဟာပေတွာ။
 ယူစေ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂတိံ။ သွားလေ
 ၍။ ဝတ္ထဘေသဇ္ဇပါနကာဒိနိ၊ ဝုဆိုးဆေးအဖျော် အစရှိကုန်
 သောအလှူ ဝတ္ထုတို့ကို။ တိက္ခသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။
 ဒါပေတွာ။ လှူစေ၍။ ဂန္ဓမာလာဒိဟိစ၊ နံ့သာပန်းအစရှိသည်
 တို့ဖြင့်ထည်း၊ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်
 ၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်ဆပ်သောအရပ်၌။ နိသိန္နော၊ နေထျက်၊ ဓမ္မံ၊
 တရားတော်ကို။ သုတွာ၊ နာ၍၊ ကာမေသု၊ ကာမရုဏ်တို့၌။ အာ
 ဒိနဝံ။ အပြစ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယစ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌
 ထည်း၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ သဗ္ဗက္ခေတွာ။ မှတ်၍၊ ပရိသာ
 ယ၊ ပရိသတ်သည်၊ ဝုဋ္ဌတာယ၊ ထပြီးသော်၊ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာမိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊
 မာတာဝိတုဟိ၊ အမိအဘတို့သည်။ အနုညာတံ၊ ခွင့်မပြုအပ်
 သော၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ တထာဂတာနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်။
 နပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရဟန်းမပြုကုန်။ ဣတိ။ ဤသို့ဟောတော်မူအပ်
 သော၊ ထံဝစနံ၊ ထိုစကားတော်မြတ်ကို၊ သောကုလဝုတ္တော၊
 ထိုသေဋ္ဌေးသားသည်။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ ဝဋ္ဌတွာ၊ ရိုသေစွာဂြိုဟ်၍။ ပုန၊ ထပ်၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်
 သို့၊ ဂတိံ။ သွားလေ၍။ သဂါရဝေန၊ ရိုသေခြင်းနှင့်တကွ၊
 မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့ကို။ ဝဋ္ဌတွာ၊ ဂြိုဟ်၍။ ဧဝံ၊ သို့၊ အာ
 ဟ၊ ဆို၏။ အဗ္ဗတာတာ၊ အိမ်ခင်ဘခင်တို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ တထာဂတာယ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ
 တော်၌၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။
 အထ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသား၏။ မာ
 ထာဝိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ တဿ၊ ထိုသား၏။ ဝစနံ၊
 စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဧကပုတ္တကဘာဝေန၊ ထယောက်
 ထည်းသောသား၏အဖြစ်ဖြင့်။ သတ္တဝေ၊ ရုနစ်စိတ်အားဖြင့်။

ဘိဇ္ဇမာနဟာဒယောဝိယ။ ကွဲအံ့သောနှလုံးရှိသကဲ့သို့။ ဝုတ္တဘိ
 နေဟောန။ သား၏ချစ်ခြင်းဖြင့်။ ကမ္မမာနသကလသနိရာ။ တ
 ကိုယ်လုံးတုန်ယှုပ်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဇေဝံ။ ဤသို့။ အါဟံသု။
 ဆိုကုန်၏။ တာတဝိယဝုတ္တက။ ဩော်ချစ်လှစွာသောသား။ တာ
 တကုလကံ၊ ရ။ ဩော်အမျိုး၏အညွန့်ဖြစ်သောသား။ တာတန
 ယန။ ဩော်မျက်စိနှင့်တူသောသား။ တာတဟာဒယ။ ဩော်
 နှလုံးသည်းပွတ်နှင့်တူသောသား။ တာတပါဏသဒိဿ။ ဩော်
 အသက်နှင့်တူသောသား။ တယာ၊ သင်နှင့်။ ဝိနာ။ ကင်း၍။ က
 ထံ။ အဘယ်သို့လျှင်။ မယံ။ ငါတို့သည်။ ဇိဝါမ။ အသက်ရှင်
 ကုန်အံ့နည်း။ တယိ။ သင်၌။ နေဝံ။ ငါတို့၏။ ဇိဝိတံ။ အသက်
 သည်။ ပဋိဗဒ္ဓံ။ စပ်၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ မယံ။ ငါတို့သည်။ ရော
 အိုကုန်ပြီ။ ဇိဏ္ဏာ။ ဆွေးမြေ့ကုန်ပြီ။ ဝုဗ္ဗာ။ အင်္ဂါကြီးပေါ်ရင့်
 ခြင်းသို့ရောက်ကုန်ပြီ။ မဟလ္လကာ။ သွားကျိုးခြင်းစသည်ဖြင့်
 ကြီးခြင်းသို့ရောက်ကုန်ပြီ။ အဇ္ဇဝါ။ ယနေ့လည်းကောင်း။ သု
 ဝေဝါ။ နက်ဖြန်လည်းကောင်း။ ပရသုဝေဝါ။ သံဘက်လည်း
 ကောင်း။ မရဏံ။ သေခြင်းသို့။ ပါပုဏိဿာမ။ ရောက်လေကုန်
 အံ့။ တထွာ။ ထိုကြောင့်။ အဓိ။ ငါတို့ကို။ ဩဟာယံ။ စွန့်၍။ မာ
 ဝုတ္တဘိ။ မသွားနှင့်။ တာတ၊ ချစ်သား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာနာမ။ ရဟန်းအဖြစ်
 မည်သည်ကား။ အတိရုက္ကရာ။ အလွန်ပြိုက်ခဲ၏။ သိဝေနေ။ အ
 ချမ်းဖြင့်။ အတ္ထေ။ အလိုသည်။ သတိ။ ရှိသော်။ ဥဏ္ဍာ။ အပူကို။
 လဘတိ။ ရတတ်၏။ ဥဏ္ဍေန။ အပူဖြင့်။ အတ္ထေ။ အလိုသည်။ သ
 တိ။ ရှိသော်။ သိတံ။ အချမ်းကို။ လဘတိ။ ရတတ်၏။ တထွာ။ ထို
 ကြောင့်။ တာတ၊ ချစ်သား။ မာပဗ္ဗဇာဟိ။ ရဟန်းမပြုစင့်။ ဣတိ
 ဇေဝံ။ သို့။ အာဟံသု။ ဆိုကုန်၏။ တံ။ ထိုစကားကို။ သုတွာ။ ကြား
 ၍။ ကုလဝုတ္တော။ သေဋ္ဌေးသားသည်။ နုက္ခိဒုဗ္ဗနေဝ။ နှလုံးမ
 သာသည်ဖြစ်၍။ ဩနတသိသော။ ချသောဦးခေါင်းရှိသည်ဖြစ်
 ၍။ ပဏ္ဍာယန္တောဝ။ ကြံ့မှိုင်လျက်သာလျှင်။ သတ္တာဟံ။ ခုနစ်ရက်
 ပတ်လုံး။ နိရာဟာရော။ ထမင်းမစားသည်ဖြစ်၍။ နိသိဒိ။ နေ၏။

၁၆ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

အဿ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသား၏၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့
သည့်၊ နော၊ ငါတို့၏၊ ဂုတ္တော၊ သားကို၊ သဝေအနုညာထော၊
အကယ်၍ ခွင့်မပြုချေအံ့၊ မရိဿတိ၊ သေစေကြွံ့၊ ဂုန၊ ထဘနံ၊
နပသိဿာမ၊ မမြင်ရကုန်စေကြွံ့၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်
ဖြင့်၊ ဇိဝမာနံ၊ အသက်ရှင်သော၊ နံ၊ ထိုသားကို၊ ဂုန၊ ထဘနံ၊
တသိဿာမ၊ မမြင်ရကုန်အံ့၊ ဣဗိဝေံ၊ သို့၊ ဝိန္နေသံ၊ ဩဩကုန်
၏၊ ဝိန္နေတွာစပန၊ ဩပြီး၍ကား၊ တာတဝိယဂုတ္တက၊ ဩဝံ
ချစ်စွာသောသား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းပြုမိမ့်သောဌာ၊ ထံ၊
သင်ချစ်သားကို၊ အနုဇာနာမ၊ ခွင့်ပြုကြကုန်အံ့၊ တံ၊ သင်ချစ်
သားသည့်၊ ပဗ္ဗဇာယိတိ၊ ရဟန်းပြုထော့ ဟူ၍၊ အနုဇာနိ
သု၊ ခွင့်ပြုကုန်၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ကုလ
ဂုတ္တော၊ သေဋ္ဌေးသားသည့်၊ တုဋ္ဌမာနသော၊ ဝမ်းမြောက်
သောနှလုံးရှိသည့်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သကထသ
ရိရံ၊ ကိုယ်အလုံးကို၊ ဩဏာမေတွာ၊ ညွတ်စေ၍၊ မာတာဝိ
တရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဝိဟာရံ၊ ဇေယဝနံ
ကျောင်းတော်သို့၊ ဂတိံ၊ သွားလေ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရား
ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာစတိ၊ ထောင်း
ပန်၏၊ သတ္တော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဧကံသိက္ခ၊ ရဟန်းတ
ယောက်ကို၊ ပက္ခောသပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ ဣမံကုမာရံ၊ ဤ
သတို့သားကို၊ ပဗ္ဗာဇေဟိတိ၊ ရဟန်းပြုထော့ဟူ၍၊ အာဏာ
ပေထိ၊ စေတော်မူလိုက်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ထံ၊ ထို
သေဋ္ဌေးသားကို၊ ပဗ္ဗာဇေထိ၊ ရဟန်းပြုပေ၏၊ ဩဿ၊ ထို
သေဋ္ဌေးသား၏၊ ပဗ္ဗဇိတကာလထော၊ ရဟန်းပြုသော အခါ
မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မဟာဏာသသက္ကာရော၊ များသောထပ်သပ်
ပကာရှိသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသေဋ္ဌေးသားရဟန်း
သည်၊ အာစရိယပုဏ္ဏာယေ၊ ဆရာဥပဏ္ဍာပတ်တို့ကို၊ အာရာ
ဇေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ လန္ဒူပသမ္ပဒေါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုရပြီး
သော်၊ ပဉ္စဝဿာနိ၊ ငါးဝါတို့ပတ်လုံး၊ ဓမ္မံ၊ ပါဠိထောင်ကို၊ ပရိ

ယာဓုဏိတွာ။ သင်၍။ အဟံ။ ငါလည်း။ ဣဓ။ ဤအရပ်၌။ အာ
 ကိဏ္ဍော။ ပြိုင်းလျက်။ ဝိဟရာမိ။ နေ၏။ ဣဒံ။ ဤသို့နေခြင်းသည်။
 မေ။ ငါ့အား။ နပတိရှုပံ။ မလျောက်ပတ်။ ဣတိ။ သို့။ ဝိပဿနာရ
 ခံ။ ဝိပဿနာရရကို။ ပူရေတုကာမော။ ဖြည့်ခြင်းငှာအလိုရှိ
 သည်းဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ဥပဇ္ဈာယဿ။ ဥပဇ္ဈာပတ်ဆရာ၏။ သန္တိ
 ကော။ အထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ဥပဇ္ဈာ
 ယံ။ ဥပဇ္ဈာပတ်ဆရာကို။ ဝဉ္ဇိတွာ။ ရှိခိုး၍။ သော။ ထိုသေဋ္ဌေး
 သားရဟန်းသည်။ ဇေတဝနာ။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်မှ။
 နိက္ခမိတွာ။ ထွက်ခဲ့၍။ ဧကံ။ တခုသော။ ပစ္စန္နဂါမံ။ ပစ္စန္နရစ်
 ရှာကို။ နံသဿယ။ ခြံ၍။ အရညေ။ တော၌။ ဝိဟာသိ။ နေ၏။
 သော။ ထိုသေဋ္ဌေးသားရဟန်းသည်။ တတ္ထ။ ထိုကျောင်း၌။ ဝိ
 ပဿနံ။ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတွာ။ ပွားစေ၍။ ဒွါဒသဝဿာနိ။
 တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဃဇေန္တော။ ဧတေသံလျက်။ ဝါယ
 မန္တောပိ။ လုံးလပြုပါသော်လည်း။ ဝိသေသံ။ တရားအထူးကို။
 နိဗ္ဗတ္တေတံ။ ဖြစ်စိမ့်သောငှာ။ နာသက္ခိ။ မတတ်နိုင်။ အဿ။ ထို
 သေဋ္ဌေးသားရဟန်း၏။ မာတာဝိတရောပိ။ အမိအဘတို့သည်
 လည်း။ ကာလေ။ အခါကာလသည်။ ဂစ္ဆန္တေ။ ဂစ္ဆန္တေ။ ရွေ့လျော
 လတ်သော်။ ဒုဂ္ဂတာ။ ဆင်းရဲကုန်သည်။ အဟေသံ။ ဖြစ်ကုန်၏။
 ယေဟိ။ အကြင်ကျွန်တို့သည်။ တေသံ။ ထိုသေဋ္ဌေးတို့၏။ ခေတ္တံ
 ဝါ။ လယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါဏိန္ဒူဝါ။ ကုန်သွယ်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း။ ပယောဇေသံ။ ယှဉ်စေကုန်၏။ တေ။ ထိုကျွန်တို့
 သည်။ ဣမသ္မိံကုလေ။ ဤသေဋ္ဌေးအမျိုး၌။ ဝုတ္တောဝါ။ သား
 သည်လည်းကောင်း။ ဘာတာဝါ။ ညီအစ်ကို သည်လည်း
 ကောင်း။ ဣဏံ။ ဗြိုကို။ စောဒေတွာ။ တောင်း၍။ ဇဗ္ဗန္တောနာမ။
 ယူသောမည်သည်။ နတ္ထိတိ။ မရှိပြီဟူ၍။ အတ္တနောအတ္တနော။ မိ
 မိမိ၏။ ဟတ္ထဂတံ။ လက်၌ရှိသောဘဏ္ဍာကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ
 ၍။ ယထာရူပိ။ အလိုရှိတိုင်း။ ပလယိံသု။ ပြေးလေကုန်၏။ ဂေ
 ဟေ။ အိပ်၍။ ဝသန္တာ။ နေကုန်သော။ ဒါသကမ္မကရာဒယော

၅၀ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဝိ။ ကွန် အမှုလုပ်အစရှိကုန်သောသူတို့သည်လည်း။ ဟိရုညသု
 ဝဏ္ဏာဒိနိ။ ရွှေငွေအစရှိကုန်သော ဥစ္စာတို့ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ
 ချ်။ ပယာယိံသု။ ပြေးလေကုန်၏။ အပရဘာဂေ။ အခါထပါး
 သောနေဋ္ဌိ။ နွေဇနာ။ နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်။ ကပဏာ။ အ
 ထီးကျန်ကုန်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ဟတ္ထေ။ ထက်၌။ ဥဒကသိဉ္စ
 နံဝိ။ ရေဆေးရာသောခွက်ကိုမျှလည်း။ အလဘိတွာ။ မရသော
 ကြောင့်။ ဂေဟံ။ အိမ်ကို။ ဝိတ္တိဏိတွာ။ ရောင်း၍။ အဃရာ။ အိမ်
 မရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ ကာရုညဘာဝံ။ သနားဘွယ်
 သောအဖြစ်သို့။ ပတ္တာ။ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဇ္ဇေတိကံ။
 ဝုဆိုးညစ်ကို။ နိဝါသေတွာ။ ဝတ်၍။ ကပါလဟတ္တာ။ ခွက်
 လက်စွဲကုန်ချက်။ ဘိက္ခာယ။ ထမင်းအလို့ငှာ။ စရိံသု။ ထည့်
 လည်ကုန်၏။ တသ္မိံကာလေ။ ထိုအခါ၌။ ဧကော။ တယောက်
 သော။ သိက္ခ။ ရဟန်းသည်။ ဇေတ ဝနတော။ ဇေတဝန်
 ကျောင်းတော်မှ။ နိက္ခမိတွာ။ ထွက်၍။ အနုပုဗ္ဗေန။ အစဉ်သ
 ဖြင့်။ တဿ။ ထိုသေဋ္ဌေးသားရဟန်း၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ။ နေရာအ
 ရပ်သို့။ အဂမာသိ။ သွားလေ၏။ သော။ ထိုသေဋ္ဌေးသားရဟန်း
 သည်။ တဿ။ ထိုရဟန်းအား။ အာဂန္တုကဝတ္တံ။ အာဂန္တုက
 ဝတ်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ သုခနိသိန္နကာလေ။ ချမ်းသာစွာနေသော
 အခါ၌။ ဘန္တေ။ သခင်။ ကုတော။ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂတတ္ထာ
 တိ။ လာတော်မူသနည်းဟူ၍။ ပုစ္ဆိတွာ။ မေး၍။ အာရုသော။ ဂေါ
 ရှင်။ ဇေတဝနာ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ။ အာဂတော။ လာ၏။
 ဣတိ။ သို့။ ဝုတ္တေ။ ဆိုပေသော်။ သတ္ထုနောစေဝ။ ဖြတ်စွာတုရား
 ၏လည်းကောင်း။ မဟာသာဝကာဒိနဉ္စ။ မဟာသာဝကအစရှိ
 သည်တို့၏လည်းကောင်း။ အာရောဂျံ။ အနာမရှိသည်၏အဖြစ်
 ကို။ ပုစ္ဆိတွာ။ မေး၍။ မာတာဝိတုနဉ္စ။ အမိအဘတို့၏လည်း။ ပ
 ဝတ္တိ။ အကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ။ မေး၏။ ဘန္တေ။ သခင်။ သာဝတ္ထိယံ။
 သာဝတ္ထိပြည်၌။ အသုကဿနာမ။ ဤအမည်ရှိသော။ သေဋ္ဌိကု
 လဿ။ သေဋ္ဌေး၏။ အာရောဂျံ။ အနာကင်းသော အဖြစ်သည်။

ဟောတိကိံ၊ ဖြစ်ပါ၏လော။ ဣတိ၊ သို့။ ပုတ္တိ၊ မေး၏။ အါရုသေါ၊
 ငါ့ရှင်၊ တဿကုလဿ၊ ထိုသေဋ္ဌေး၏၊ ပဝတ္တိံ၊ အကြောင်း
 ကိုးမာပုတ္တိ၊ မမေးနှင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 ကိံ၊ အဘွဲ့ကြောင့်မမေးအပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆို
 ပေသော်၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်၊ တဿကုလဿ၊ ထိုသေဋ္ဌေး၏၊
 ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဝုတ္တော၊ သားသည်။ အတ္ထိကိရ၊ ရှိ
 သတတ်၊ သော၊ ထိုသားသည်။ ဗုဒ္ဓဿာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတောကိရ၊ ရဟန်းပြုသတတ်၊ တဿ၊
 ထိုသား၏၊ ပဗ္ဗဇိတ ကာလတော၊ ရဟန်းပြုသော အခါမှ၊
 ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တံကုလံ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသည်၊ ပရိက္ခိတံ၊ ပြုန်း
 တီးခဲ့၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧဒေနာ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့
 သည်၊ ပရမကာရုံညဘာဝံ၊ အလွန်သနားထွယ်သောအဖြစ်
 သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကပါလဟတ္ထာ၊ ခွက်သက်
 စွဲကုန်လျက်၊ ဘိက္ခာယ၊ ထမင်းအလိုငှာ၊ စရန္တိ၊ ဟုည့်လည်ရ
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟာ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုသေဋ္ဌေးသားရဟန်း
 သည်။ တဿ၊ ထိုညောင်သည်ရဟန်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ သကဘာဝေန၊ မိမိကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သန္ဓာရေတုံ၊
 တည့်မိင့်သောငှာ၊ အသက္ကောန္တော၊ ထေတ်နှိုင်းသည် ဖြစ်၍၊
 အထူဝုဇ္ဈေဟိ၊ မျက်ရည်တို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်သော၊ နေတ္တေဟိ၊
 မျက်စိတို့ဖြင့်၊ ရောဒိတုံ၊ ပိုအံ့သောငှာ၊ အာရုတိ၊ အားထုတ်
 ၍၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ရောဒသိတိ၊ ပို
 သနည်းဟု၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုပေသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်၊ တော၊ ထိုသူတို့
 သည်၊ မဟ္တံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။
 အဟံ၊ တပည့်တော်ကား၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ဝုတ္တော၊ သား
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်၊ တဝ၊
 သင်၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ တံ၊ ငါ့ရှင်ကို၊
 နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏၊
 ဝတ္ထု၊ သွားလေသု၊ တော၊ ထိုအမိအဘတို့ကို၊ ပဋိဇ္ဈာဟိ၊ လုပ်

၆၀ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကျေးလော၊ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုသေဋ္ဌေးသား။
 ရဟန်းသည်။ မိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ခွါဒသဝဿာနိ။
 တဆဲနှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဗာဓေုန္တေ၊ စေ့ဆော်လျက်။ ဝါယာ
 မန္တောပိ။ လုံ့လပြုသော်လည်း။ မဂ္ဂံဝါ။ မဂ်ကိုလည်းကောင်း။ ဗ
 လံဝါ။ ဒိုလ်ကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တေတုံ။ ဖြစ်ပိတ်သောဌာနာ
 သက္ခိံ။ မတတ်နိုင်။ အဘဗ္ဗော၊ မကျွတ်ထိုက်သည်။ ဘဝိဿာ
 မိ။ ဖြစ်ထွက်။ မေ၊ ငါ့အား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်။ ကိံ။
 အဘယ်ပြုရအံ့နည်း။ ဂိဟိ၊ လူထွက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မာ
 တာပိတရော။ အမိအဘတို့ကို။ ပေါသေတွာ။ မွေး၍။ ဒါနံ။ အ
 လှူကို။ ဒတွာ။ ပေး၍။ သဂ္ဂပရာယနော။ နတ်ပြည်သို့သွားသည်။
 ဘဝိဿာမိ။ ဖြစ်အံ့။ ဣတိ။ သို့။ မိန္ဒေတွာ။ ကြံ၍။ အရညာဝါသံ။
 တောကျောင်းကို။ တဿထေရဿ။ ထိုမထေရ်အား။ နိယျာ
 ဒေတွာ။ နှင်းခဲ့၍။ ပုနဒိဝသေ။ မိုးသောက်သောနေ့၌။ အရညာ။
 တောမှ။ နိဂ္ဓမိတွာ။ ထွက်ခဲ့၍။ အနုပုဗ္ဗေန။ အစဉ်သဖြင့်။
 ဂစ္ဆန္တော။ သွားလေသော်။ သာဝဏ္ဏိတော။ သာဝဏ္ဏိပြည်မှ။ အဝိ
 ခူရေ။ မနိုးမဝေးသောအရပ်၌။ ဇေတဝနေ။ ဇေတဝန်ကျောင်း
 တော်၌။ ပိဋ္ဌိပိဟာရံ။ အစွန်ကျောင်းသို့။ ပါပုဏိ။ ရောက်၏။
 ထတ္ထ။ ထိုအရပ်၌။ န္ဒေမဂ္ဂါ။ ခရီးနှင်ကြောင်းတို့သည်။ အဟေ
 သုံ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု။ ထိုခရီးနှင်ကြောင်းတို့တွင်။ ဧကော
 မဂ္ဂေါ။ ခရီးတကြောင်းသည်။ ဇေတဝနံ။ ဇေတဝန်ကျောင်း
 တော်သို့။ ဂစ္ဆတိ။ သွား၏။ ဧကောမဂ္ဂေါ။ ခရီးတကြောင်းသည်။
 သာဝဏ္ဏိံ။ သာဝဏ္ဏိပြည်သို့။ ဂစ္ဆတိ။ သွားလေ၏။ သော။ ထို
 သေဋ္ဌေးသား။ ရဟန်းသည်။ တတ္ထေဝ။ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။
 ဌတွာ။ ရပ်၍။ မိန္ဒေသိ။ ကြံ၏။ ပဌမံ။ ရှေးဦးစွာ။ မာတာပိတရော။
 အမိအဘတို့ကို။ ပဿိဿာမိကိံနုခေါ။ ဖူးမြင်ရအံ့လော။ ဥ
 ဓါဟု။ ထိုသို့မဟုတ် မူကား။ ဒသဗလံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။
 ပဿိဿာမိကိံနုခေါ။ ဖူးမြင်ရအံ့လော။ ဣတိ။ သို့။ မိန္ဒေတွာ။
 ကြံ၍။ မယာ။ ငါသည်။ မာတာပိတရော။ အမိအဘတို့ကို။ မိရံ။

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယံ။ ၆၀

မြင့်မြင့်စွာ။ နိဗ္ဗုဗ္ဗော။ မြင်ဘူး၏။ ဣတော။ ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယပန။ စ
 ဤကား။ မေးငါ့အား။ ဗုဒ္ဓဒဿနံ။ ဘုရားအားဖူးမြင်ခြင်းကို။ ဒုလ္လ
 ဘံ။ ရခဲသည်။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ။ ထိုကြောင့်။ အဇ္ဈမေ
 ဝ။ ယခုပင်လျှင်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသွာ။ ဖူးမြင်
 ၍။ ဓမ္မံ။ တရားတော်ကို။ သုတွာ။ နာ၍။ သွေ။ နက်ဖြန်။ ပါတော
 ဝ။ နံနက်မှလျှင်။ မာတာဝိတရော။ အမိအဘတို့ကို။ ပဿိဿာ
 မိတိ။ ဖူးမြင်အံ့ဟူ၍။ သလ္လက္ခေတွာ။ မှတ်၍။ သာဝဏ္ဏိမဂ္ဂံ။ သာ
 ဝဏ္ဏိပြည်သို့သွားသောခရီးကို။ ပဟာယ။ စွန့်၍။ သာယန္တသမ
 ယေ။ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဇေတဝနံ။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်
 သို့။ ပါဝိသိ။ ဝင်လေ၏။ သတ္ထာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံဒိဝသံ
 ပန။ ထိုနေ့၌ကား။ ပစ္စ။ သကာလေ။ မိုးသောက်သောအခါ၌။
 လောကံ။ လောကကို။ ဩလောကေန္တော။ ကြည့်တော်မူလတ်
 သော်။ ဣမဿကုလပုတ္တဿ။ ဤသေဋ္ဌေးသား၏။ ဥပနိဿယ
 သဗ္ဗတ္တိံ။ ဥပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။ အဒ္ဓသ။ မြင်တော်မူ
 ၍။ သောသတ္ထာ။ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ။ ထိုသေဋ္ဌေး
 သားရဟန်း၏။ အာဂမနကာလေ။ လာသောအခါ၌။ မာတုပေါ
 သကသုတ္တေန။ မာတုပေါသကသုတ်ဖြင့်။ မာတာဝိတုနံ။ အမိ
 အဘတို့၏။ ဂုဏံ။ ကျေးဇူးကို။ ဝဇ္ဇေသိ။ ခြီးမွမ်းတော်မူ၏။
 သောပနတိက္ခ။ ထိုသေဋ္ဌေးသားရဟန်းသည်ကား။ ပရိသာ
 ပရိယန္တေ။ ပရိသတ်အဆုံး၌။ ဌတွာ။ ၍။ သတ္ထုဿ။ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ။ သာယာစွာသောတရားစကားတော်ကို။
 သုဏန္တော။ နာလျက်။ ဖိန္တေသိကိရ။ ကြံသသတ်။ အဟံ။ ငါသည်။
 ဝိဟိ။ လူထွက်သည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ မာတာဝိတရော။ အမိအ
 ဘတို့ကို။ ပဋိဇ္ဇဂ္ဂိတု။ လုပ်ကျွေးအံ့သောဌာ။ သက္ကောမိ။ တတ်
 နိုင်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဖိန္တေသိ။ ကြံ၏။ သတ္ထာပန။ မြတ်စွာဘုရား
 သည်ကား။ ပဗ္ဗဇိတောဝ။ ရဟန်းသည်ပင်လျှင်။ သမာနော။ ဖြစ်
 လျက်။ မာတာဝိတုနံ။ အမိအဘတို့ကို။ ပဋိဇ္ဇဂ္ဂိတော။ လုပ်ကျွေး
 ခြင်းသည်။ ဥပကာရကော။ ကျေးဇူးများ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဒတိ။

၆၂ သုဝဏ္ဏသာမဇာတ်ကဏ္ဍကထာနိဿယ။

ဟောထော်မူ၏။ အဟံ။ ငါသည်။ သတ္ထာရံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။
 အဒိသ္မာ။ မဖူးမြင်ဘဲ။ သစေဂတော။ အကယ်၍သွားချေသည်
 ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ။ ဤသို့။ သဘောရှိသော။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ။ ရဟန်းအ
 ဖြစ်မှ။ ပရိဟိနော။ ယုတ်သည်။ ဘဝေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဣဒါနိပန။
 ယခုအခါ၌ကား။ ဂိဟိ။ လူထွက်သည်။ အဟုတွာ။ မဖြစ်မှ။
 ပဗ္ဗဇိတောဝ။ ရဟန်းသည်သာလျှင်။ သမာနော။ ဖြစ်လျက်။ မာ
 တာပိတရော။ အမိအဘတို့ကို။ ပေါသိဿာမိတိ။ မွေးအံ့ဟူ
 ၍။ ဗိဇ္ဇေတွာ။ ကြံ၍။ သန္နိဋ္ဌာနံ။ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ အဘာသိ။ ပြု၏။
 သော။ ထိုသေဋ္ဌေးသားရဟန်းသည်။ သဿာကင်္ဂံ။ စာရေးတံ
 တင်းကုပ်သို့။ ဂတိံ။ သွားလေ၍။ သဿကာဘတ္တဉ္စ။ စာရေး
 တံဆွမ်းကိုလည်းကောင်း။ သဿကာယာဂုံစ။ စာရေးတံယါဂု
 ကိုလည်းကောင်း။ ဂဏ္ဍိ။ ခံ၏။ ဣဒသဝဿာနိ။ တဆွဲနှစ်နှစ်တို့
 ပတ်လုံး။ အရညော။ တော၌။ ဂုတ္တတိက္ခ။ နေသောရဟန်းသည်။
 ပါရာဇိကပတ္တောပိယ။ ပါရာဇိကသို့ရောက်သော ရဟန်းကဲ့
 သို့။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ သော။ ထိုသေဋ္ဌေးသားရဟန်းသည်။
 ပါတောဝ။ နံနက်ကလျှင်။ သာဝတ္ထိယံ။ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပ
 ဝိသိတွာ။ ဝင်လေ၍။ ပထမံ။ ငှားဦးစွာ။ ယာဂုံ။ ယာဂုကို။
 ဂဏ္ဍိဿာမိကိန္နုခေါ။ ခံရအံ့လော။ ဥဒါဟု။ ထိုသို့မဟုတ်မူ
 ကား။ မာတာပိတရော။ အမိအဘတို့ကို။ ပသိဿာမိကိန္နု
 ခေါ။ ဖူးမြင်ရအံ့လော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဗိဇ္ဇေတွာ။ ကြံ၍။ ကပဏာနံ။
 အထီးကျန်ကျန်သော။ မာတာပိတုနံ။ အမိအဘတို့၏။ သန္တိကံ။
 ထံသို့။ တုတ္တဟတ္ထေန။ လက်ချည်းဖြင့်။ ဂန္တု။ သွားအံ့သောဌာ။
 အယုတ္တန္တိ။ မအပ်ဟူ၍။ ဗိဇ္ဇေတွာ။ ကြံ၍။ ယာဂု။ ယာဂုကို။ ဂ
 ဟောတွာ။ ခံယူ၍။ တေသံ။ ထိုအမိအဘတို့၏။ ပေါရာဏကဂေ
 ဟဒ္ဒါရံ။ အိပ်ဟောင်းတံခါးသို့။ ဂထော။ သွားလေ၏။ အဿ။ ထို
 ရဟန်း၏။ မာတာပိတရောပိ။ အမိအဘတို့သည်လည်း။ ယာဂု
 တိက္ခံ။ ယာဂုထမင်းကို။ စရိတွာ။ ခံစား၍။ ပရဘိတ္တိံ။ သူတပါး
 ၏အိပ်နံရံကို။ နိဿာယ။ ဖြစ်၍။ ပိဟရန္တိ။ နေကုန်၏။ သော။ ထို

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၆၃

ရဟန်းသည်၊ ဥပဂတိံ၊ ကပ်လေ၍။ နိသိန္နကော၊ နေသောအခါ
 အဘတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥပ္ပန္နသောကော၊ ဖြစ်သောစိုးရိမ်
 ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အဿ၊ ဝုဇ္ဈေဟိ။ မျက်ရည်တို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်
 သော၊ နေတ္ထေဟိ။ မျက်စိတို့ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုအခါအဘတို့၏။
 အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနိုးမဝေးသောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ တေ၊ ထို
 သေဋ္ဌေးတို့သည်။ တံ၊ ထိုသားကို၊ ဒိသ္မာပိ၊ မြင်၍လည်း။ နုသဇ္ဇာ
 နိသု၊ မသိကုန်။ အထ၊ ထိုသို့ရပ်သောအခါ၌။ မာတာ၊ အမိ
 သည်။ အယံတိက္ခ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုတ္တံယ၊ ဆွမ်းအလို
 ဌာ၊ ဌိတော၊ ရပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိသညာယ၊
 ဤသို့သောအမှတ်ဖြင့်၊ ဘန္တေ၊ သခင်၊ တုမှာကံ၊ သခင်တို့အား။
 ဒါတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ လှူအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သောအလှူဝတ္ထုသည်။
 နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဘန္တေ၊ သခင်။ အတိစ္ဆထ၊ ကန်တော့ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။
 အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုသေဋ္ဌေးသားရဟန်းသည်။ တဿာ၊
 ထိုအမိ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊ ကြွား၍။ ဟဒယပူရံ၊ နှလုံး
 ပြည့်အောင်။ သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။
 အဿ၊ ဝုဇ္ဈေဟိ။ မျက်ရည်တို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်သော၊ နေတ္ထေဟိ။
 မျက်စိတို့ဖြင့်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။
 ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်အောင်လည်းကောင်း။ တတိယမ္ပိ၊
 သုံးကြိမ်မြောက်အောင်လည်းကောင်း။ အတိစ္ဆထ၊ ကန်တော့
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုပ္ပမာနောပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ အဋ္ဌာသိယေဝ၊
 ရပ်လေသည်သာလျှင်လည်း။ အထ၊ ထိုသို့ရပ်သောအခါ၌။
 အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝိတာ၊ မည်းတော်သည်။ မာတရံ၊ မယံ
 တော်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်မ၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ၊ ဇာနာဟိ၊
 သိအောင်ပြုလေ့။ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်။ နော၊ ငါတို့၏။
 ဝုတ္တောနုခေါ၊ သားလေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာ၊
 ထိုမယံတော်သည်။ ဥဌာယ၊ ထ၍။ ဥပဂတိံ၊ အနီးသို့ကပ်လေ
 ၍။ ဩဇောကေန္တိ၊ ကြည့်လေသော်။ သဉ္ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ ပါဒမူ
 သေ၊ ခြေရင်း၌။ ပတိတွာ၊ ဝပ်၍။ ပရိဒေဝိ၊ ပိုကြွေး၏။ အဿ၊ ထို

၆၄ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရဟန်း၏၊ ပိတဝိ၊ မည်းတော်သည်လည်း၊ တထေဝံ၊ ထိုအတူ
ပင်လျှင်၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ကာရညံ၊ သနား
ဘွယ်၏အဖြစ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊
မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သကတာဝေ
န၊ မိမိကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သန္တာရေတုံ၊ တည်စိမ့်သောဌာ၊ အ
သက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အဿ၊ နိ၊ မျက်ရည်တို့
ကို၊ ပဝတ္ထေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သောကံ၊ စိုး
ရိမ်ခြင်းကို၊ အမိဝါသေတွာ၊ သည်းခံ၍၊ အဗ္ဗတာတာ၊ အိုမိခင်
ဘခင်တို့၊ မာမိန္ဒယိတ္ထ၊ မကြံစဉ်ကုန်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေါ၊ တ
ကာတကာမတို့ကို၊ ပေါသိဿာမိတိ၊ မွေးအံ့ဟူ၍၊ မာတာဝိတ
ရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ အဿာသေတွာ၊ သက်သာစေ၍၊ ယာ
ဂုံ၊ ယာဂုကို၊ ပါယေတွာ၊ သောက်စေ၍၊ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်
သောအရပ်၌၊ နိသိဒါပေတွာ၊ နေစေ၍၊ ဝုနံ၊ တဘန်၊ ဘိက္ခံ၊
ဆွမ်းကို၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်ချေ၍၊ တေ၊ ထိုအမိအဘတို့
ကို၊ ဘောဇေတွာ၊ ကျွေး၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး
ဌာ၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဝရိယေသိတွာ၊ ရှာဖွ်၍၊ တေသံ၊ ထိုအမိ
အဘတို့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတိံ၊ သွားလေ၍၊ ဝုနံ၊ တဘန်၊
ဘတ္တေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ အာပုန္တိတွာ၊ ပန်၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ သယံ၊
မိမိသည်၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ ဘုဉ်းပေး၏၊ သော၊ ထိုသေဋ္ဌေးသား
ရဟန်းသည်၊ တတော၊ ထိုတွေ့သောနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဣမိနာ
နိယာမေန၊ ဤသို့သောအမှတ်ဖြင့်၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘ
တို့ကို၊ ပဋိဇ္ဇတိ၊ လုပ်ကျွေး၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ လဒ္ဓါနိ၊ ရအပ်
ကုန်သော၊ ပက္ခိကဘတ္တာ၊ ဒိနိပက္ခိကဆွမ်းစသည်တို့ကို၊ တေ
သံယေဝ၊ ထိုအမိအဘတို့အားသာလျှင်၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ သယံ၊
မိမိသည်၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုဌာ၊ စရိတွာ၊ သွား၍၊ လာမာ
နော၊ ရသည်ရှိသော်၊ ဘုဉ္ဇတိ၊ ဘုဉ်းပေးရ၏၊ အထာမာနော၊
မရသည်ရှိသော်၊ နဘုဉ္ဇတိ၊ မဘုဉ်းပေးရ၊ ဝဿာဝါသိကမ္ပိ၊
ဝါဆိုပုဆိုးကိုလည်းကောင်း၊ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိ တရံတရံ

သောပုဆိုးကို။ လက်တွာ။ ရှစ်။ တေဆံယေဝ။ ထိုအမိအဘတို့
 အားသာလျှင်။ ဒေတိ။ ပေး၏။ တေဟိ။ ထိုအမိအဘတို့သည်။ ပ
 ရိဘုတ္တံ။ ဝတ်အပ်စေပြီးသော။ ဇိဏ္ဍဝိဇ္ဇောတိကံ။ ပုဆိုးညစ်
 ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ အဂ္ဂလံ။ အဖာပြင်ထပ်ကို။ ကတွာ။ ထပ်
 ၍။ ရဇိတွာ။ ဆိုး၍။ သယံ။ မိမိသည်။ ပရိဘုပ္ပိ။ ဝတ်၏။ အဿ။
 ထိုသေဋ္ဌေးသားရဟန်းအား။ ဘိက္ခံ။ ဆွမ်းကို။ လာမာနဒိဝ
 သံပန။ ရသောနေသည်ကား။ အပ္ပံ။ နည်း၏။ အလာမာနဒိဝ
 သာနိ။ မရသောနေတို့သည်။ ဗဟူနိ။ များကုန်သည်။ အဟောသုံ။
 ဖြစ်ကုန်၏။ အထ။ ထိုအခါ၌။ အဿ။ ထိုရဟန်း၏။ နိဝါသန
 ပါရပနံ။ ဝတ်ရုံသောသင်္ကန်းသည်။ အတိလူခံ။ အလွန်ညစ်ညူး
 သည်။ ဟောတိ။ ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ သော။ ထိုသေဋ္ဌေးသားရဟန်း
 သည်။ မာတာပိတရော။ အမိအဘတို့ကို။ ပဋိဇ္ဇေန္တောယေဝ။
 လုပ်ကျွေးစဉ်သာလျှင်။ အပရဘာဂေ။ အခါတပါးသောနေ၌။
 ကိသော။ ကြိုသည်။ ဥပဏ္ဍုပဏ္ဍုက ဇာတော။ ဖက်ရွက်
 လျော်ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ မေနိသန္တတဂတ္တော။ အကြောပြိုင်း
 ပြိုင်းထသောကိုယ်ရှိသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ အထ။ ထိုရော
 အခါ၌နံ။ ထိုရဟန်းကို။ သံဒိဋ္ဌသံဘတ္တာ။ မြင်ဘူးအတူတကွ
 စားဘူးကုန်သော။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ ပုစ္ဆိံသု။ မေးကုန်
 ၏။ အာရုသော။ ငါ့ရှင်။ ပုဗ္ဗေ။ ရှေးကာလ၌။ တဝ။ သင်၏။ သရီရ
 ဝဏ္ဏော။ ကိုယ်အဆင်းသည်။ သောဘတိ။ တင့်တယ်၏။ ဣဒါ
 နိပန။ ယခုအခါ၌ကား။ ကိသော။ ကြိုသည်။ ဥပဏ္ဍုပဏ္ဍုက
 ဇာတော။ ဖက်ရွက်လျော်အဆင်းကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ မေနိသန္တ
 တဂတ္တော။ အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသောကိုယ်ရှိသည်။ အဟော
 သိ။ ဖြစ်၏။ တေ။ သင်အား။ ဗျာမိ။ အနာသည်။ ဥပ္ပန္နောနူခေါ။
 ဖြစ်သလော။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုစ္ဆိံသု။ မေးကြကုန်၏။ သော။ ထို
 သေဋ္ဌေးသားရဟန်းသည်။ အရုသော။ အရှင်တို့။ မေ။ အ
 ကျွန်ုပ်အား။ ဗျာမိ။ အနာသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ အပိစ။ စင်စစ်သော်
 ကား။ ပလိဗောဓောပန။ ကြောင့်ကြသည်ကား။ မေ။ အကျွန်ုပ်

၆၆ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

အား၊ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍၊ ထံပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အာ
 ရောစေသိ၊ ကြားပေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသား
 ရဟန်းကို၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြ
 ကုန်၏၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဒ္ဓါ
 နေယျံ၊ သဒ္ဓါ၍လှူသောဆွမ်းကို၊ ဝိနိပါတေတံ၊ ပျက်ဆီးစိန်
 သောဌာ၊ နဒေတိ၊ ခွင့်မပေး၊ တံပန၊ သင်သည်ကား၊ သဒ္ဓါနေ
 ယျံ၊ သဒ္ဓါ၍လှူသောဆွမ်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့
 အား၊ ဒေမာနော၊ ပေးသည်ဖြစ်၍၊ အယုတ္တံ၊ မအပ်သည်ကို၊
 ကရောသိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ သော၊ ထို
 သေဋ္ဌေးသားရဟန်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ ကထံ၊
 စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ လဇ္ဈိတော၊ ရှက်သည်ဖြစ်၍၊ ဩ
 လိယိ၊ ပုန်းခဲ့၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဧတ္ထကောနာမိ၊ ဤသို့
 ကဲ့ရဲ့ခြင်းမျှဖြင့်လည်း၊ အသန္နဌာ၊ မရောင့်ရဲကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂတိံ၊
 သွားလေ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အသုကောနာမ၊ ဤသို့အ
 မည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓါနေယျံ၊ သဒ္ဓါ၍လှူ
 သောဆွမ်းကို၊ ဝိနိပါတေတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့ကို၊
 ပေါသေသိတိ၊ ကျွေးမွေးဘိ၏ဟူ၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ အာရောစေသံ၊ လျှောက်ပေကုန်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားသည်၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုသေဋ္ဌေးသားရဟန်းကို၊ ပက္ခောသာ
 ပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ ပဋိပုတ္တိ၊ သိလျက်မေးတော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရ
 ဟန်း၊ တံ၊ သင်ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓါနေယျံ၊ သဒ္ဓါ၍လှူသော
 ဆွမ်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂိဟိနော၊ လူတို့ကို၊ ပေါသေသိ၊
 ကျွေးမွေး၏၊ ဣတိတေဝစနံ၊ ဤသို့သော စကား သည်ကား၊
 သစ္စံကိရ၊ မှန်ပေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိတွာ၊ မေးလတ်
 သော်၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သစ္စံ၊ မှန်ပေ၏၊ ဣတိ၊ သို့၊ ဝုတ္တေ၊
 နားတော် လျှောက်ပေသော်၊ တံကိရိယံ၊ ထိုအပြု အမှုကို၊
 ဝုတ္တေတုကာမော၊ ခြီးမွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနောစ။

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၆၇

ကိုယ်တော်မြတ်၏လည်း။ ဂုဗ္ဗစရိယံ။ ရှေး၌ဖြစ်သောအကျင့်
 တော်ကို။ ပကာသေတုကာမော။ ပြခြင်းငှာ အသိရှိတော်မူ
 သည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခု။ ရဟန်း။ တံ။ သင်ရဟန်းသည်။ ဂိဟိနော။
 လူတို့ကို။ ပေါသေန္တော။ မွေးသည်ကား။ ကေနာမ။ အဘယ်
 မည်သောလူတို့ကို။ ပေါသေသိ။ မွေးသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။
 ဂုတ္တိ။ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တော။ အရှင်ဘုရား။ မေ။ အကျွန်ုပ်၏။ မာ
 တာဝိတရော။ အမိအဘတို့ကို။ ပေါသေသိ။ မွေး၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
 ဂုတ္တော။ နားတော်လျှောက်ပေသော်။ တံ။ ထိုစကားကို။ သုတွာ။
 ကြားတော်မူ၍။ သတ္တာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ။ ထိုရ
 ဟန်း၏။ ဥဿာဟံ။ အားထုတ်ခြင်းကို။ ဇနေတုံ။ ဖြစ်မိသော
 ဌာ။ ဘိက္ခု။ ရဟန်း။ သာရဿာရ။ ကောင်းစွကောင်းစွ။ ဣတိ။
 ဤသို့။ တိက္ခတ္တံ။ သုံးကြိမ်။ သာရကာရံ။ ကောင်းခြီးပြခြင်းကို။
 ဒတွာ။ ပေးတော်မူ၍။ တံ။ သင်ရဟန်းသည်။ မမ။ ငါ၏။ ဂတ
 မဂ္ဂေ။ သွားသောခရီး၌။ ဌိတော။ တည်၏။ အဟံဝိ။ ငါသည်
 လည်း။ ဂုဗ္ဗစရိယံ။ ရှေး၌ဖြစ်သောအကျင့်ကို။ စရန္တော။ ကျင့်
 သည်ရှိသော်။ မာတာဝိတရော။ အမိအဘတို့ကို။ ပေါသေသိ။
 မွေး၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟ။ မိန့်တော်မူ၏။ သော။ ထိုသေဋ္ဌေး
 သားရဟန်းသည်။ အဿာသံ။ သက်သာရာကို။ ပဋိလဘိ။
 ချ၏။ သတ္တာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာယဂုဗ္ဗစရိယာယ။ ထို
 ရှေး၌ ကျင့်ဘူးသော အကြောင်းတော်ကို။ အာဝိကရဏတ္ထံ။
 ထင်ရှားပြတော်မူလိုသောငှာ။ တုဏှံ။ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူ
 သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ တေဟိဘိက္ခု။ ဟိ။ ထိုရဟန်းတို့သည်။
 ယာဝိတော။ တောင်းမန်အပ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်။ အတိ
 တံ။ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိ။ ဆောင်တော်
 မူလေပြီ။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ အတိတေ။ လွန်လေပြီးသောအ
 ခါ၌။ ဗာရာဏသိနဂရတော။ ဗာရာဏသိပြည်မှ။ အဝိနုရေ။
 မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ နဒိယာ။ မြစ်၏။ ဩရိမတိရေ။ ဤမှာ
 ဘက်ကမ်းနား၌။ ဧကော။ တရွာသော။ နေသာဒဂါမေဝံ။ တံငါ

၆၈ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအထကထာနိဿယ။

ရွာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပရတိရေဝိ၊ ထိုမှဘက်ကမ်း
 နား၌လည်း။ ဧကော၊ တရွာသော။ နေသာဒဂါမော၊ တံငါရွာ
 သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကောသိ၊ ဂါမေ၊ တရွာတရွာ၌။
 ပဉ္စပဉ္စ ကုလသတာနိ၊ ငါးရာငါးရာ ကုန်သော တံငါမျိုးတို့
 သည်။ ငေန္တိ။ နေကုန်၏။ ဒွိသုဝိဂါမေသု၊ နှစ်ရွာတို့၌လည်း။
 ဧဒေသာဒဇေဋ္ဌကာ၊ တံငါကြီးနှစ်ယောက်တို့သည်။ သဟာ
 ယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ။
 ထိုတံငါကြီးနှစ်ယောက်တို့သည်။ ဒဟရကာထေယေဝ။ ငယ်
 သောအခါကပင်လျှင်၊ ကတိကာဝတ္တံ။ ကတိကဝတ်ကို။ ကရိ
 သု၊ ပြုကုန်၏။ အမေသု။ ငါတို့တွင်။ ဧကဿ၊ တယောသောသူ
 ၏။ ဇိတာ၊ ထိုးသည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့။ ဧကဿ၊
 တယောက်သောသူ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ သစေဟောတိ၊
 အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ တေသံ၊ ထိုသားသမီးတို့အား။ အာ
 ဝါဟဝိဝါဟံ။ အိမ်ရာထိမ်းမြားခြင်းကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်
 အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကရိသု၊ ပြုကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ကတိကဝတ်ကို
 ပြုသောနောက်၌။ နဒိယာ၊ ဖြစ်၏။ ဩရိမတိရေ၊ ဤမှဘက်
 ကမ်း၌။ ဂါမဇေဋ္ဌဿ၊ ရွာသူကြီး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပုတ္တော၊
 သားယောက်ျားသည်။ ဝိဇာယိ၊ ဘွား၏။ တဿ၊ ထိုသူငယ်
 အား။ ဇာတက္ခထေယေဝ။ ဘွားသောခဏ၌ပင်လျှင်။ ဒုဗ္ဗု
 လေန၊ ခွဲဖြူစိုဆိုးဖြင့်။ ပဒိုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ခံအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဒုက္ခလောတွေဝနာမံ။ ဒုက္ခလဟူသော အမည်ကို
 သာလျှင်။ ကရိသု၊ မှည့်ကြကုန်၏။ ဣတရဿ၊ ဤမှဘက်မှ
 တပါးသောထိုမှဘက်တံငါကြီး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဝိတာ၊
 သမီးသည်။ ဝိဇာယိ၊ ဘွား၏။ တဿ၊ ထိုသူငယ်မအား။ ပရ
 တိရေ၊ ထိုမှဘက်၌။ ဇာတတ္တာ၊ ဘွားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 ပါရိကာတိနာမံ။ ပါရိကာဟူသောအမည်ကို။ ကရိသု၊ မှည့်
 ကုန်၏။ တေဥဘောဝိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း။
 အဘိဂ္ဂဟိ၊ အလွန် အဆင်းလွန်သည်။ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၆၉

ညိတွယ်ရှိကုန်သည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ။ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့အဆင်း
ရှိကုန်သည်။ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တော။ ထိုနှစ်ယောက်သော
သူတို့သည်။ နေသာဒကုလေ။ တံငါအမျိုး၌။ ဇာတာဝိ၊ ဖြစ်ကုန်
ငြားသော်လည်း။ ပါဏာတိပါတံနာမ၊ သူ၏အသက်ကိုသတ်
ခြင်းမည်သည်ကို။ နကရိ' သု၊ မပြုကြကုန်။ အပရဘာဂေ၊ အခါ
တပါးသောအခါ၌။ သောဠသဝဿုဒ္ဓေသိကံ၊ တဆုံးခြောက်
နှစ်အရွယ်ရှိသော။ ဒုကူလကုမာရံ၊ ဒုကူလ သတို့သား ကို၊
မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။
ဝုတ္တံ၊ ချစ်သား။ ကုမာရိကံ၊ သတို့သမီးကို။ တော၊ သင်ချစ်သား
အား။ အာနုယိဿာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆို
ကုန်၏။ သောပန၊ ထိုဒုကူလသတို့သားသည်ကား။ ဗြဟ္မဇော
ကတော၊ ဗြဟ္မပြည်မှ။ အာဂတော၊ လာသော။ သုဒ္ဓသတ္တော၊
စင်ကြယ်သောသတ္တဝါသည်။ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဥဘောကဇ္ဈေ၊
နားနှစ်ဘက်တို့ကို၊ ဝိဇယ၊ ဝိတ်၍၊ မေ၊ ငါ့အား။ ဃာရာဝါသေ
န၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းဖြင့်၊ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ အမ္မတာတာ၊
အိုမိခင်ဘခင်တို့ ဝေရုပ်။ ဤသို့သဘောရှိသောစကားကို၊ မာ
အဝရတ္ထာတိ၊ မဆိုကြကုန်နှင့်ဟူ၍၊ ဝတွား၍၊ ယာဝတတိယံ၊
သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ ဝုစ္စမာနောဝိ၊ ဆိုသော်လည်း။ ဃာရာဝါသံ၊
အိမ်ရာထောင်ခြင်းကို။ နဣတ္ထိတိယေဝ၊ အလိုမရှိသည် သာ
တည်း။ ပါရိကာဝိ၊ ပါရိကာသည်လည်း။ မာတာဝိတူဟိ၊ အမိ
အဘတို့သည်။ အမ္မ၊ သမီးပါရိကာ၊ အမှကံ၊ ငါတို့၏။ သဟာ
ယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း၏။ ဝုတ္တော၊ သားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
သောကုမာရော၊ ထိုသတို့သားသည်။ အဘိရူပေါ၊ အလွန်အ
ဆင်းယှဉ်၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ။ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိ
၏။ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား။ တံ၊ သင်သမီးကို။ ဒဿာမ၊
ပေးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တထေဝ၊
ထိုဒုကူလအတူပင်လျှင်။ ဝတွားဆို၍၊ ဥဘောကဇ္ဈေ၊ နားနှစ်
ဘက်တို့ကို၊ ဝိဒဟိ၊ ဝိတ်၏။ သာဝိ၊ ထိုပါရိကာသည်လည်း။

၇၀ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဗြဟ္မဇောကတော၊ ဗြဟ္မာပြည်မှ၊ အာဂတော၊ လာသည့်ခြင်၍၊
 စာရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းကို၊ နုဇ္ဈတိ၊ အလိုမရှိ၊ ဒုက္ခလ
 ကုမာရောပန၊ ဒုက္ခလသတို့သားသည်ကား၊ တဿ၊ ထိုပါရိ
 ကါအား၊ ရဟဿေန၊ လျှို့ဝှက်သဖြင့်၊ သါသနံ၊ သတင်းစကား
 ကို၊ ပဟိဏိ၊ စေလိုက်၏၊ ပါရိကေ၊ ပါရိကာ၊ တံ၊ သင်သည်၊
 မေထုနဓမ္မေန၊ မေထုန်သဘောဖြင့်၊ သစေအတ္ထိကာ၊ အကယ်
 ၍အလိုရှိအံ့၊ အညဿ၊ တပါးသောယောက်ျား၏၊ ဂေဟံ၊
 အိမ်သို့၊ ဂစ္ဆေယျဟိ၊ သွားပါလေ၊ မဗ္ဗံ၊ ငါ့အား၊ မေထုန
 ဓမ္မေန၊ မေထုန်မှီရခြင်းဖြင့်၊ ဆန္ဒော၊ အလိုသည်၊ နုဇ္ဈံ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပဟိဏိ၊ စေလိုက်၏၊ သာဝိ၊ ထိုပါရိကာသည်လည်း၊
 တထေဝ၊ ထိုအတူပင်လျှင်၊ တဿ၊ ထိုဒုက္ခလအား၊ ရဟဿ
 န၊ လျှို့ဝှက်သဖြင့်၊ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို၊ ပေသေသိ၊
 စေလိုက်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့
 သည်၊ တေသံ၊ ထိုဒုက္ခလပါရိကာတို့အား၊ အနိစ္စမာနာနုညေဝ၊
 အလိုမရှိကုန်လျက်လျှင်၊ အာဝါဟာဝိဝါဟံ၊ ထိမ်းမြားခြင်းကို၊
 ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏၊ တေဉ္စဘောဝိ၊ ထိုဒုက္ခလပါရိကာတို့သည်
 လည်း၊ ကိလေသသရဉ္စ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော သရဉ္စ
 ရာကို၊ အနောတရိတွာ၊ မသက်မူ၍၊ ဇွမဟာဗြဟ္မာနောဝိယ၊
 ဗြဟ္မာကြီးနှစ်ယောက်တို့ကဲ့သို့၊ ဧကတောဝ၊ တပေါင်းတည်း
 သာလျှင်၊ ဝသိံသု၊ နေကုန်၏၊ ဒုက္ခလကုမာရောပန၊ ဒုက္ခလသ
 တို့သားသည်ကား၊ မစ္ဆံဝါ၊ ငါးကိုလည်းကောင်း၊ မိဂံဝါ၊ သ
 မင်ကိုလည်းကောင်း၊ နမာရေတိ၊ မသတ်၊ အန္တမသော၊ အယုတ်
 သဖြင့်၊ အာဟတမံသံပိ၊ ဆောင်ခဲ့သော အမဲကိုမျှလည်း၊ န
 ဝိက္ကိတာတိ၊ မရောင်း၊ အထ၊ ထိုရောအခါ၌၊ နံ၊ ထိုဒုက္ခလကို၊
 မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ တာ
 တဒုက္ခလကုမာရ၊ ချစ်သားဒုက္ခလသတို့သား၊ တံ၊ သင်ချစ်
 သားသည်၊ နေသာဒကုလေ၊ တံငါအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာဝိ၊ ဖြစ်
 ၍လည်း၊ စာရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းကို၊ နေဝဇ္ဈသိ၊ အ

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယံ။ ၇၀

လိုမရှိ၊ ပါဏဝဓံ၊ အသက်သတ်ခြင်းကို၊ နကရောသိ၊ မပြု။ ကိ
 နာမကမ္ဘံ၊ အဘယ်မည်သောအမှုကို၊ ကရိဿသိ၊ ပြုလတ္တံ့၊
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အဗ္ဗတာတာ၊ အိမ်ခင်ဘ
 ခင်တို့၊ တုဗ္ဗေသု၊ သင်မိခင်ဘခင်တို့သည်။ အနုဇာနန္တေသု၊ ခွင့်
 ပြုပါကုန်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊
 ရဟန်းပြုပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကား
 ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ တာ
 ထဒုကူလ၊ ချစ်သားဒုကူလ၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ရဟန်းပြုလိုမှု
 ကား၊ သာရ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဗ္ဗာဇေထာတိ၊ ရဟန်းပြုလေကုန်
 လောဟူ၍၊ ဇေဇနေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့ကို၊ အနုဇာ
 နိသု၊ ခွင့်ပြုကုန်၏။ တေ၊ ထိုဒုကူလပါရိကာတို့သည်။ တုဗ္ဗ
 ဟဠာ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဂါမ
 တော၊ ရွာမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊
 ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလေကုန်သော်၊ ဂင်္ဂါတိရေန၊ ဂင်္ဂါကမ်းနားဖြင့်၊
 ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်လေ၍၊ ယသ္မိံဌာနေ၊
 အကြင်အရပ်၌၊ ဖိဂသမ္ပတာနာမ၊ ဖိဂသမ္ပတာအမည်ရှိသော၊
 နဒီ၊ မြစ်သည်၊ ဟိမဝန္တာတော၊ ဟိမဝန္တာမှ၊ ဩတရိတွာ၊ သက်
 လေ၍၊ ဂင်္ဂံ၊ ဂင်္ဂါသို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၏။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့၊
 ဂင်္ဂိာ၊ သွားလေ၍၊ ဂင်္ဂံ၊ ဂင်္ဂါကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဖိဂသမ္ပတာ
 ဘိရုခါ၊ ဖိဂသမ္ပတာမြစ်သို့ရှေးရှု၊ အဘိရုဟိံသု၊ တက်လေကုန်
 ၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုတက်သောအခါ၌၊ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း
 ၏၊ တုဝနံ၊ နေရာသည်။ ဥဏ္ဍာကာရံ၊ ပူပြင်းသောအခြင်းအရာ
 ကို၊ ဒဿသိ၊ ပြပေ၏။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဩလော
 ကေန္တာ၊ ကြည့်လတ်သော်၊ တံကာရတံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
 ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဝိသုကမ္ဘံ၊ ဝိသုကြိုနတ်သားကို၊ အာမန္တေတွာ၊
 ခေါ်၍၊ တာတာဝိသုကမ္ဘံ၊ အချင်းဝိသုကြိုနတ်သား၊ ဇေမဟာပုရိ
 သာ၊ ယောက်ကျားဖြစ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဂါမာ၊ ရွာမှ၊ နိက္ခ

၂၂ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

မိတ္တာ။ တွက်၍။ ဟိမဝန္တာ။ ဟိမဝန္တာသို့။ ပရိဋ္ဌာ။ ဝင်ကုန်၏။ တေ
သံ။ ထိုယောက်ကျားမြတ်နှစ်ယောက်တို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ။ နေရာ
အရပ်ကို။ လန္တု။ ရအံ့သောဌာ။ ဝနုတိ။ အပ်၏မိ။ ဂသမ္ပတာန
ဒိယာ။ မိဂသမ္ပတာမြစ်မှ။ အနုကောသန္တရေ။ တကောသနဲ့အ
တွင်း၌။ ဇေတသံ။ ထိုယောက်ကျားမြတ်တို့၏။ ပဏ္ဏသာလဉ္စ
သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်းကိုလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတပရိက္ခာ
ရဉ္စ။ ရဟန်းတို့၏ပရိက္ခရာကိုလည်းကောင်း။ မာပေတွာ။ ဘန်
ဆင်း၍။ ဧဟိ။ လာလော့။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟာ။ ဆို၏။ သော။ ထို
ဝိသုတ္တိနတ်သားသည်။ ယာရု။ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။
သက္ကဿ။ သိကြားမင်း၏။ ဝစနံ။ စကားကို။ သံပနိန္ဒိတွာ။ ဝန်
ခံ၍။ မူဂပက္ခဇာတကေ။ တေမိဇာတ်၌။ ဂုတ္တနယေနေဝ။ ဆိုအပ်
ပြီးသောနည်းဖြင့်လျှင်။ သဗ္ဗံ။ ခပ်သိမ်းစုံကို။ သံဝိဒဟိတွာ။ ဝိ
ရင်၍။ အမနာပသဒ္ဓေ။ မသာယာသောအသံရှိကုန်သော။ မိဂ
ပက္ခိနော။ သားဌာကိုကို။ ပဏာပေတွာ။ ပြေးစေ၍။ ဧကပဒိ
ကံ။ တယောက်သွားထောက်ရုံသော။ ဧဟိမဂ္ဂံ။ ခြေကြောင်း
ခရီးကို။ မာပေတွာ။ ဘန်ဆင်း၍။ သကဋ္ဌာနမေဝ။ မိမိနေရာ
တာဝတိံသာသို့လျှင်။ ဝတော။ သွားလေ၏။ တေဝိ။ ထိုဒုက္ခလ
ပါရိကာဘို့သည်လည်း။ တံမဂ္ဂံ။ ထိုခရီးကို။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ တေ
မဂ္ဂေန။ ထိုခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆာ။ ၍။ တံအဿမပဒံ။ ထိုသစ်မ်းသို့။ ပါ
ဂုဏိံသု။ ရောက်လေကုန်၏။ ဒုက္ခလ ပဏ္ဍိတော။ ဒုက္ခလ သုခ
မိန့်သည်ကား။ ပဏ္ဏသာလံ။ သစ်မ်းသို့။ ပရိသိတွာ။ ဝင်လေ
၍။ ပဗ္ဗဇိတပရိက္ခာရေ။ ရဟန်းပရိက္ခရာတို့ကို။ ဒိသွာ။ မြင်၍။
သက္ကေန။ သိကြားမင်းသည်။ မယှံ။ ငါ့အား။ ဒိန္နာ။ ပေးအပ်ကုန်
၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ သက္ကဒတ္တိယဘာဝံ။ သိကြားပေးအပ်သော အ
ဖြစ်ကို။ ဥတွာ။ သိ၍။ သာဓုကံ။ ယုဆိုးကို။ ဩရုပ္ပိတွာ။ ချတ်၍။
ရတ္တဝါကစိရံ။ ဘန်ရည်စွန်းသောလျှော်တေသင်္ကန်းကို။ နိဝါ
သေတွာ။ ဝတ်၍။ ဧကံ။ သင်္ကန်းတထည်ကို။ ပါရဝိတွာ။ ရုံ၍။
အဇိနဝဗ္ဗံ။ သစ်နက်ရေကို။ အံသေ။ ပခုံး၌။ ကတွာ။ တင်၍။

ဇေယျမဏ္ဍလံ။ ဆံကျပ်အဝန်းကို။ ဗန္ဓိတွာ။ ထုန်း၍။ ဣသိဝေသံ။
 ရသေ့အသွင်ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ပါရိကာယပိ။ ပါရိကာ
 အားလည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ။ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ဒတွာ။ ပေး၍။ ဥဘောပိ။
 နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ကာမာဝစရမေတ္တာ။
 ကာမာဝစရမေတ္တာကို။ ဘာဝေတွာ။ စီးဖြန်း၍။ တတ္ထ။ ထို
 သစ်သီး၌။ ပဋိဝသိံသု။ နေကုန်၏။ တေသံ။ ထိုရသေ့တို့၏။
 မေတ္တာနုဘာဝေန။ မေတ္တာ၏အာနုဘော်အားဖြင့်။ သဗ္ဗေ။ ခပ်
 သိမ်းကုန်သော။ ဝိဂပက္ခိနောပိ။ သားဌက်တို့ သည်လည်း။
 အညမညံ။ အချင်းချင်း။ မေတ္တာမိတ္တမေဝ။ မေတ္တာမိတ်ကိုသာ
 လျှင်။ ပဋိလသိံသု။ ရကုန်၏။ ကောပိ။ တရံတရသောဌက်
 သည်။ ကိပ္ပိ။ တရံတရသောဌက်ကို။ နပိဟေဌေတိ။ မညှဉ်းဆဲ။
 ပါရိကာ။ ပါရိကာသည်။ တတော။ ထိုရသေ့ပြုသော နေမှ။
 ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ ပါနိယံ။ သောက်ရေကိုလည်းကောင်း။ ပရိဘော
 ဇနိယဉ္ဇ။ သုံးဆောင် ရေကို လည်းကောင်း။ အာဟာရိတွာ။
 ဆောင်၍။ အဿမပဒံ။ သစ်သီးကို။ သဗ္ဗဇ္ဇတိ။ တံမြက်ထွည်း
 ၍။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ။ ခပ်သိမ်းသောကိစ္စတို့ကို။ ကရောတိ။ ပြု၏။
 ဥဘောပိ။ ထိုရသေ့နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ ဗလာဗလံ။
 သစ်သီးကြီးငယ်ကို။ အာဟာရိတွာ။ ဆောင်၍။ ပရိသုပ္ပိတွာ။
 စား၍။ အတ္တနောအတ္တနော။ မိမိမိမိ၏။ ပဏ္ဏသာလံ။ သစ်သီးသို့။
 ပဝိသိတွာ။ ဝင်၍။ သမဿေဇ္ဇံ။ ရဟန်းတရားကို။ ကရောန္တော။
 ပြုကုန်လျက်။ တတ္ထ။ ထိုသစ်သီး၌။ ဝါသံ။ နေခြင်းကို။ ကပ္ပယိံ
 သု။ ပြုကုန်၏။ သက္ကော။ သိကြားမင်းသည်။ တေသံ။ ထိုရဟန်း
 တို့အား။ ဥပဋ္ဌာနံ။ စားအံ့သောဌာ။ အာဂစ္ဆတိ။ လာ၏။ သော။
 ထိုသိကြားမင်းသည်။ ကေဒိဝသံ။ ထနေသ၌။ အနုဩဇော
 ကေန္တော။ အစဉ်ကြည့်ထတ်သော်။ ဣမေသံ။ ဤရဟန်းတို့၏။
 စက္ခုနိ။ မျက်စိတို့သည်။ ပရိဘာယိဿန္တိတိ။ ယုတ်ထတ်ကုန်
 အံ့ဟူ၍။ အန္တရာယံ။ အန္တရာယ်ကို။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ ဒုကုသပဏ္ဍိ
 တံ။ ဒုကုသသုခမိန်ကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ။ ကပ်၍။ ဝန္တိတွာ။ ရှိရိုး

၇၄ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

၍၊ ကောမန္တံ၊ သင့်တင့်သော အရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိတွာ။ နေ၍၊ ဧဝံ၊ သို့၊
 အာဟ။ ဇီ၊ ဘန္တေ၊ ဒုက္ခလ။ အရှင်ဒုက္ခလ၊ တုမှာကံ၊ သခင်တို့၏၊
 အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ဝေါ၊ သခင်
 တို့ကို၊ ပဋိဇ္ဈိတံ၊ လုပ်ကျွေးအံ့သောဌာ၊ ဗုတ္တံ၊ သားကို၊ ထဒ္ဓံ၊
 ခုအံ့သောဌာ၊ ဝနုတိ၊ အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ လောက
 ဓမ္မံ၊ လောကဓံ၌ဖြစ်သော မေထုန်ကို၊ ပဋိသေဝေထ၊ ဖြစ်ကုန်
 လော့၊ ဣတိ၊ သို့၊ အာဟ။ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသော အခါ၌၊ နံ၊
 ထိုသိကြားမင်းကို၊ ဒုက္ခသပဏ္ဍိတော၊ ဒုက္ခလသုခမိန်သည်၊
 သက္က၊ သိကြားမင်း၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ကိနာမ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ကထေသိ၊ ဆိုသိသနည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဂါရ
 မဇ္ဈေ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌၊ ဝသန္တာပိ၊ နေကုန်
 သော်လည်း၊ ဧတံလောကဓမ္မံ၊ ဤလောကဓံ၌ဖြစ်သော မေထုန်
 ဖြစ်သော အမှုကို၊ ဗုဒ္ဓဝကဂူထရာသိဝိယ၊ ပိုးလောက်ဖြင့်ပြည့်
 သောမစင်ရုကိုကဲ့သို့၊ ဖိရုတ္တိ၊ မှ၊ စက်ဆုပ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိပန၊
 ဤယခုအခါ၌ကား၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဣသိ
 ပဗ္ဗန္တံ၊ ခုသေ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကထံ၊
 အဘယ်သို့လျှင်၊ ဧဝဉ္စပံ၊ ဤမေထုန်ဖြစ်သော အမှုကို၊ ကရိဿာ
 မ၊ ပြုကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ။ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ တံ၊ ထိုဒုက္ခလသုခမိန်ကို၊ အာဟ။
 ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ သခင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မေထုန်ဖြစ်သော အမှုကို၊ သစ
 နုကာရောထ၊ အကယ်၍မပြုကုန်အံ့၊ ပါရိကာယ၊ ပါရိကာမည်
 သော၊ တာပသိယာ၊ ရသေ့မ၏၊ ဥတုနိကာလေ၊ ဥတုလောသော
 အခါ၌၊ နာဘိ၊ ချက်ကို၊ ဟတ္ထေန၊ ထက်ဖြင့်၊ ပရာမသေယျာ
 ထ၊ သုံးသပ်ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ။ ဆို၏၊ ဒုက္ခလပဏ္ဍိ
 တော၊ ဒုက္ခလသုခမိန်သည်၊ ဣဒံ၊ ဤချက်ကိုသုံးသပ်သော အမှု
 ကို၊ ကာတံ၊ ပြုအံ့သောဌာ၊ သက္ကော၊ တတ်နိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သမ္ပုဋ္ဌိန္တိ၊ ဝန်ခံ၏၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ တံ၊ ထိုဒုက္ခလကို
 ဝနိတွာ၊ ရှိသိုး၍၊ သကဋ္ဌာနမေဝ၊ မိမိနေရာတာဝတိသနတ်

ပြည်သို့လျှင်။ ဂတော။ သွားထေ၏။ ဒုက္ခလပဏ္ဍိတောဝိ။ ဒုက္ခ
လသုခမိနိသညံလည်း။ တံကာရဏံ။ ထိုအကြောင်းကို။ ပါရိ
ကာယ။ ပါရိကာအား။ အာမိက္ခိတွာ။ ကြား၍။ အဿာ။ ထိုပါရိ
ကာရသေ့မ၏။ ဥတုနိကာလေ။ ဥတုလာသောအခါ၌။ ဟတ္ထေ
န။ လက်ဖြင့်။ နာဘိ။ ချက်ကို။ ပရာမထိ။ သုံးသပ်၏။ တဒါ။ ထို
သုံးသပ်သော အခါ၌။ ဗောဓိသတ္တော။ ဘုရားထောင်းသည်။
ဒေဝဇောကတော။ နတ်ပြည်မှ။ စပိတွာ။ ရတေခဲ့၍။ ထဿာ။
ထိုပါရိကာ၏။ ကုန္တိမ္ပိဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိ။ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏ္ဌိ။
ယူ၏။ သာ။ ထိုပါရိကာသည်။ ဒသမာသစ္စယေန။ ဆယ်လလွန်
သဖြင့်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ။ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။
ပုတ္တံ။ သားကို။ ဝိဇာယိ။ တွား၏။ တေနေဝ။ ထိုရွှေအဆင်းနှင့်တူ
သော အဆင်းရှိသောကြောင့်သာလျှင်။ အဿ။ ထိုသုဇယံ
အား။ သုဝဏ္ဏသာမောတိနာမံ။ သုဝဏ္ဏသာမဟူသောအမည်
ကို။ ကရိ'သု။ မှည့်ကုန်၏။ ပါရိကာယ။ ပါရိကာ၏။ ဖလောဖ
လတ္တယ။ လစ်သီးကြီးငယ်အလို၊ ဌာ၊ ဝန်း၊ တောသို့။ ဂတကာ
လေ။ သွားသောအခါ၌။ ပဗ္ဗတန္တရေ။ တောင်ကြား၌။ ကိန္နရိ
ယော။ ကိန္နရိမတို့သည်။ ဓာတိကိစ္စံ။ နို့ထိန်းကိစ္စကို။ ကရိ'သု။
ပြုကုန်၏။ တေဉ္စဘောဝိ။ ထိုအမိအဘ နှစ်ယောက် တို့သည်
ထည်း။ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားထောင်းကို။ နှာပေတွာ။ ရေချိုးစေ
၍။ ပဏ္ဏသာလယ။ သစ်မ်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇာပေတွာ။ အိပ်စေ၍။ ဖလော
ဖလတ္တယ။ လစ်သီးကြီးငယ်အလို၊ ဌာ၊ အရည်၊ တောသို့။
ဂန္ထိန္တိ။ သွားထေကုန်၏။ တတ္ထိ'ခဏေ။ ထိုခဏ၌။ ကိန္နရာ။ ကိန္န
ရာတို့သည်။ ကုဓာရံ။ သတို့သားကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ဂိရိကန္တ
ရာဒိသု။ တောင်ချောက်စသည်တို့၌။ နှာပေတွာ။ ရေချိုးစေ၍။
ပဗ္ဗတမတ္ထကံ။ တောင်ထိပ်ထက်သို့။ အာရုဗ္ဗ။ တက်၍။ နာနာ
ပုဗ္ဗေဟိ။ အထူးထူးသောပန်းတို့ဖြင့်။ အလကံရိတွာ။ တန်းဆာ
ဆင်၍။ ဟရိတာလမနောသိဏာဒိနိ။ ဆေးဒန်းမြင်းသိဏာ စ
သညံတို့ကို။ သိဏာယံ။ ကျော့ပြင်၌။ ဗံသိတွာ။ သွေး၍။ နုဏာဓေ။

၇၆ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကစ္ဆကထာနိဿယ။

နဗ္ဗန္တိ၊ တိလကော၊ မှန်ကူယည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝုန၊ တဘနံ။
 အာနေတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ ပဏ္ဏာသာထာယံ၊ သင်္ခင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇာပေ
 သုံ၊ အိပ်စေကုန်၏။ ပါရိကာဝိ၊ ပါရိကာသည်လည်း။ အာဂတိံ၊
 ထာ၍။ ဝုတ္တံ၊ သားကို။ ထညံ၊ နို့ကို။ ပါယေသိ၊ ပို့စေ၏။ အပရ
 ဘာဂေ၊ နောက်အဘို့၌။ ဝဇှိတွာ၊ ကြီးလတ်၍။ သောဠသ
 ဝဿ၊ ခွေထိကံဝိ၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်ရှယ် ရှိပြီးထည်းဖြစ်သော။
 တံ။ ထိုဘုရားလောင်းကို။ အနုရက္ခန္တာ၊ အရှင် စောင့်ကုန်
 လျက်။ မာတာပိတရော၊ အိအဘတို့သည်။ ပဏ္ဏာသာထာယံ၊
 သင်္ခင်း၌။ နိသိဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာ
 လျှင်။ ဝနမူလပ္ပဏာဖလတ္ထာယ၊ တောသစ်မြစ် သစ်သီးကြီး
 ငယ်အလို့ငှါ။ ဝနံ၊ တောသို့။ ဝတ္ထန္တိ၊ သွားကုန်၏။ မဟာသတ္တော၊
 ဘုရားလောင်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မမ၊ ငါ၏။ မာတာပိတုနံ၊
 အမိအဘတို့အား။ ကဒါစိ၊ တရံရောအခါ၌။ ကောစိဒေဝ၊ တရံ
 တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ အန္တရာယော၊ အန္တရာသ်သည်။ ဘဂေ
 ယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ တေသံ၊ ထိုအမိအ
 ဘတို့၏။ ဂထမဂ္ဂံ၊ သွားသောခရီးကို။ သဗ္ဗက္ခေသိ၊ မှတ်၏။
 အထ၊ ထိုသို့မှတ်သောအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သောနေ့၌။ ဝ
 နမူလပ္ပဏာဖလံ၊ တောသစ်မြစ်သစ်သီးကြီးငယ်ကို။ အာဒါ
 ယ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍။ သာယန္တသမယေ၊ ညချင်းသောအခါ၌။ နိ
 ဝတ္တန္တာနံ၊ ပြန်ခဲ့ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုဒုက္ခလပါရိကာတို့၏။ အ
 သမပဒတော၊ သင်္ခင်းမှ။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ မ
 ဟာမေယော၊ မိမိသီးကြီးသည်။ ဥဋ္ဌဟိ၊ တက်လတ်၏။ တေ၊ ထို
 ရသေ့နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဧကံ၊ တပင်သော။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်
 ပင်ရင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်စေ၍။ ဝဗ္ဗိကမတ္ထကော၊ တောင်ပို့
 ထက်၌။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏။ တဿစ၊ ထိုတောင်ပို့၏ထည်း။
 အဗ္ဘန္တရေ၊ အတွင်း၌။ အာသိဝိသော၊ မြွေဟောက်သည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ တေသံ၊ ထိုရသေ့တို့၏။ သရီရတော၊ ကိုယ်မှ။ သေဒဂန္ဓ
 ပိဿကံ၊ ချွေးအနံ့နှင့်ရောသောရေသည်။ ဩတရိတွာ၊ သက်

လေ၍၊ တဿ၊ ထိုမြွေဟောက်၏။ နာသာပုဗ္ဗံ။ နှာခေါင်းတွင်း
သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ သော၊ ထိုမြွေဟောက်သည်၊ ကုဏ္ဍိတွာ၊
အမျက်ထွက်၍။ နှာသာဝါတေန၊ နှာခေါင်းလေဖြင့်။ ပဟရိ၊
မှတ်လေ၏။ နွေဝိ၊ ရသေ့နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ အန္ဓာ၊
ကန်းကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ နပသိ၊
သူ၊ မမြင်ကုန်။ ဒုကူလပဏ္ဍိတော၊ ဒုကူလသုခမိန့်သည်။ ပါရိ
ကံ၊ ပါရိကာကု၊ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ ပါရိကေ၊ ပါရိကာ၊ မမ၊
ငါ၏၊ စက္ခု၊ မျက်စိတို့သည်။ ပရိဟိနာနိ၊ ကန်းကုန်ပြီ။ တံ၊
သင်ပါရိကာကု။ အဟံ၊ ငါသည်။ နပဿာမိတိ၊ မမြင်ဟူ၍။
အာဟ၊ ဆို၏။ သာဝိ၊ ထိုပါရိကာသည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုဒု
ကူလအတူပင်လျှင်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣဒါနိ၊ ဤအခါ၌၊ နော၊ ငါ
တို့၏၊ ဖိဝိတံ၊ အသက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မြည်တမ်း
လျက်။ တေ၊ ထိုဒုကူလပါရိကာတို့သည်။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အ
ပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဇေဝမာနာ၊ ပိုကြွေးကုန်
လျက်လျှင်။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဒုကူလပါရိကာ
တို့၏။ ပုဗ္ဗကန္ဓံ၊ ရှေး၌ပြုဘူးသော မကောင်းမှုကံသည်။ ကိံ
ပန၊ အဘယ်နည်း။ တေ၊ ထိုဒုကူလပါရိကာတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊
ရှေး၌။ ဝေဇ္ဇကုလေ၊ ဆေးသမားအမျိုး၌။ အဟေသုကိရ၊ ဖြစ်
ကုန်သတတ်။ အထ၊ ထိုဆေးသမားဖြစ်သောအခါ၌။ သော
ဝေဇ္ဇော၊ ထိုဆေးသမားသည်။ ဧကဿ၊ တယောက်သော၊ မ
ဟာနဿ၊ ဥစ္စာများသော။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏၊ အက္ခိ
ရောဂံ၊ မျက်စိအနာကို၊ ပဋိဇက္ခိ၊ ဆေးကု၏။ သော၊ ထိုမျက်စိနာ
သောယောက်ျားသည်။ တဿ၊ ထိုဆေးသမားအား၊ ကိဉ္စိ၊
စိုးစဉ်းမျှသော၊ ခနံ၊ ဆေးဥစ္စာကို၊ နအဒါသိ၊ မပေး၊ အထ၊ ထို
သို့မပေးသောအခါ၌၊ ဝေဇ္ဇော၊ ဆေးသမားသည်။ ကုဏ္ဍိတွာ၊
အမျက်ထွက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား
လေ၍၊ ဘရိယာယ၊ မယားအား၊ အာရောစေတွာ၊ ကြားပေ၍၊
ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ စက္ခုရောဂံ၊

၇၀ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

မျက်စိနာကို။ ပဋိဇဂ္ဂါမိ။ ဆေးကုဏ္ဍိ။ ဣဒါနိ။ ယခု။ သော။ ထို
ယောကျာ်းသည်။ မယှံ။ ငါ့အား။ ခန့်။ စိုးစဉ်းမျှသောဆေးခကို။
နဒေတိ။ မပေး။ ကိံကရောမာတိ။ အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း
ဟူ၍။ အာဟ။ ဆို၏။ သာဝိ။ ထိုမိန်းမသည်လည်း။ ကုဏ္ဍိတွာ။
အမျက်ထွက်၍။ နော။ ငါတို့အား။ တဿ။ ထိုယောက်ကျား၏။
သန္တကေန။ ဥစ္စာဖြင့်။ နအတ္ထော။ အလိုမရှိပြီ။ တံ။ အရှင်သည်။
တဿ။ ထိုယောက်ကျားအား။ ဧကယောဂံ။ တပေါင်းတည်း
ယှဉ်အပ်သော။ ဘောသန္တံ။ ဆေးကို။ ဒတွာ။ ပေး၍။ အက္ခိနိ။
မျက်စိတို့ကို။ ကာဏာနိ။ ကန်းကုန်သည်တို့ကို။ ကရောဟိတိ။
ပြုလော့ဟူ၍။ အာဟ။ ဆို၏။ သော။ ထိုဆေးသမားသည်။ သာဝု
တိ။ ကောင်းပြီဟူ၍။ သမ္ပုဋ္ဌိန္တိ တွာ။ ဝန်ခံ၍။ တဿ။ ထိုယောက်
ကျား၏။ သန္တိကံ။ အထံသို့။ ဂတိံ။ သွားလေ၍။ တထာ။ ထိုမ
ယားဆိုတိုင်း။ အကာသိ။ ပြု၏။ သော။ ထိုသူသည်။ နမိရသော
ဝ။ မမြင့်မီလျှင်။ အန္ဓော။ ကန်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တေသံ
ဥတိန္နိမိ။ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော ဒုက္ခလပါရိကာဟူ၍လည်း။
ဣဒိနာ ပုဗ္ဗကဗ္ဗေန။ ဤရှေး၌ပြုဘူးသော မကောင်းမှုကြောင့်။
စက္ခုနိ။ မျက်စိတို့သည်။ အန္ဓာနိ။ ကန်းကုန်သည်။ ဇာယိံသု။
ဖြစ်ကုန်၏။ အထ။ ထိုမျက်စိကန်းသောအခါ၌။ မဟာ
သတ္ထော။ ထူးရားထောင်းသည်။ မမေဇ၏။ မာတာပိတရော။ အမိ
အဘတို့သည်။ အညေသု။ တပါးကုန်သော။ ဒိဝသေသု။ နေ့တို့၌။
ဣမာယဝေလာယ။ ဤအခါ၌။ အာဂစ္ဆန္တိ။ လာကုန်၏။ ဣဒါနိ။ ဤ
အခါ၌။ တေသံ။ ထိုငါ့မိငါ့ဘတို့၏။ ပဝတ္တိ။ အကြောင်းကို။ န
ဇာနာမိ။ မသိ။ ပဋိမဂ္ဂံ။ ခရီးတုံ့ကို။ ဂမိဿာမိ။ လိုက်အံ့။ ဣတိ။
သို့။ မိန္နောတွာ။ ကြံ၍။ မဂ္ဂံ။ ခရီးသို့။ ဂတိံ။ လိုက်လေ၍။ သန္တံ။ အ
သံကို။ အကာသိ။ ပြု၏။ တေ။ ထိုအမိအဘတို့သည်။ တဿ။ ထို
သား၏။ သန္တံ။ အသံကို။ သဉ္ဇာနိတွာ။ သိ၍။ ပဋိသန္တံ။ အသံတုံ့
ကို။ ကရိတွာ။ ပြု၍။ ပုတ္တသိနေဟေန။ သား၏ချစ်ခြင်းဖြင့်။ တာ
ထသုဝဏ္ဏသာမ။ ချစ်သားသုဝဏ္ဏသာမ။ ဣဝ။ ဤအရပ်၌။ ပရိ

ပန္နော၊ ဘေးရန်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ မာအာဂစ္ဆသိ၊ မလာနှင့်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒိ'သု၊ ဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌။
 နေသံ၊ ထိုအမိအဘတို့အား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား။ ဣမံ
 လမ္ဗိကောဋ္ဌိ'။ ဤနွယ်၍ညွှတ်စွန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ မမသန္တိ
 ကံ၊ အကျွန်ုပ်၏အထံသို့။ ဇေယာတိ၊ လာကုန်လေ့ဟူ၍။ ဝတွာ၊
 ဆို၍။ ဒိဃသဋ္ဌိ'။ နွယ်၍ညွှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေ၊ ထိုမိဘတို့
 သည်။ လမ္ဗိကောဋ္ဌိ'။ နွယ်စွန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ တာဝာ၊
 ထိုသုဝဏ္ဏသာမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂမိ'သု၊ လာလတ်
 ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့လာသောအခါ၌။ နေ၊ ထိုအမိအဘတို့ကို။
 ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝေ၊ သင်မိ
 ခင်ဘခင်တို့၏။ စက္ခုနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ နဋ္ဌာနိတိ၊ မျက်ကုန်
 သနည်းဟူ၍။ ပုန္တိ၊ မေး၏။ အထ၊ ထိုသို့မေးသောအခါ၌။ နံ၊ ထို
 သားကို။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆို
 ကုန်၏။ တာဝာ၊ ချစ်သားသုဝဏ္ဏသာမ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧ
 ဝေ၊ မိဖုန်းသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာလတ်သော်။ ဣရေက္ခမူလေ၊ ဤ
 အမည်ရှိသောသစ်ပင်ရင်း၌။ ဝဗ္ဗိကမတ္ထကေ၊ တောင်ပို့ထက်
 ၌။ ဌိတာ၊ ရပ်ကုန်၏။ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့ရပ်သော အ
 ကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ နဋ္ဌာနိ၊ မျက်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုသုဝဏ္ဏသာမသည်။
 မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတွာဝ၊
 ကြား၍သာလျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုတောင်ပို့၌။ အာသိဝိသော၊ မြွေ
 ဟောက်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ တေန၊ ထိုမြွေဟော
 သည်။ ကုဒ္ဒေန၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ နာသာဝါထော၊ နှာ
 ခေါင်းလေကို။ ဝိဿဋ္ဌော၊ လွှတ်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အညာသိ၊ သိလေ၏။ သော၊ ထိုသားသည်။
 မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရောဒိစ၊ ငို
 ထည်းငို၏။ ဟာသိစ၊ ရယ်လည်းရယ်၏။ အထ၊ ထိုသို့ငိုလည်းငို
 ရယ်လည်းရယ်သောအခါ၌။ နံ၊ ထိုသားကို။ သေ၊ ထိုအမိအ

၈၀ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ဘတို့သည်။ ဂုဏ်သု၊ မေးကုန်၏။ ကုသွာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 တံဘတ၊ ချစ်သား၊ ရောဒိစ၊ ငိုလည်းငိုသနည်း၊ ကသွာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ဟသိစ၊ ရယ်လည်းရယ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုဏ်
 သု၊ မေးကုန်၏၊ အဗ္ဗတာတာ၊ အိုမိခင်ဘခင်တို့၊ တုမ္ဘာကံ၊ သင်
 မိခင်ဘခင်တို့၏၊ ဒဟရကာလေယေဝ၊ ပျိုသောအခါနှိုက်ပင်
 လျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စက္ခုနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ နဋ္ဌာနိ၊ ပျက်ခဲ့ကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ရောဒိတိ၊ ငို၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဋိ
 ဇက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက် ကျွေးမွေးအံ့သောဌာ၊ လဘိဿာမိ၊
 ရပေတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟသိ၊ ရယ်၏၊ အဗ္ဗတာတာ၊
 အိုမိခင်ဘခင်တို့၊ တုမ္ဘေ၊ သင်တို့သည်၊ မာစိန္တယိတ္ထံ၊ မကြံ
 လင့်ကုန်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေါ၊ သင်မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ ပဋိ
 ဇက္ခိဿာမိတိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့ဟူ၍၊ သော၊ ထိုသုဝဏ္ဏသာမသဉ္ဇံ၊
 မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ အဿာသေတွာ၊ သက်
 သာရာရစေ၍၊ အဿမပဒံ၊ သင်္ခမ်းသို့၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်
 ခဲ့၍၊ တေသံ၊ ထိုအမိအဘတို့၏၊ ရတ္တိဌာနဒါဌာနေသုစ၊
 ညဉ့်သန့်စရာနေ့သန့်စရာအရပ်၌လည်းကောင်း၊ စက်မေစ၊
 စကြိန္ဒလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏသာလာယစ၊ သင်္ခမ်း၌ရင်း၊ ဝစ္စဌာ
 နပဿာဝဌာနေစ၊ ကြင်ကြီးစွန့်ရာကြင်ငယ်စွန့်ရာအရပ်နှိုက်
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဌာနေသု၊ အလုံးရံသောအ
 ရပ်တို့၌၊ ရဇ္ဇုကေ၊ ကြိုးတို့ကို၊ ဗဒ္ဓိ၊ ခွဲ၏၊ တေတာ၊ ထိုနေ့မှ၊
 ပဌာယ၊ စ၍၊ တေ၊ ထိုအမိအဘတို့ကို၊ အဿမပဒေ၊ သင်္ခမ်း
 ၌၊ ထပေတွာ၊ ထား၍၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ဝနမူလပ္ပလာဒိနိ၊ တော
 သစ်မြစ် သစ်သီး စသည်တို့ကို၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍၊
 ပဏ္ဏသာလာယံ၊ သင်္ခမ်း၌၊ ထပေတွာ၊ ထားခဲ့၍၊ ပါထောဝ၊ နံ
 နက်စောစောသာလျှင်၊ တေသံ၊ ထိုအမိအဘတို့၏၊ ဝသနဌာနံ၊
 နေရာအရပ်ကို၊ သဗ္ဗဇ္ဇိတွာ၊ တံမြက်လှည်း၍၊ မာတာပိတရော၊
 အမိအဘတို့ကို၊ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ဂှိခိုး၍၊ ဃာဋံ၊ အိုးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ
 ၍၊ ဖိဂသမ္ပတာနဒိ၊ ဖိဂသမ္ပတာမြစ်သို့၊ ဂတိာ၊ သွားလေ၍၊

ပါနိယပရိဘောဇနိယံ။ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေကို။ အာ
ဟရိတွာ။ ဆောင်၍။ ဥပဋ္ဌာပေသိ။ ဖြစ်စေ၏။ ဒန္တကဋ္ဌရခေါဒ
ကာဒိနိ။ ဒန်ပူမျက်နှာသစ်ရေစသည်တို့ကို။ ဒတွာ။ ပေး၍။ မရ
ရပ္ပလာဖလံ။ ချိုသောသစ်သီးကြီးငယ်ကို။ ဒေတိ။ ပေး၏။
တေဟိ။ ထိုအမိအဘတို့သည့်။ ဘုဉ္ဇိတွာ။ စား၍။ ရခံ။ ခံတွင်းကို။
ဝိက္ခာလိတေ။ ဆေးပြေးသော်။ သယံ။ မိမိသည်။ ခါဒိတွာ။ ခဲ၍။ မာ
တာပိတရော။ အမိအဘတို့ကို။ ဝဒ္ဓိတွာ။ ရှိခိုး၍။ မိဂဂဏပရိ
ရတော။ သမင်အပေါင်းခြံရံလျက်။ ဖလာဖလတ္ထာယ။ သစ်သီး
ကြီးငယ်အလိုငှာ။ အရညံ။ တောသို့။ ပါဝိသိ။ ဝင်ထေ၏။ ပဗ္ဗတ
ပါဒေ။ တောင်ခြေ၌။ ကိန္နရပရိဝါရော။ ကိန္နရာ အခြံအရံရှိ
သည်ဖြစ်၍။ ဖလာဖလံ။ သစ်သီးကြီးငယ်ကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ
၍။ သာယန္တသမယေ။ ညချမ်းသောအခါ၌။ အာဂတိံ။ လာလတ်
၍။ ဃာဇေနံ။ အိုးဖြင့်။ ဥဒကံ။ ရေကို။ အာဟရိတွာ။ ဆောင်ချေ
၍။ ဥဏ္ဍာဒကောနံ။ ရေပူဖြင့်။ တေသံ။ ထိုအမိအဘတို့၏။ ယ
ထာရုစိ။ အလိုရှိတိုင်း။ နှာပနံဝါ။ ချိုးရေကိုလည်းကောင်း။ ပါဒ
ခေဝနံဝါ။ ခြေဆေးရေကိုလည်းကောင်း။ ကတွာ။ ပြု၍။ အင်္ဂါ
ရကပလ္လံ။ မီးမယ်ဖြိုးကို။ ဥပနာမေတွာ။ ကပ်၍။ ဟတ္ထပါဒေ။
လက်ခြေတို့ကို။ သေဒေတွာ။ ဆေး၍။ နိသိန္နာနံ။ နေကုန်သော။
တေသံ။ ထိုအမိအဘတို့အား။ ဖလာဖလံ။ သစ်သီးကြီးငယ်
ကို။ ဒတွာ။ ပေး၍။ ခါဒပရိယောသာနေ။ စားသည်၏ အဆုံး၌။
သယံ။ မိမိသည်။ ခါဒိတွာ။ စား၍။ သေသကံ။ အကြွင်းကို။ ထပေ
သိ။ တားပေ၏။ ဣမိနာနိယမေနေဝ။ ဤသို့သောအမှတ်ဖြင့်သာ
လျှင်။ မာတာပိတရော။ အမိအဘတို့ကို။ ပဋိဇေဂ္ဂိ။ လုပ်ကျွေး၏။
တသ္မိံ။ သမယေ။ သို့သို့လုပ်ကျွေးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ။
ဗာရာဏသိပြည်၌။ ဝိဇ္ဇိယက္ခာနာမ။ ဝိဇ္ဇိယက္ခအမည်ရှိသော။
ရာဇာ။ မင်းသည်။ ရန္တံ။ ပြည်ကို။ ကာရေသိ။ မင်းပြု၏။ သော။ ထို
ဝိဇ္ဇိယက္ခမင်းသည်။ မိဂမံသလောဘောနံ။ သမင်သားစားကြီး
သောကြောင့်။ မာတရံ။ မယ်တော်ကို။ ရန္တံ။ ပြည်ကို။ ပဋိစ္ဆာ

၈၂ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဒေတ္တာ၊ နှင်းခဲ၍၊ သန္တုပဉ္စာရဓော။ ထက်နက်ငါးပါးစွဲလျက်၊
 ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာသို့၊ ပရိသိတ္တာ၊ ဝင်၍၊ မိဂေ၊ သမင်တို့ကို၊
 ဝရိတ္တာ၊ သတ်၍၊ ခံသံ၊ အသားကို၊ ခါဒန္တော၊ စား၍၊ မိဂသမ္ပတ၊
 နှိပ်၊ မိဂသမ္ပတာမြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်
 ဝာဖြင့်၊ သာမဿ၊ သုဝဏ္ဏသာမဏိ၊ ပါနိယဂ္ဂဟဏတိတ္ထံ၊ ရေ
 ခပ်ဆိပ်သို့၊ ဘမ္ပတ္တော၊ ရောက်သောဒိဋ္ဌယက္ခမင်းသည်၊ မိဂ
 ပဒဝလဉ္စံ၊ သမင်ခြေရာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မဏိဝဏ္ဏာဟိ၊ မြဲအ
 ဆင်းနှင့်တူကုန်သော၊ သာခါဟိ၊ သစ်ခက်တို့ဖြင့်၊ ကောဋ္ဌကံ၊
 အုတ်ကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ ခန္တံ၊ လေးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝိသဝိတံ၊
 အဆိပ်လူးသော၊ သရံ၊ မြားကို၊ သန္တုဟိတွာ၊ ခွဲ၍၊ နိလိနောဝ၊
 ဂုန်းလျက်လျှင်၊ အတ္တိ၊ နေ၏၊ မဟာသတ္တောဝိ၊ ဘုရားလောင်း
 သည်လည်း။ သာယန္တသမယေ၊ ညချင်းသောအခါ၌၊ ဖဿာဖ
 လံ၊ သစ်သီးကြီးငယ်ကို၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်ချေ၍၊ အဿမ
 ပဒေသင်္ခမ်း၌၊ ထပေတွာ၊ ဟား၍၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘ
 တို့ကို၊ ဝန္တံတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပါနိယံ၊ သေသံရေကို၊ အာဟာရိဿာဝိ
 တိ၊ ဆောင်အံ့ဟူ၍၊ စာဓု၊ အိုးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မိဂဂဏပ
 ရိဂူတော၊ သမင်အပေါင်းခြံရံလျက်၊ နွေဝိမိဂေ၊ သမင်နှစ်စီးတို့
 ကို၊ ဧကတော၊ တပေါင်တည်း၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ တေသံ၊ ထိုသ
 မင်နှစ်စီးတို့၏၊ ဝိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်၌၊ ပါနိယာဓာဓု၊ သောက်ရေ
 အိုးကို၊ ထပေတွာ၊ တင်၍၊ ဟတ္ထေန၊ ထက်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်
 ၍၊ နှိပ်တိတ္ထံ၊ မြစ်ဆိပ်တို့၊ အာဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ ရာဇာ၊ မင်း
 သည်၊ ကောဋ္ဌကေ၊ အုတ်၌၊ ဌိတောဝ၊ တည်လျက်လျှင်၊ ထထာ၊
 ထိုအခြင်းဖြင့်၊ အာဂန္တုန္တံ၊ လာလတ်သော၊ တံ၊ ထိုသုဝဏ္ဏသာ
 မကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်
 သော၊ ကာလံ၊ အခါပတ်လုံး၊ ဧဝံ၊ သို့၊ ဝိစရန္တေနာပိ၊ ဟုည့်လည်
 လျက်လည်း။ မနုဿောနာမ၊ လူမည်သည်ကို၊ နှိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မ
 မြင်စဘူး၊ လေသော၊ ဤသူသည်၊ ဒေဝေါနုခေါ၊ နတ်လော၊ နာ
 ဂေါနုခေါ၊ နဂါးလော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတံ၊ ထိုသူကို၊ ဥပသကံ

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၈၃

မိတ္တု။ ကပ်၍။ သစေဝနပုတ္တိဿာမိ။ အကယ်၍မေးချေအံ့။ ဧ
 ဝေါ။ နတ်သည်။ စေတဝိဿတိ။ အကယ်၍ဖြစ်လတ္တံ့။ အာကာ
 သံ။ ကောင်းကင်သို့။ ဥပ္ပတိဿတိ။ ယုံလတ္တံ့။ နာဂေါ။ နဂါး
 သည်။ စေတဝိဿတိ။ အကယ်၍ဖြစ်လတ္တံ့။ ဘူမိယံ။ မြေသို့။
 ပရိသိဿတိ။ ဝင်လတ္တံ့။ ခေါပန။ အဟုတ်သဖြင့်ကား။ အဟံ။ ငါ
 သည်။ သဗ္ဗကာလံ။ အခါခပ်သိမ်း။ ဟိမဝန္တယောဝ။ ဟိမဝန္တာ
 ဌိသာလျှင်။ နဝိစရိဿာမိ။ မနေနိုင်လတ္တံ့။ ဗာရာဏသီ။ ဗာရာ
 ဏသီပြင်သို့။ ဂမိဿာမိ။ ပြန်ပြန်အံ့။ တတြိခေါ။ ထိုပြန်သောအ
 ခါ၌။ ဖံ။ ငါ့ကို။ အမတ္တာ။ အတော်တို့သည်။ ပုတ္တိဿန္တိ။ မေးလေ
 ကုန်အံ့။ မဟာရာဇ။ မင်းကြီး။ အပိစခေါပန။ စင်စစ်ကား။ ဟိမ
 ဝန္တ။ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဝသန္တေန။ နေသော မင်းကြီးသည်။
 ကိဉ္စိ။ ထရံတရသော။ အတ္တရိယံ။ အံ့ဘွယ်ကို။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ။ မြင်ဘူး
 ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုတ္တိဿန္တိ။ မေးလေကုန်အံ့။ တတြိယံ။ ထိုသို့
 မေးရာ၌။ အဟံ။ ငါသည်။ ဧဝူပေါ။ ဤသို့သဘောရှိသော။
 သတ္တော။ သတ္တဝါကို။ မေ။ ငါသည်။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော။ မြင်ဘူး၏။ ဣ
 တိ။ ဤသို့။ ဝက္ခာမိ။ ဆိုအံ့။ ဧသော။ ဤသတ္တဝါသည်။ ကောနာ
 မောတိ။ အဘယ်မည်သောသတ္တဝါနည်းဟူ၍။ ဝုတ္တော။ ဆိုလေ
 သော်။ နဇာနာသိတိ။ မသိချေဟူ၍။ သစေဝက္ခာမိ။ အကယ်၍
 ငါဆိုချေအံ့။ အထ။ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌။ ဖံ။ ငါ့ကို။ ဂရဟိ
 သန္တိ။ ကဲ့ရဲ့ကုန်လေအံ့။ တသ္မာ။ ထိုသို့ကဲ့ရဲ့အံ့သောကြောင့်။
 ဧတံ။ ဤသူကို။ ဝိဇ္ဇိတော။ ပစ်၍။ ခုဗ္ဗလံ။ အားနည်းသည်ကို။
 ကတွာ။ ပြု၍။ ပုတ္တိဿာမိတိ။ မေးအံ့ဟူ၍။ ဗိန္တယံ။ ကြံ၏။ အ
 ထ။ ထိုသို့ကြံသောအခါ၌။ တေသုမိဂေသု။ ထိုသမင်တို့သည်။ ပ
 ဌမမေဝ။ ဘုရားလောင်း၏ရှေးဦးစွာလျှင်။ ဩတရိတွာ။ သက်
 ၍။ ပါနိယံ။ ရေကို။ ဝိဝိတွာ။ သေ၍။ ဥတ္တိဇ္ဈေသု။ ထက်လတ်
 ကုန်ပြီးသော်။ ဗောဓိသတ္တော။ ဘုရားလောင်းသည်။ ဥဂ္ဂဟိထ
 ဝတ္တော။ သင်အပ်ပြီးသောဝတ်ရှိသော။ မဟာထေရောပိယ။ မ
 ဟာတေရ်ကဲ့သို့။ သဏိကံ။ ဖြည်းဖြည်း။ ဩတရိတွာ။ သက်၍။

၈၄ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအထကထာနိဿယ။

တဿဒ္ဓရထော။ ပူပန်ခြင်းငြိမ်းပြီးသော်။ ပစ္စုတ္တရိတွာ။ တက်
 ချီ။ ရတ္တဝါကစီရံ။ ဘန်ရည်စွန်းသောလျှော်တေသက်န်းနီ။ နီ
 ဝါသေတွာ။ ဝတ်၍။ ဇေကံ။ တထည်ကို။ ပါရပိတွာ။ ရံ၍။ အဇိ
 နစမ္ပံ။ သစ်နက်ရေကို။ အံသေ။ ပခုံးထက်၌။ ကတွာ။ တင်၍။ ပါ
 နိယဃဇူ။ သောက်ရေအိုးကို။ ဥက္ခိပိတွာ။ ချီ၍။ ဥဒကံ။ ရေကို။
 ပုဏ္ဏိတွာ။ သုတ်၍။ ဝါမအံသကုဇေ။ ထက်စပ်ခုံးစွန်း၌။ ထပေ
 သိ။ ထားပေ၏။ တသ္မိံကာလေ။ ထိုသို့ထားသောအခါ၌။ ရာဇေ။
 မင်းသည်။ ဣဒါနိ။ ဤအခါ၌။ ဝိဇ္ဈိတုံ။ ပစ်အံ့သောငှာ။ သမ
 ယောတိ။ အခါတည်းဟူ၍။ ဝိသဝိတံ။ အစိပ်လူးသော။ သရံ။ မြား
 ကို။ ဥက္ခိပိတွာ။ ချီ၍။ မဟာသတ္တဿ။ ဘုရားလောင်း၏။ ဒက္ခိ
 ထပပဿ။ လက်ျာနံပါး၌။ ဝိဇ္ဈိ။ ပစ်လေ၏။ သရော။ မြားသည်။
 ဝါမပဿန။ ထက်စပ်ပါးဖြင့်။ နိက္ခမိထွက်လေ၏။ တဿ။
 ထိုဘုရားလောင်း၏။ ဝိဇ္ဈိဘာဝံ။ ပစ်အံ့သော အဖြစ်ကို။
 ဥတွာ။ သိ၍။ ဝိဂဂဏာ။ သမင်္ဂအပေါင်းတို့သည်။ ဘိတာ။
 ကြောံလန့်ကုန်၍။ ပယာယိံသု။ ပြေးလေကုန်၏။ သုဝဏ္ဏသာ
 မပဏ္ဏိတောပန။ သုဝဏ္ဏသာမသုခမိနိသည်ကား။ ဝိဒ္ဓေဝိ။ ပစ်
 လေသော်လည်း။ ပါနိယဃဇူ။ သောက်ရေအိုးကို။ ယထာဝါ
 တထာဝါ။ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား။ အနဝသုဗ္ဗိတွာ။ မလွတ်မူ၍။
 သတိံ။ သတိကို။ ပစ္စုပ္ပာပေတွာ။ ဖြစ်စေဦး၍။ သဏိကံ။ အ
 သာ။ ဩတာရေတွာ။ ချ၍။ ဝါလုကံ။ သဲကို။ ဝိယူဟိတွာ။ ယက်
 ၍။ တပေတွာ။ ထား၍။ ဝိသံ။ အရပ်ကို။ ဝဝတ္ထပေတွာ။ မှတ်၍။
 မာတာဝိတူနံ။ အမိအဘတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနိသာဘာဇေန။ နေ
 ရာအရပ်အဖို့ဖြင့်။ သိသံ။ ဦးခေါင်းကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ရဇေ
 ပဇုဝဏ္ဏာယ။ ငွေပုဆိုးအဆင်းနှင့်တူသော။ ဝါလုကာယ။ သဲ
 ၌။ သုဝဏ္ဏပဋိမာဝိယ။ ရွှေဆင်းတုကဲ့သို့။ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ။ အိပ်၍။ သ
 တိံ။ သတိကို။ ပစ္စုပ္ပာပေတွာ။ ဖြစ်စေဦး၍။ ဣမသ္မိံဟိမဝန္တ
 ပဒေသေ။ ဤဟိမဝန္တာအရပ်၌။ မမ။ ငါ၏။ ဝေရိနာမ။ ရန်သူမည်
 သည်။ နုတ္ထိ။ မရှိ။ မဟ္တံ။ ၍။ မာထာဝိတူနဉ္စ။ အမိအဘတို့၏လည်း။

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၈၅

ဝေရိနာမ၊ ရန်သူမည်သည်၊ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ခေ၊ ခေ၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ လောဟိတံ၊ သွေးကို၊ ဆဒ္ဓေတွာ၊ စွန့်၍၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ အဒိသွာဝ၊ မမြင်ဘဲလျှင်၊ ပထမံ၊ ဧေးဦးစွာသော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆိုလေပြီ။

၁ ဘောန္တော၊ အိုအချင်းတို့၊ ပမတ္တံ၊ မေတ္တာဘာဝနာမေ့လျော့သတိပေါ်လျက်၊ ဥဒဟာရကံ၊ ရေခပ်ထားသော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဥသုနာ၊ မြားဖြင့်၊ ဝိန္တိ၊ ပစ်ဘိသည်ကား၊ ကောနု၊ အသုနည်း၊ ခတ္တိယော၊ မင်းလေလော၊ ပြာဟွဏော၊ ဝုဏ္ဏားလေလော၊ ဝေသော၊ ကုန်သည်လေလော၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိဒ္ဓါ၊ ပစ်၍၊ နိတိယထိ၊ ဂုန်းဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထတိသံ၊ ဂါထာယံ၊ ထိုကောနုမံ ဥသုနာဝိန္တိ အစရှိသောဂါထာ၌၊ ပမတ္တန္တိ၊ ပမတ္တံဟူသည်ကား၊ မေတ္တာဘာဝနာယ၊ မေတ္တာဘာဝနာဖြင့်၊ အနုပဋိတသတိံ၊ မေ့လျော့သောသတိရှိသော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤမေတ္တာဘာဝနာမေ့လျော့သတိပေါ်၏ဟူသောစကားကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ သော၊ ထိုသုဝဏ္ဏသာမသည်၊ တသ္မိံ၊ ခဏော၊ ထိုမြားမှန်သောခဏ၌၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပမတ္တနာမ၊ မေ့လျော့ခြင်းမည်သည်ကို၊ အကာထိ၊ ပြုလေပြီ၊ ဝိဒ္ဓါတိ၊ ဝိဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ဝိန္တိတွာ၊ ပစ်ဘိ၍၊ ဝေဉ္ဇပန၊ ဤသို့သောစကားကိုကား၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ဗုနု၊ တဘန်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သရီရမံသဿ၊ ကိုယ်၏အသားကို၊ အဘက္ခသမ္ပတဘာဝံ၊ မစားကောင်းဟူ၍ သရုတ်အပ်သောအဖြစ်ကို၊ ဒသေတံ၊ ပြလိုသောဌာ၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြော်သော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။

၂ ဘော၊ အိုအချင်းတို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ မံသနိ၊ အသားတို့ကို၊ နခဇ္ဇာနိ၊ မစားအပ်ကုန်၊ စမ္ပေန၊ အရေဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အကျိုးသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ အထ၊ ထိုသို့အကျိုးမရှိလျက်၊ ကေနဝဇ္ဇောနု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိဒ္ဓေယျံ၊ ပစ်အပ်၏ဟူ၍၊ အမညထနု၊ အောက်မေ့ဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

၈၆ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဒုတိယဂါထံ။ နှစ်ကြိမ်မြောက်သောဂါထာကို။ ဝတ္ထု။ ဆို၍။ ထမေဝ။ ထိုပင်သောသူကိုပင်လျှင်။ နာမာဒိဝသေန။ အမည်စသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တန္တော။ မေးလိုသောကြောင့်။ ဂါထံ။ ဂါထာကို။ အာဟ။ ဆိုပြီး။

၃ တော။ ဒုစိအချင်းတို့။ တံ။ သင်ကား။ ကောဝါ။ အသုနည်း။ ကဿဝါ။ အဘယ်မည်သောသူ၏။ ဝုတ္တော။ သားနည်း။ ကထံ။ အဘယ်သို့။ မယံ။ ငါတို့သည်။ တံ။ သင့်ကို။ ဇာနေရ။ သိရကုန်အံ့နည်း။ သဗ္ဗ။ အချင်း။ ဝုတ္တော။ မေးအပ်သောအချင်းသည်။ မေ။ ငါ့အား။ အက္ခာဟိ။ ကြားဘိလော့။ ဝံ။ ငါ့ကို။ ဝိဒ္ဓါ။ ပစ်၍။ ကိ။ အဘယ်ကြောင့်။ နိထိယသိ။ ဝုန်းဘိသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထတိသံ ဂါထာယံ။ အမညထာတိ။ အမညထဟူသည်ကား။ အယံဝုရိသော။ ဤယောက်ကျားကို။ ကေနကာရဏေန။ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝိဇ္ဇိတဗ္ဗန္တိ။ ပစ်အပ်၏ဟူ၍။ မညိတ္ထ။ အောက်မေ့ဘိသနည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဝေဗ္ဗပန။ ဤသို့သောစကားကိုကား။ ဝတ္ထု။ ဆိုပြီး၍။ တုဏှိ။ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ တံ။ ထိုစကားကို။ သုတ္ထာ။ ကြား၍။ အယံဝုရိသော။ ဤယောက်ကျားကို။ မယာ။ ငါသည်။ ဝိသင်တေန။ အဆိပ်လူးသော။ သဗ္ဗေန။ မြားဖြင့်။ ဝိဇ္ဇိတော။ ပစ်၍။ ပတိတောဝိ။ ထည်းသော်လည်း။ ဝံ။ ငါ့ကို။ နေဝအတ္ထောသတိ။ မဆဲ။ နပရိတာသတိ။ မရေရွတ်။ မမ။ ငါ၏။ ဟဒယံ။ နှလုံးကို။ သဗ္ဗာဟန္တောဝိသ။ ဆုပ်နယ်ဘိသကဲ့သို့။ ဝိယဝစနေန။ ချစ်တွယ်သောစကားဖြင့်။ သရဒါစရတိ။ ဆို၏။ အဿ။ ထိုယောက်ျား၏။ သန္တိကံ။ အထံသို့။ ဂန္တိဿာဝိတိ။ သွားအံ့ဟူ၍။ ဝိန္တော။ ကြံ၍။ ဂတိံ။ သွား၍။ တဿ။ ထိုထုရားလောင်း၏။ သန္တိကော။ အထံ၌။ ဌိတောဝ။ ရပ်လျက်လျှင်။ နေဂါထာ။ နှစ်ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ။ ရွတ်လေပြီ။

၄ ဘောမာနဝ။ အိုလုလင်။ အဟံ။ ငါကား။ ကာသိနံ။ ကာသိကရာဇ်ပြည်သူတို့၏။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ အတ္ထိ။ ဖြစ်၏။ ဖံ။ ငါ့ကို။ ဝိဇ္ဇိယက္ခောတိ။ ဝိဇ္ဇိယက္ခမင်းဟူ၍။ ဝိဒူ။ လူတို့သိကုန်၏။ လောဘာ။ သမင်သားစားကြူးသောကြောင့်။ ရဋ္ဌံ။ ပြည်တိုင်းကားကို။ ပဟတ္တိာနံ။ ဝှန်ပစ်ခဲ့၍။ မိဂံ။ သမင်ကို။ ဇေသံ-ဇေသန္တော။ ရှာလျက်။ အဟံ။ ငါသည်။ စရာမိသွား၏။ ၅ ။ ဣဿတ္တေစ။ လေးအတတ်၌လည်း။ ကုသလော။ လိမ်မာသည်။ အတ္ထိ။ ဖြစ်၏။ ဒဠေဓမ္မောတိ။ ပိုတ်တထောင်အားရှိသောလေးကိုတင်နိုင်ချေနိုင်၏ဟူ၍လည်း။ ဝိဿူတော။ ကျော်စော၏။ မေ။ ငါ၏။ ဥသုပါတနံ။ မြားကျရာအရပ်သို့။ အာဂတော။ လာသော။ နာဂေါပိ။ ဆင်ပြောင်သည်မူလည်း။ နရစ္ဆေယျ။ မလွတ်နိုင်ရာ။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထဗာသုဂါထာသုတို့၌။ ရာဇာဟမတ္ထိတိ။ ရာဇာဟမတ္ထိဟူသည်ကား။ အဿ။ ထိုမင်း၏။ ဇေဝံ။ ဤသို့။ ဝိတက္ကော။ အကြံသည်။ အဟောသိကိရ။ ဖြစ်သတတ်။ ဒေဝါဝိ။ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ နာဂါဝိ။ နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း။ မနုဿဘာသာယ။ လူတို့၏ဘာသာဖြင့်။ ကထေန္တိယေဝ။ ဆိုကုန်ရာသည်သာလျှင်လည်း။ အဟံ။ ငါသည်။ ဇေဝံ။ ဤယောက်ျားကို။ ဒေဝေါတိဝါ။ နတ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ နာဂေါတိဝါ။ နဂါးဟူ၍လည်းကောင်း။ မနုဿောတိဝါ။ လူဟူ၍လည်းကောင်း။ နဇာနာမိ။ မသိချေ။ သဓေကုဇ္ဈေယျ။ အကယ်၍အမျက်ထွက်လေငြားအံ့။ ဖံ။ ငါ့ကို။ နာသေယျ။ ဖျက်ဆီးရာ၏။ ရာဇာတိ။ မင်းဟူ၍။ ဂုတ္တပန။ ဆိုသော်ကား။ အဘာယန္တောနာမ။ မကြောက်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ တတ္ထာ။ ထိုသို့မရှိသောကြောင့်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ရာဇဘာဝံ။ မင်းအဖြစ်ကို။ ဇာနာပေတု။ သိစေအံ့သောငှာ။ ပထမံ။ ဂွေးဦးစွာ။ ရာဇာဟမတ္ထိတိ။ ရာဇာဟမတ္ထိဟူ၍။ အာဟ။ ဆိုလေပြီ။ လောဘာတိ။ လောဘာဟူသည်ကား။ မိဂဓံသလောဝောနံ။ သမင်သားစားကြူးသောကြောင့်။ မိဂမေသန္တိ။ မိဂမေ

၈၈ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

သံဟူသည်ကား။ မိဂံ။ သမင်ကို။ သေန္တော။ ရှာလျက်။ စရာမ
ဟန္တိ။ စရာမဟံဟူသည်ကား။ အဟံ။ ငါသည်။ စရာမိ။ သွား၏။
ဒုတိယံဂါထံပန။ ဒုတိယဂါထာကိုကား။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ဗ
လံ။ အားကို။ ဒိပေတုကာမော။ ပြခြင်းငှာ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။
ဧဝံ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆိုလေပြီ။ တတ္ထ။ ထိုဂါထာ၌။ ဣဿတ္ထေတိ။
ဣဿတ္ထေဟူသည်ကား။ ခနုသိပ္ပေ။ လေးအတတ်၌။ ဒဠ္ဇဓမ္မော
တိ။ ဒဠ္ဇဓမ္မောဟူသည်ကား။ ဒဠ္ဇဓနံသဟဿတ္တာမဓနံ။ ပိုက်တ
ထောင်အားရှိသောလေးကို။ ဩရောပေတုံစ။ ချအံ့သောငှာ
လည်းကောင်း။ အာရောပေတုံစ။ တင်အံ့သောငှာ၎င်း။ သ
မတ္ထော။ စွမ်းနိုင်သောသူတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ဣဿတ္ထေစ
သိက္ခသလောအစရှိသည်ဖြင့်။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ အတ္တနော။ မိ
မိ၏။ ဗလံ။ အစွမ်းကို။ ဝဏ္ဏတ္တာ။ ပြီးပွမ်းပြီး၍။ တဿ။ ထိုသု
ဝဏ္ဏသာမဇာမဇာနာမဂေါတ္တံ။ အမည်အမျိုးကို။ ပုစ္ဆန္တော။ မေးလို
သောကြောင့်။ ဂါထံ။ ဂါထာကို။ အာဟ။ ဆိုပြီ။

၆ ဘောမာနဝ။ အိုလူလင်။ တံ။ သင်သည်။ ကောဝါ။ အ
ဘယံအမည်ရှိသနည်း။ ကဿ။ အဘယံသူ၏။ ပုတ္တောဝါ။ သား
တုံနည်း။ ကထံ။ အဘယံသို့လျှင်။ တံ။ သင်လူလင်ကို။ မယံ။ ငါ
တို့သည်။ ဇာနရ။ သိရကုန်အံ့နည်း။ ဝိတုနောစ။ အဘ၏လည်း
ကောင်း။ အတ္တနောစ။ မိမိ၏လည်းကောင်း။ နာမဂေါတ္တံ။ အမည်
အမျိုးကို။ ပဝေဒယ။ ဆိုဘိလော့။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထ။ ထိုဂါထာ၌။ ပဝေဒယာတိ။ ပဝေဒယဟူသည်ကား။
ကထယ။ ဆိုဘိလော့။ တံ။ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ။ ကြား၍။ မ
ဟာသတ္ထော။ ဘုရားလောင်းသည်။ အဟံ။ ငါသည်။ ဒေဝနာဂ
ကိန္နရဓတ္တိယာဒိသုနတ်နဂါး။ ကိန္နရ။ မင်းအစရှိကုန်သောသူ
တို့တွင်။ အညတရော။ ထယောက်ယောင်သောသူသည်။ အသို့။
ဖြစ်၏။ ဣတိ။ သို့။ အဟံ။ ငါသည်။ သစေကထေယျံ။ အကယ်၍
ဆိုအံ့။ ဇေသ-ဇေသော။ ဤမင်းသည်။ သဒ္ဓဟေယျေဝ။ ယုံလေရာ
သည်သာတည်း။ အဿ။ ထိုမင်းအား။ သစ္စမေဝ။ မှန်သော

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၊ ၈၉

စကားကိုသာလျှင်ကထေတံ၊ ဆိုအံ့သောငှာ၊ ဝနုတိတိ၊ အပ်၏
ဟူ၍၊ ပိန္နေတွာ၊ ကြိ၍၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

၇ တဒန္တေ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အဟံ၊ ငါကား၊ နေသာဒ
ပုတ္တော၊ တံငါအားတည်း၊ သာမောဇ္ဇတိ၊ သုဝဏ္ဏသာမဟူ၍၊
ဇိဝန္တိ၊ အသက်ရှင်သော၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဥာတယော၊ အမိအဘ
တို့သည်၊ အာမန္တယိ၊ သူ၊ ခေါ်ကုန်၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊
အဇ္ဇ၊ ဤအခါ၌၊ ဇေဝံတေ၊ ဤသို့သေအံ့သော အဝသ္မိရောက်
သည်ရှိသော်၊ သယေ၊ အိပ်၏၊ ၈ ။ ရာဇ-မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊
သဝိသေန၊ အဆိပ်နှင့်တကွသော၊ ပုထုသလ္လေန၊ ကြီးသောမြား
ဖြင့်၊ မိဂေါ၊ သမင်ကို၊ ဝိဒ္ဓေါယထာ၊ ပစ်တိသကဲ့သို့၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ပစ်
တိသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ သကမ္ဘိလောဟိတေ၊ မိမိသွေး၌၊ ပရိ
ဗ္ဗုတော၊ နှစ်ချက်၊ သေမိ၊ အိပ်သည်ကို၊ ပဿ-ပဿာဟိ၊ ရှု
လော့၊ ၉ ။ ပဋိဝဗ္ဗဂတံ၊ ထကျောနံပါးဖြင့်ဝင်လေ၍ ထက်ဝဲနံ
ပါးဖြင့်ထွက်လေသော၊ သလ္လံ၊ မြားကို၊ ပဿ-ပဿာဟိ၊ ရှု
လော့၊ ထေ၊ ဟိတံ၊ သွေးကို၊ မိမ္မာမိ၊ ထွေးသည့်ကို၊ ပဿ-ပဿာ
ဟိ၊ ရှုလော့၊ အာတုရော၊ ပြင်းစွာနာကျင်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးကို၊ အနုပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊ ကိ၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ပစ်၍၊ နိလိယထိ၊ ပုန်းတိသနည်း၊ ၁၀ ။
ဒိဗ္ဗ၊ သစ်ကိုကား၊ အဇိနမ္ဘိ၊ အရေကိုလိုသောကြောင့်၊ ဟည
တေ၊ သတ်အပ်၏၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်ကိုကား၊ ဒန္တဟိ၊ အ
စွယ်ကိုလိုသောကြောင့်၊ ဟညတေ၊ သတ်အပ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့
လျက်၊ ကေနဝဇ္ဇေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊
ဝိဒ္ဓေယျံ၊ ပစ်အပ်၏ဟူ၍၊ အမညထနူ၊ အောက်မေ့တိသနည်း၊
ဇ္ဇတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာကို၌၊ ဇိဝန္တိ၊ ဇိဝန္တိဟူ
သည်ကား၊ ဣတော၊ ဤမြားမှန်သောအခါမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဇိဝ
မာနံ၊ အသက်ရှင်သော၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ သာမ၊ သုဝဏ္ဏသာမ၊ ဇ
ဟိ၊ လာလော့၊ ဣတိ၊ သို့၊ ဥာတယော၊ အမိအဘတို့သည်၊ အာ

၉၀ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

မန္တယိံသု၊ ခေါ်ကုန်၏။ သွဇ္ဇေဝဂ်တေတိ၊ သွဇ္ဇေဝဂ်တေ ဟု
သည့်ကား။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ အဇ္ဇ၊ ဤအခါ၌။ ဇေဝဂ်တေ
မရဏရဓေသမ္ပတ္တေ၊ ဤသို့သေအံ့သော အဝသို့ရောက်လေ
သော်။ သယေတိ၊ သယေဟူသည့်ကား။ သယာမိ၊ အိပ်၏။ ပရိ
ပ္ပတေတိ၊ ပရိပ္ပတေဟူသည့်ကား။ နိဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ နှစ်၏။ ပဋိ
ဝဋ္ဌဂတန္တိ၊ ပဋိဝဋ္ဌဂတံဟူသည့်ကား။ ပဋိဝဋ္ဌိတွာ၊ တဘန်
ထွက်၍၊ ဂတံ၊ သွားသော။ ဒက္ခိဏပဿေန၊ ထကျောနံပါးဖြင့်။
ပဝိသိတွာ၊ ဝင်လေ၍၊ ဝါမပဿေန၊ လက်ဝဲနံပါးဖြင့်၊ နိက္ခမန္တံ၊
ထွက်လေသော။ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ပဿာတိ၊ ပဿဟူသည့်ကား။ ဩဇောကေဟိ၊ ကြည့်
လော့။ မိမ္မာမိတိ၊ မိမ္မာမိဟူသည့်ကား။ နိဗ္ဗုဘာမိ၊ ထွေးသည်
ကိုလည်း။ ဣဒံ၊ ဤစကားကိုကား။ သော၊ ထိုသုဝဏ္ဏသာမသည်။
သတိံ၊ သတိကို။ ပစ္စုပဗ္ဗာပေတွာ၊ ထင်ရှားဖြစ်စေဦး၍။ အဝိ
ကမ္မမာနောဝ၊ မတုန်မလှုပ်သာလျှင်၊ သောဟိတံ၊ သွေးကို၊ ရဓေ
န၊ ခံတွင်းဖြင့်၊ ဆန္ဒေတွာ၊ စွန့်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာတုရောတုာ
နုပုစ္ဆာမိတိ၊ အာတုရောတုာနု ပုစ္ဆာမိဟူသည့်ကား။ ဗာဠ
ဂိလာနော၊ ပြင်းစွာနာကျင်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။
တံ၊ သင်မင်းကြီးကို။ အနုပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏။ နိလိယသိတိ၊ နိလိယ
သိဟူသည့်ကား။ တေသ္မိံ ဝနဂုဗ္ဘေ၊ ထိုတောချုံ၌။ နိလိနော၊ ပုန်း
လျက်။ အတ္ထသိ၊ နေဘိသနည်း။ ဝိဒ္ဓေယျန္တိ၊ ဝိဒ္ဓေယျံဟူသည်
ကား။ ဝိန္တိတဗ္ဗန္တိ၊ ပစ်အပ်၏ဟူ၍။ အမညထာတိ၊ အမညထ
ဟူသည့်ကား။ မညိတ္ထ၊ အောက်မေ့ဘိသနည်း။ ။ ရာဇာ၊ မင်း
သည်။ တဿ၊ ထိုသုဝဏ္ဏသာမ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတွာ၊
ကြား၍၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ အနာဓိက္ခိတွာ၊
မကြားမှူ၍၊ မုသာဝါဒံ၊ မမှန်သောစကားကို။ ကထေန္တော၊ ဆို
လိုသောကြောင့်၊ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၁ သာမ၊ သုဝဏ္ဏဿ၊ မေ၊ ငါ၏။ ဥသုပါထနံ၊ မြားပစ်
မည့်အရပ်သို့။ အာဂတော၊ လာသော၊ မိဂေါ၊ သမင်သည်။ ဥပဋ္ဌိ

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကဗျာကထာနိဿယ။

၉၁

ထော၊ အနီး၌ရပ်လာသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ တံ။ သင့်ကို။ ဒိသွာ၊
မြင်၍။ ဥပ္ပိဇိ၊ လန့်၏။ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့လန့်သောအ
ကြောင်းကြောင့်။ ကောဓော၊ အမျက်သည်။ မံ။ ငါ့ကို။ အာဝိ
သိ၊ ဖုံးလွှမ်းလေ၏။ (နှိပ်စက်လေ၏လည်းဟူ။) ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထိတိသံဂါထာယံ၊ ဌ။ အာဝိသိတိ၊ အာဝိသိဟူသည်
ကား၊ အဇ္ဈောတ္ထရိ၊ နှိပ်စက်လေ၏။ တေနကာရဏေန၊ ထို
ကြောင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ ကောဓော၊ အမျက်သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။
ဣတိဣဝံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဧပေတိ၊ ပြ၏။ ။ အထ၊ ထိုသို့ဆို
သောအခါ၌၊ နံ၊ ထိုမင်းကြီးကို။ မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်း
သည်။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ ကိံဝဒေသိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသိသ
နည်း။ ဣမသ္မိံဟိမဝန္တေ၊ ဤဟိမဝန္တာအရပ်၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိသွာ၊ ဤ။
ပလာယနမိဂေါနာမ၊ ပြေးသောသမင်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣ
တိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထာ၊ ဆို၍။ အာဟ၊ ဆို၏။

၁၂ ရာဇ-မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ ယထော၊ အကြင်အခါ
မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သရာမိ၊ အေခံစေ၏။ ယ
ထော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဝိညတံ၊ သိကြားလိပ်မာ
ခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိသွာ၊
မြင်၍။ မိဂါ၊ သမင်တို့သည်၎င်း။ အရညေ၊ တော၌။ သာပဒါ
နိဝိ၊ သားရဲတို့သည်၎င်း။ နုဉတြာသန္တိ၊ မလန့်ကုန်။ ၁၃ ။
ယထော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ နိဝိံ၊ ဘန်ရည်စွန်း
သောလျှော်တေသင်္ကန်းကို။ ပရိဟရိံ၊ ဆောင်၏။ ယထော၊ အ
ကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယောဇ္ဇနံ၊ အရှယ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်
သည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မိဂါ၊ သမင်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ အရညေ၊ တော၌။ သာပဒါနိဝိ၊ သားရဲတို့သည်
လည်းကောင်း၊ နုဉတြာသန္တိ၊ မလန့်ကုန်။ ၁၄ ။ ရာဇ-မဟာရာ
ဇ၊ မင်းကြီး။ ဂန္ဓမာဒနော၊ ဂန္ဓမာဒန အမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗထေ၊
တောင်၌။ ကိံပုရိသာ၊ ကိန္နရာတို့သည်။ သိရူ၊ ကြောက်သတ်
သောသဘောရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုကိန္န

၉၂. သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရာတို့နှင့်၊ ပဗ္ဗတာနိဝ။ တောင်တို့သို့လည်းကောင်း၊ ဝနာနိဝ။
တောင်တို့သို့လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်း
သာကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်၏။ ၁၅ ၊ ဝံ။ ငါ့ကို၊
ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မိဂါ၊ သမင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အရညေ၊
တော၌၊ သာပဒါနိဝိ၊ သားရဲတို့သည်လည်းကောင်း၊ နုဥတြာ
သန္တိ၊ မလန့်ကုန်။ အထ၊ ထိုသို့လျက်၊ ကေန ဝဏ္ဏေန၊ အဘယ်
မည်သောအကြောင်းကြောင့်၊ မဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မိဂါ၊
သမင်တို့သည်။ ဥတြာသန္တိ၊ လန့်ကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆို၏။

တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ နမံမိဂါတိ၊ နမံမိဂါ
ဟူသည်ကား၊ ဘောမဟာရာဇ၊ အိုမြတ်သောမင်းကြီး၊ ယတော၊
ကာလတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သရာမိ၊ အောက်မေ့၏၊ ယတောကာလ
တော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိညာဘာဝံ၊
လိမ်မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အသ္မိဘဝါမိ၊
ဖြစ်၏၊ တတောကာလတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊
ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မိဂါနာမ၊ သမင်တို့မည်သည်၊ နုဥတြာသန္တိ၊ မလန့်
ကုန်၊ သာပဒါနိဝိတိ၊ ဟူသည်ကား၊ ဝါဠုမိဂါနိဝိ၊ သားရဲတို့သည်
လည်း၊ ယတောနိမိန္တိ၊ ဟူသည်ကား၊ ယတောကာလတော၊
အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝါကစိရံ၊ ဘန်
ရည်စွန်းသောလျှော်တေသင်္ကန်းကို၊ ပရိဟရိ၊ ဆောင်၏၊ နိဝါ
သေမိ၊ ဝတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဘိ
ရုကိံ၊ ဝုရိသာတိ၊ ဟူသည်ကား၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း
ကြီး၊ တာဝ၊ ဂွေးဦးစွာ၊ မိဂါ၊ သမင်တို့ကို၊ တိဉ္ဇန္တ၊ ထားဘိကုန်
ဦး၊ ကိံ၊ ဝုရိသာနာမ၊ ကိန္နရာတို့မည်သည်ကား၊ အတိဘိရုကာ၊
အလွန်ကြောက်တတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထို
ကိန္နရာတို့သည်၊ ဣမသ္မိံ၊ ဂန္ဓမာဒနပဗ္ဗတေ၊ ဤဂန္ဓမာဒနအမည်
ရှိသောတောင်၌၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏၊ တေပိ၊ ထိုကိန္နရာ

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယံ။ ၉၃

တို့သည့်စည်းမံ၊ ငါ့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ နုဥတြာသန္တိ၊ မလန့်
ကုန်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အည
မညံ၊ အချင်းချင်း၊ သဇ္ဇောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝဏ္ဏာမ၊ သွားကြကုန်၏၊ ဥတြာသန္တိ၊ မိဂါမမန္တိ၊
ဥတြာသန္တိ၊ မိဂါမမံဟူသည်ကား၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်
၍၊ မိဂါ၊ သမင်တို့သည်၊ ဥတြာသေယျ၊ လန့်ကုန်ရာ၏ဟူ၍၊
ကေနကာရဏေန၊ အတယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ တံ၊
သင်သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ သဗ္ဗဘာပေဿယိ၊ ယုံစေလတ္တံ့နည်း၊
ဣတိဣမံအတ္တံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ။တံ၊ ထို
စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊
နိပ္ပရာမံ၊ အပြစ်မရှိသော၊ ဣမံ၊ ဤသုဝဏ္ဏသာမကို၊ ဝိန္နိတွာ၊
ပစ်၍၊ ရသေဝါဒေါ၊ မမှန်သောစကားကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်
၏၊ သစ္စမေဝ၊ မှန်သောစကားကိုသာလျှင်၊ ကထယိသာမိတိ၊
ဆိုအံ့ဟူ၍၊ ပိန္နေတွာ၊ ကြံ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

၁၆ သာမ၊ သုဝဏ္ဏသာမ၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မိ
ဂေါ၊ သမင်သည်၊ နတသ၊ မလန့်ပေ၊ တေ၊ သင်အား၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ အလိကံ၊ မမှန်သောစကားကို၊ ကိံဘဏေ၊ အတယ်
ကြောင့်ဆိုမည်နည်း၊ ကောဓလောဘာဘိ ဘူတော၊ အမျက်
လောဘဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊ သင်
အား၊ တံဥသုံ၊ ထိုမြားကို၊ အဝိဿန္တိ၊ လွှတ်မိလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့ဆို၏။

တတ္ထတိသံဂါထာယံ၊ ဤ၊ နတန္တသတိ၊ နတန္တသဟူသည်
ကား၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ မိဂေါ၊ သမင်သည်၊ နတသ၊ မ
လန့်၊ နဘိတော၊ မကြောက်ပေ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကိန္တာဟန္တိ၊ ကိန္တာဟံဟူသည်ကား၊
ကလျာဏဒဿနဿ၊ ကောင်းသောအမြင်ရှိသော၊ တေ၊ သင်
သုဝဏ္ဏသာမ၏၊ သန္တိ၊ ကေးအထံ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇေ၊ သို့၊
အလိကံ၊ မမှန်သောစကားကို၊ ကိံဘဏိဿာမိ၊ အတယ်

၉၄ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကြောင့်ဆိုအံ့နည်း။ ကောဇေသာတာဘိဘူတာဟန္တိ၊ ဟူသည်
ကား။ ကောဇေန၊ အမျက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ထောတေနစ၊
ထောဘဖြင့် လည်းကောင်း။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်သည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုသုဝဏ္ဏ
သာမသည်၊ ပထမမေဝ။ ရှေးဦးစွာလျှင်၊ မိဂေသု၊ သမင်တို့၌၊
ဥပ္ပန္နေန။ ဖြစ်သော၊ ကောဇေန၊ အမျက်ဖြင့်၊ မိဂေ၊ သမင်တို့
ကို။ ဝိန္တိဿာမိတိ၊ ပစ်အံ့ဟူ၍၊ ခန့်၊ လေးကို၊ အာရောပေတွာ၊
တင်၍၊ ဌိတော၊ ရပ်၏။ ပစ္ဆွာ၊ နောက်မှ၊ ဗောဓိသတ္တံ၊ ထုရား
လောင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တဿ၊ ထိုထုရားလောင်း၏၊ ဧဝ
တာဒိသု။ နတ်အစရှိသောသူတို့တွင်၊ အညတရဘာဝံ၊ တပါး
ပါး၏အဖြစ်ကို၊ အဇာနန္တေ၊ မသိနိုင်သောကြောင့်၊ နံ၊ ထိုသူကို၊
ပုန္တိဿာမိ၊ မေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထောဘံ၊ ထောဘကို၊ ဥပ္ပါဒေ
ဘိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ဖြစ်စေသောကြောင့်၊ ဧဝံ၊ သို့၊ အာ
ဟ၊ ဆို၏။ ။ ဧဝပန၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊
အဟံသုဝဏ္ဏသာမေ၊ ဤသုဝဏ္ဏသာမသည်၊ ဣမတ္ထိံအရညေ၊
ဤတော၌၊ ဧကကော၊ တယောက်ထည်းသာလျှင်၊ နဝသိဿ
တိ၊ မနေလတ္တံ့။ ဥာတကေဟိဝိ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်လည်း၊
အဿ၊ ထိုသုဝဏ္ဏသာမအား၊ ထဝိတဗ္ဗံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊ နံ၊
ထိုသုဝဏ္ဏသာမကို၊ ပုန္တိဿာမိ၊ မေးအံ့၊ ဣတိ၊ သို့၊ မိန္တေတွာ၊
ကြံ၍၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟ၊
ဆို၏။

၁၇ သာမ။ သုဝဏ္ဏသာမ။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ၊
အာဂမ္မနံ၊ လာသနည်း၊ တုဝံ၊ သင့်ကို၊ ကဿဝါ၊ အဘယ်မည်
သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဒဟာရော-ဥဒကံအာဟာရိတုံ၊ ရေကို
ဆောင်မိသောငှါ၊ နဒိံ၊ မြစ်သို့၊ ဂစ္ဆသွားချေဟူ၍၊ ပဟိ
တော၊ စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ မိဂသမ္ပတံ၊ မိဂသမ္ပတာဖြစ်သို့၊
အာဂတော၊ လာထတ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထံ၌၊ သာမာတိ။ သာမာဟူ၍၊ မဟာသတ္တံ၊ ထုရား

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကဗျာကထာနိဿယ။ ၉၅

လောင်းကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။ အာဂမ္မာတိ။ အာဂမ္မဟူသည်
ကား။ ကုတောကတရဒိသာ။ အဘယံအရပ်မှ။ ဣဝံဝနံ၊ ဤ
တောသို့။ အာဂမိတွာ၊ လာ၍။ အဟာကံ၊ ငါတို့အား။ ဥဒဟာရော
ဥဒကံအာဟာရိတုံ။ ရေကိုခင်မိမ့်သောဌာနဒိ။ မြစ်သို့၊ ဂစ္ဆာ
တိ၊ သွားလေ့ဟူ၍။ ကဿဝါကေနုဂ္ဂဇေန၊ အဘယံပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ ပဟိတောပေသိတော။ စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ တုဝံ၊ သင်
သည်။ ဣဝံမိဂသမ္ပတံ။ ဤမိဂသမ္ပတာဖြစ်သို့။ အာဂတော၊ သာ
သနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ။
သော၊ ထိုသုဝဏ္ဏသာမသည်။ တဿ၊ ထိုဒိဋ္ဌိယက္ခမင်း၏။ က
ထံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍။ မဟန္တံ၊ ပြင်းစွာသော၊ ဒုက္ခဝေ
ဒနံ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကို။ အမိဝါသေတွာ။ သည်းခံ၍၊ ရခေ၊ ခံ
တွင်းဖြင့်၊ လောဟိတံ၊ သွေးကို၊ ဆဇ္ဇေတွာ၊ ထွေး၍။ ဂါထံ၊ ဂါ
ထာကို၊ အာဟာ၊ ဆိုပြီ။

၁၈ မဟာရာဇ၊ ကြီးမယ့်၊ ငါ၏၊ မာတာပိတာ၊ အမိအ
ဘတို့သည်။ အန္ဓာ၊ ကန်းခဲကုန်၏။ တေ၊ ထိုအမိအဘတို့ကို၊ ဖြ
ဟာဝနေ၊ တောကြီး၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘရာမိ၊ မွေး၏။ တေသံ၊
ထိုအမိအဘတို့အား။ ဥဒဟာရော-ဥဒကံအာဟာရိတုံ၊ ရေကို
ဆောင်အံ့သောဌာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ မိဂသမ္ပတံ။ မိဂသမ္ပတာ
ဖြစ်သို့။ အာဂတော၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထတိသံဂါထာသံ၊ ၌။ ဘရာမိတိ၊ ဘရာမိဟူသည်
ကား။ မူလပ္ပဇာဒိနိ၊ သစ်မြစ်သစ်သီးစသည်တို့ကို။ အာဟ
ရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ပေါသေမိ၊ မွေး၏။ ။ ဇေဝဉ္စပနံ၊ ဤသို့သော
စကားကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍။ မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။
မာတာပိတာရော၊ အမိအဘတို့ကို။ အာရန္တံ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပိ
ထပန္နော၊ ဖြည့်တမ်းငိုကြွေးလိုသောကြောင့်။ အာဟာ၊ ဆို၏။

၁၉ မဟာရာဇ၊ ကြီး၊ အထသာဟာသမိပိတံ၊ ခြောက်
ရက်မျှသာ အသက်ရှင်လောက်ရုံသော။ ဥသာမတ္တံ၊ အစာမျှ
သည်။ နေသံ၊ ထိုအမိအဘတို့အား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဥဒကဿ၊ ရေ

၉၆ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကို၊ အထာဘောန၊ မရသဖြင့်၊ အန္ဓာ၊ ကန်းကုန်သောအဓိအာ
တို့သည်၊ မရိသာရေ၊ သေလေကုန်အံ့ဟူ၍၊ မညေ၊ အောက်မေ့
၏။ ၂၀ ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး၊ ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤမြားမှန်သောဆင်းရဲ
သဉ်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ တထာ၊ ထိုဘဝကိုမမြင်ရခြင်းဆင်းရဲနှင့်အ
တူ၊ နဒုက္ခံ၊ မဆင်းရဲ၊ ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤမြားမှန်သောဆင်းရဲကို၊ ပုရ
နာ၊ သံသရာ၌ကျင်လည်သောယောက်ကျားသည်၊ လတ္တာဟိ၊
ခံရမြဲသာတည်း။ အဗ္ဗံ၊ မိခင်ကို၊ ယဉ္ဇနပဿာမိ၊ အကြင်မမြင်
ရ၊ တံ၊ ထိုမမြင်ရခြင်းသည်၊ ဣတော၊ ဤမြားမှန်သောဆင်းရဲ
ထက်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဒုက္ခတရံ၊ လွန်သောဆင်းရဲတည်း။ ၂၁ ။
ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤမြားမှန်သောဆင်းရဲသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ တထာ၊
ထိုဘဝကိုမမြင်ရခြင်းဆင်းရဲနှင့်အတူ၊ နဒုက္ခံ၊ မဆင်းရဲ၊ ဣဒံ
ဒုက္ခံ၊ ဤမြားမှန်သောဆင်းရဲကို၊ ပုရနာ၊ သံသရာ၌ကျင်လည်
သောယောက်ကျားသည်၊ လတ္တာဟိ၊ ခံရမြဲသာတည်း။ တာတံ၊
ဘဝကို၊ ယဉ္ဇနပဿာမိ၊ အကြင်မမြင်ရ၊ တံ၊ ထိုမမြင်ရခြင်း
သည်၊ ဣတော၊ ဤမြားမှန်သောဆင်းရဲထက်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဒုက္ခ
တရံ၊ လွန်သောဆင်းရဲတည်း။ ၂၂ ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး၊ ကပ
ဏာ၊ အထီးကျန်သော၊ သာအဗ္ဗာ၊ ထိုမိခင်သည်၊ ဗိရုတ္တယ၊
အခါလေးဖြင့်လျှင်၊ အဗုဒ္ဓတ္တေဝါ၊ သန်းခေါင်အခါ၌လည်း
ကောင်း၊ ရတ္တေဝါ၊ ညဦးယံမိုးသောက်ယံ၌လည်းကောင်း၊
ရုတ္တိတိန္နု၊ ဝိုလေအံ့တကား။ နဒိဝ၊ အမွန်တို့သော မြစ်ကဲ့သို့၊
အဝသုဏ္ဏတိ၊ ခြောက်ထပ်လေအံ့တကား။ ၂၃ ။ ကပဏော၊
အထီးကျန်သော၊ သောတာတော၊ ထိုဘဝသည်၊ ဗိရုတ္တယ၊
အခါလေးဖြင့်လျှင်၊ အဗုဒ္ဓတ္တေဝါ၊ သန်းခေါင်အခါ၌လည်း
ကောင်း၊ ရတ္တေဝါ၊ ညဦးယံမိုးသောက်ယံ၌လည်းကောင်း၊ ရုတ္တိ
တိန္နု၊ ဝိုလေအံ့တကား။ နဒိဝ၊ အမွန်တို့သော မြစ်ကဲ့သို့၊ အဝ
သုဏ္ဏတိ၊ ခြောက်ထပ်လေအံ့တကား။ ၂၄ ။ ရာဇ-မဟာရာဇ၊
ကြီး၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥဋ္ဌာနပါရိစရိယာ၊ လုံ့လထကြွလုပ်ကျွေး
ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သမ္မာဟနဿဝ၊ ခြေထက်ဆုတ်နယ်

ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကရောမိ၊ ပြု၏။ ဣဒါနိယာရ။ ခံ၊ ငါ့ကို။ အဒိသွာ။ မမြင်သောကြောင့်။ သာမတာတ။ ချစ်သားသာမဟူ၍။ ဝိလပန္နာ။ မြည်တမ်းကုန်လျက်။ ဗြဟ္မာဝနေ။ တောကြီး၌။ ဟိဏ္ဍိဿန္တိ။ ဟုည့်လည်လေကုန်အံ့တကား။ ၂၅ ။ ဒုတိယံ။ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော။ ဣဒဗ္ဗိသလ္လံ။ ဤမိခင်ဘခင်တို့ကို စွဲ၍ ဆင်းရဲခြင်းတည်းဟူသော ဖြားသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဟဒယံ။ နှလုံးကို။ ကမ္မေတိ၊ တုန်လှုပ်စေ၏။ အန္ဓေ။ ကန်းကုန်သော အမိအဘတို့ကို။ ယဉ္ဇနပဿာမိ၊ အကြင်မမြင်ရ။ တံ။ ထိုမမြင်ရခြင်းသင့်။ မေ၊ ငါ၏။ ဇိဝိတံ။ အသက်ကို။ ဟိဿာမိ၊ စွန့်ရအံ့တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထတာသုဂါထာသု။ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဥဿမတ္တန္တိ။ ဥဿမတ္တံဟူသည်ကား။ ဘောဇနမတ္တံ။ အစာမျှတည်း။ ဥဿတိ၊ ဟိနာခံ။ ဥဿဟူသော အမည်သည်။ ဘောဇနဿ။ အစာ၏။ နာခံ။ အမည်တည်း။ တဿစ။ ထိုအစာ၏လည်း။ အတ္ထိတာယ။ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သာဟဿဇိဝိတန္တိ။ သာဟဿဇိဝိတံဟူသည်ကား။ ဆန္ဒိဝသမတ္တံ။ ခြောက်ရက်မျှ။ ဇိဝိတံ။ အသက်သည်။ ဣတိအယံ။ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဣဒံ။ ဤစကားကို။ အာဟာရိတွာ။ ဆောင်၍။ ထဝိတံဖလောဖလံ။ ထားသောသစ်သီးကြီးငယ်ကို။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ အာဟ။ ဆိုလေပြီ။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ ဥဿတိ။ ဥဿဟူသည်ကား။ ဥသ္မာ။ အငွေ့တည်း။ တေန။ ထိုစကားဖြင့်။ ဧတံ။ ဤအနက်ကို။ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ တေသံ။ ထိုမိခင်ဘခင်တို့၏။ သရိဓေ၊ ကိုယ်၌။ ဥတ္တာမတ္တံ။ အငွေ့မျှသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ အထ။ ထိုသို့ရှိသော အခါ၌။ မယာ၊ ငါသည်။ အဘတေန။ ဆောင်အပ်သော။ ဖလောဖလေန။ သစ်သီးကြီးငယ်ဖြင့်။ သာဟဿဇိဝိတံ။ ခြောက်ရက်မျှသော အသက်သည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣတိအတ္ထံ။ ဤသို့သော အနက်ကို။ ဒဿတိ။ ပြု၏။ မရိဿဓေတိ။ ဟူသည်ကား။ မရိဿန္တိတိ။ သေလေကုန်အံ့ဟူ၍။ မညာမိ။ အောက်မေ့၏။ ဝုရ

၉၈ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

နာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုရိသေန၊ ယောက်ကျားသည်။ ဟိသဗ္ဗံ၊
မှန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ နက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ပုရိသေန၊
ယောက်ကျားသည်။ ထတိတဗ္ဗမေဝ၊ ရအပ်သည် သာလျှင်
ထည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဗိရ
ရတ္တာယရုံဇ္ဇတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗိရရတ္တံ၊ အရှည်လေးမြင့်၊
ရောဒိဿတိ၊ ငိုအံ့တကား။ အဗုရတ္တေဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။
မန္တိမရတ္တေဝါ၊ သန်းခေါင်ညဉ့်၌၎င်း။ ရတ္တေဝါတိ၊ ရတ္တေဝါ
ဟူသည်ကား။ ပန္တိမရတ္တေဝါ၊ မိုးသောက်ယံ၌၎င်း။ အဝသုဏ္ဏ
တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကုဒ္ဒဒိဝိယ၊ အမွန်တို့သော မြစ်ကဲ့သို့၊
သုဿိဿတိ၊ ခြောက်ထပ်လေအံ့တကား။ ဣတိအယံ၊ ဤသည့်
ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဥဋ္ဌာနဝါရိစရိယာတိ၊ ဟူသည်
ကား။ မဟာရာဇ၊ ကြီး၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ရတ္တိံဝိ၊ ညဉ့်၌ထည်း
ကောင်း။ ဒိဝါဝိ၊ နေ့၌ထည်းကောင်း။ နွေတယောဝါရေ၊ နှစ်
ကြိမ်သုံးကြိမ်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥဋ္ဌာနဝါရိယေ
န၊ ထကြွလုံ့လဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုအခါအဘတို့အား။ ပါရိစရိယံ၊
လုပ်ကျွေးခြင်းကို။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ ဟတ္ထပါဒေ၊ ထက်ခြေတို့
ကို၊ သမ္မာဟာမိ၊ ဆုပ်နယ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ ဖံ၊ ငါ့ကို။ အဒိသွာ၊
မမြင်သောကြောင့်။ မမ၊ ငါ၏။ အတ္ထာယ၊ အယ့်ဌာ၊ ပရိဟိန
စက္ခုကာ၊ ယုတ်သောမျက်စိရှိကုန်သော။ ထေမာတာ၊ ဝိထ
ရော၊ ထိုအခါအဘတို့သည်။ သာမတာတာတိ၊ ချစ်သားသုဝဏ္ဏ
သာမဟူ၍။ ဝိလပန္နာ၊ မြည့်တမ်းကုန်လျက်၊ ကဏ္ဍကေဟိ၊ ဆူး
တို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိယမာနာ၊ ရူးကုန်လျက်၊ ဣမသ္မိံဝနပ္ပဒေသေ၊ ဤ
ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ ဟိဣိဿန္တိဝိစရိဿန္တိ၊ ထည့်ထည့်ထေ
ကုန်အံ့တကား။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ နု
တိယံသဇ္ဈန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပထမဝိဒ္ဓဝိသဝိတသဇ္ဈတော၊
ရှေးဦးစွာဝင်သောအဆိပ်လူးသောမြားထက်၊ သတဂုဏေန၊
အဆ အရာဖြင့်ထည်းကောင်း။ သဟဿဂုဏေန၊ အဆအ
ထောင်ဖြင့်ထည်းကောင်း။ သတသဟဿဂုဏေန၊ အဆအ

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၉၉

ထိန်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒုတိယံ။ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော။ တေသံ
မာတာဝိတုနံ။ ထိုအမိအဘတို့ကို။ အဒဿနသောကဿလ္လံ။
မမြင်သောစိုးရိမ်ခြင်းတည်းဟူသောငြောင့်သည်။ ဒုက္ခထရုံ။
ဆင်းရဲလွန်၏။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။
ရာဇာမင်းသည်။ တဿ။ ထိုသုဝဏ္ဏသာမဇာတိ။ ဝိလာပံ။ မြည်
တမ်းခြင်းကို။ သုတွာ။ ကြား၍။ အဟံ။ ဤသုဝဏ္ဏသာမသည်။
အတ္တန္တံ။ စင်စစ်။ ဗြဟ္မစာရိ။ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိ
သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မေ။ မြတ်သောသဘော၌။ ဌိတော။ တည်ထွက်။
မာတာဝိတရော။ အမိအဘတို့ကို။ ဘရတိ။ ပွေး၏။ ဣဒါနိ။ ဤအ
ခါ၌။ ဇေံ။ ဤသို့။ ဒုက္ခပတ္တောဝိ။ ဆင်းရဲသို့ရောက်လေသော်
လည်း။ တေသံယေဝ။ ထိုအမိအဘတို့ကိုသာလျှင်။ ဝိလပတိ။
မြည်တမ်း၏။ ဇေံ။ ဤသို့။ ဂုဏသမ္ပန္နော။ ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော
သူကို။ မယာ။ ငါသည်။ အပရာဓော။ ဖြစ်မှားခြင်းကို။ ကတော။
ပြုအပ်၏။ ကထံ။ အဘယ်သို့လျှင်။ ဣမံ။ ဤသုဝဏ္ဏသာမကို။
သမဿာသေယျံနုခေါ။ နှစ်သက်စေရအံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။
စိန္တေတွာ။ ကြံ၍။ မမ။ ငါ၏။ နိရယေ။ ငရဲ၌။ ပစ္စနကာလေ။ ခံရ
သောအခါ၌။ ရန္တံ။ မင်းအဖြစ်သည်။ ကိံကရိဿတိ။ အဘယ်
သို့ပြုလတ္တံ့နည်း။ ဣဝိနာ။ ဤသုဝဏ္ဏသာမသည်။ ပဋိဇ္ဇိတနိယာ
မေနော။ လုပ်ကျွေးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ အဿ။ ထိုသုဝဏ္ဏ
သာမ၏။ မာတာဝိတရော။ အမိအဘတို့ကို။ ပဋိဇ္ဇိဿာမိ။ လုပ်
ကျွေးအံ့။ ဣမဿ။ ဤသုဝဏ္ဏသာမ၏။ မရဏံဝိ။ သေသော်
လည်း။ အမရဏံဝိယ။ မသေသကဲ့သို့။ ဘဝိဿာမိတိ။ ဖြစ်အံ့
ဟူ၍။ သန္နိဋ္ဌာနံ။ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ ဂါထံ။ ဂါထာ
ကို။ အာဟ။ ဆိုပြီ။

၂၆ ကလျာဏဒဿနံ။ နောင်းသော အမြင်ရှိသော။
သာမ။ သုဝဏ္ဏသျှံ။ ဗာဠံ။ ပြင်းစွာ။ မာပရိဒေဝေသိ။ မငိုကြွေး
နှင့်။ အဟံ။ ငါသည်။ ကမ္မကရော။ အမှုကိုပြုသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်
၍။ တေ။ ထိုသင်၏။ မိခင်ဘခင်တို့ကို။ ဗြဟ္မာဝနေ။ ထောကြီး၌။

၁၀၀ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဘရိသံ၊ ပွေးအံ။ ၂၇ ။ ဣဿတ္တေစ၊ လေးအတတ်၌လည်း၊
ကုသလော၊ လိပ်မာသည့်၊ အတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဒဠ္ဓဓမ္မောတိ၊ ပိုတ်တ
ထောင် အားရှိသောလေးကို ဆောင်နိုင်၏ဟူ၍။ ဝိဿုတော၊
ကျော်စောသော၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ကမ္မကရော၊ အမှုလုပ်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုသင်၏မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ ဗြဟ္မာဝနေ၊
ထောကြီးထဲ၌၊ ဘရိသံ၊ ပွေးအံ။ ၂၈ ။ မဂါနံ၊ ခြင်္သေ့အစရှိ
သောသားတို့၏၊ ဝိဿာသံ၊ စားကြွင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝနမူလပွ
လာနိစ၊ တောသစ်ဖြစ်သစ်သီးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အန္ဓေသံ-
အန္ဓေသန္ဓေ၊ ရှာလျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကမ္မကရော၊ အမှုကိုပြု
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုသင်၏မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ ဗြဟ္မာ
ဝနေ၊ တောကြီးထဲ၌၊ ဘရိသံ၊ ပွေးအံ။ ၂၉ ။ သာမ၊ သုဝဏ္ဏ
သာမ၊ ယတ္ထဝနေ၊ အကြင်တော၌၊ တဝ၊ သင်သုဝဏ္ဏသာမ၏၊
မာတာပိတာ၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တံဝနံ၊
ထိုတောသည်ကား၊ ကတမံဝနံ၊ အဘယ်မည်သောတောနည်း၊
တုဝံ၊ သင်သုဝဏ္ဏသာမသည်၊ တေ၊ ထိုမိခင်ဘခင်တို့ကို၊ အဘ
ရိယထာ၊ ပွေးသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေ၊
ထိုဆင့်မိခင်ဘခင်တို့ကို၊ တတ္ထဝနေ၊ ထိုတော၌၊ ဘရိသံ၊ ပွေး
ပေအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထတာသု ဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဘရိသန္ဓေတိ၊
ဘရိသံတေဟူသည့်ကား၊ တေတဝ၊ သင်သုဝဏ္ဏသာမ၏၊ မာ
တာပိတာရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ဘရိသမ္ပာမိ၊ ပွေးအံ၊ မဂါနန္တိ၊ မ
ဂါနံဟူသည့်ကား၊ သိဟာဒိနံ၊ ခြင်္သေ့အစရှိကုန်သော၊ မဂါနံ၊
သားရဲတို့၏၊ ဝိဿာသံ၊ စားကြွင်းကို၊ အန္ဓေသန္ဓေ၊ ရှာလျက်၊
သော၊ ထိုပိဋိယက္ခမင်းသည်၊ ဣဿတ္တေစသို့ကုသလောတိ၊
ဣဿတ္တေစသို့ကုသလောဟူ၍၊ ဣဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတွာ၊ ဆို
၍၊ ထူလတ္ထ၊ လေ၊ ဆူကုန်သော၊ မဂေ၊ သမင်တို့ကို၊ ဝမိတွာ၊
သတ်၍၊ မရုရမံသေန၊ ကောင်းသောသမင်သားဖြင့်၊ တဝ၊ သင်
သုဝဏ္ဏသျှံ၏၊ မာထာပိတာရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ဘရိသမ္ပာမိတိ၊

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၁၀၁

မွေးအံ့ဟူ၍၊ ဝတ္ထုသောသောကြောင့်၊ မဟာရာဇမင်းကြီး၊ အမွေငါတို့ကို၊ နိဿယယ၊ ဖြစ်၍၊ ပါဏဝံ၊ အသက်သတ်ခြင်းကို၊ မာကရိတိ၊ မပြုပါနှင့်ဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်သော်၊ ဇေဝံ၊ မဂါနံ၊ ဝိဗာသမန္ဓေသံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုထေပြီ၊ ယထာတေတိ၊ ဟူသည့်ကား၊ တေ၊ ထိုအမိအဘတို့ကို၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အဘရိယထာ၊ မွေးသကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူပင်လျှင်၊ နေ၊ ထိုအမိအဘတို့ကို၊ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဘရိဿာမိ၊ မွေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤကားအနက်၊ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုမင်းအား၊ မဟာသတ္တော၊ ထူးရားလောင်းသည်၊ မဟာရာဇမင်းကြီး၊ သာရ၊ ကောင်း၏၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြားကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ဘရဿူ၊ မွေးပါလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုပြီး၍၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အာပိက္ခန္တော၊ ကြားလိုသောကြောင့်၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

၃၀ ရာဇ-မဟာရာဇမင်းကြီး၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဥဿိသကော၊ ဦးခေါင်းရင်း၌၊ ယောအယံမဂ္ဂေါ၊ အကြင်ခရီးသည်ကား၊ ဧကပဒိ၊ တယောက်သွားလောက်ရုံသာရှိ၏၊ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ၊ အနုကောသံ၊ တကောသခွဲမျှလောက်၊ ဂတ္တိ၊ သွားလေ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ နေသံ၊ ထိုအမိအဘတို့၏၊ အဂါရကံ၊ သခိုင်းကျောင်းတည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သခိုင်း၌၊ မယျံ၊ ငါ၏၊ မာတာပိတာ၊ အမိအဘတို့သည်၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဣတော၊ ဤဖြစ်မှ၊ ဂတော၊ သွားလေ၍၊ တေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ ဘရဿ၊ မွေးပါလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထတိသံဂါထာယံ၊ ဦးကေပဒိတိ၊ ကေပဒိဟူသည့်ကား၊ ကေပဒမဂ္ဂေါ၊ တယောက်သွားရုံမျှလောက်သော ခရီးရှိ၏၊ ဥဿိသကောတိ၊ ဟူသည့်ကား၊ ယောဇေသေသော၊ ဤခရီးသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ မတ္တကဋ္ဌာနေ၊ ခေါင်းရင်းအရပ်၌၊ အနုကောသန္တိ၊ ဟူသည့်ကား၊ အနုကောသန္တရေ၊ တကောသခွဲအထွင်း၌။ ။

ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ သော၊ ထိုသုဝဏ္ဏသာမသည်၊ တဿ၊ ထိုပိဋိယက္ခ

၁၀၂ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

မင်းအားမဂ္ဂံ၊ခရီးကို၊အာမိက္ခိတွာ၊ ကြား၍၊မာတာဝိတုသု၊
အမိအဘတို့၌၊ ဗလဝသိနေဟေန၊ပြင်းစွာ သောချစ်ခြင်းဖြင့်၊
တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ဝေဒနံ၊ဝေဒနာကို၊အမိဝါ
သေတွာ၊သည်းခံ၍၊ တေသံ၊ထိုအမိအဘတို့ကို၊ဘရဏ္ဍာ
ယ၊ မွေးစိမ့်သောဌာ၊ အဗ္ဗုလိံ၊လက်အုပ်ကို၊ပဂ္ဂယ၊ချီ၍၊ယာ
စန္ဒော၊ တောင်းပန်လိုသောကြောင့်၊ ဝုန၊တဘန်၊ဇေံ၊သို့၊အာ
ဟ၊ဆိုပြီ။

၃၁ ကာသိရာဇ၊ကာသိကရာဇ်မင်း၊တေ၊သင်မင်းကြီး
အား၊နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ဖြစ်စေသတည်း၊ ကာသိ
ဝဇ္ဇန၊ ကာသိတိုင်းကိုကြီးပွားစေတတ်သောမင်း၊ တေ၊သင်
မင်းကြီးအား၊နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
မယျံ၊အကျွန်ုပ်၏၊ မာတာဝိတာ၊အမိအဘတို့သည်၊ အဗ္ဗု၊
ကန်းကုန်၏၊ တေ၊ထိုသူတို့ကို၊ဗြဟ္မာဝနေ၊ တောကြီးထဲ၌၊ဘ
ရဿ၊မွေးပါစေစွာ၊ ၃၂ ။ကာသိရာဇ၊ ကာသိကရာဇ်မင်း၊
တေ၊သင်မင်းကြီးအား၊အဗ္ဗုလိံ၊လက်အုပ်ကို၊ပဂ္ဂယာမိ၊ချီ၏၊
တေ၊သင်မင်းကြီးအား၊ နမော၊ရှိခိုးခြင်းသည်၊အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။မယျံ၊အကျွန်ုပ်၏၊ မာတာရံ၊အမိကိုလည်းကောင်း၊ဝိ
တရံ၊ အဘကိုလည်းကောင်း၊ ဝန္ဓနံ၊ရှိခိုးခြင်းကို၊ ဝုတ္တော၊မှာ
လိုက်သည်ဟူ၍၊ဝဇ္ဇာသိ၊ဆိုပါလေ။ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထတိသံဂါထာယံ၊ ထိုဒုတိယဂါထာ၌၊ ဝုတ္တောဝဇ္ဇာ
သိတိ၊ဝုတ္တောဝဇ္ဇာသိဟူသည်ကား၊ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ဝုတ္တော၊
သားဖြစ်သော၊ သုဝဏ္ဏသာမော၊ သုဝဏ္ဏသာမသည်၊ နဒိတိ
ရေ၊မြစ်နား၌၊ ဝိသပီထေန၊ အဆိပ်လူးသော၊သဇ္ဈေန၊ မြား
ဖြင့်၊ဝိဒ္ဓေါ၊ပစ်အပ်သည့်ဖြစ်၍၊ရဇာထပဓုသဒိသေ၊ငွေပုဆိုးအ
ဆင်းနှင့်တူသော၊ ဝါလုကာပုဋ္ဌိနေ၊ သဲအရ၌၊ဒက္ခိဏပဿ
န၊ထက်ျာနံပါးဖြင့်၊နိပ္ပဇ္ဇော၊လျောင်းလျက်၊ အဗ္ဗုလိံ၊လက်အုပ်
ကို၊ပဂ္ဂယ၊ချီ၍၊ တုမ္ဘာကံ၊သင်တို့၏၊ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ဝန္ဓတိ
တိ၊ရှိခိုး၏ဟူ၍၊ဇေံ၊ဤသို့၊မဟာရာဇ၊မင်းကြီး၊မယာ၊ငါသည်၊

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယံ။ ၁၀၃

ရက္ခော၊ မှာအပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မာတာဝိတူနံ၊ အမိအဘ
တို့အား။ ၆၈။ အကျွန်ုပ်၏။ ဝန္တနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ဝဇေယျာသိ၊ ဆိုပါ
လော့၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်။ အက္ခော၊ အနက်တည်း။ ၆၉။ ရာဇာ၊ ဝိ
ဇ္ဇိယက္ခမင်းသည်။ သာရုတိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ သမ္ပဒိန္တိ၊ ဝန်ခံ၏။
မဟာသက္ခောဝိ၊ ဘုရားလောင်းသည်သည်။ မာတာဝိတူနံ၊ အ
မိအဘတို့အား။ ဝန္တနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ပေသေတွာ၊ ပို့စေ၍။ ဝိသညိ
တံ၊ မိန်းမောသည်၏အဖြစ်သို့။ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေပြီ။ တမတ္ထံ၊
ထိုမိန်းမောသောအကြောင်းကို။ ပကာသေန္တော၊ ပြုထော်မှုလို
သောကြောင့်။ သတ္ထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ
လေပြီ။

၃၃ ထိုကွဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဒါ၊ ထိုငါသုဝဏ္ဏသာမ
ဖြစ်ထော်မှုသောအခါ၌။ ယုဝါ၊ လူလင်ငယ်ဖြစ်သော။ ကဗျာ
ဏဒဿနော၊ ကောင်းသောအမြင်ရှိထသော၊ သောသာမော၊
ထိုသုဝဏ္ဏသာမသည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝတွာနံ၊ ဆိုဦး၍။ ဝိ
သဝေဂေန၊ အဆိပ်၏အဟုန်ဖြင့်။ ရန္တိတော၊ နှိပ်စက်တွေဝေ
သည်ဖြစ်၍။ ဝိသညိ၊ မိန်းမောသည်။ သမပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လေပြီ။ ဣ
တိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထတိသံဂါထာယံ၊ ၌။ သမပဇ္ဇထာတိ၊ သမပဇ္ဇထဟူ
သည်ကား။ ဝိသညိ၊ မိန်းမောသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏။ သော၊ ထိုသုဝဏ္ဏသာမသည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောံ၌။ ဧတ္ထကံ၊
ဤမျှသော စကားကို။ ကထေန္တော၊ ဆိုလျက်။ နိရဿာသော
ဝိယ၊ ချုပ်သောထွက်သက်ရှိသကဲ့တို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
ဣဒါနိပနံ၊ ဤအခါ၌ကား။ ဝိသဝေဂေန၊ အဆိပ်၏အဟုန်ဖြင့်။
မဒ္ဒိတာ၊ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။ ဘဝင်္ဂိတ္တသန္တတိ၊ ဘဝင်္ဂိတိ
၏အစဉ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟဒယရူပံ၊ ဟဒယဝတ္ထု
ရုပ်ကို။ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍။ ပဝတ္ထာကထာ၊ ဖြစ်သောစကားသည်။
ပန္နိန္ဒိ၊ ပြတ်ခဲ့၏။ ရခံ၊ ခံတွင်းသည်။ ဝိဟိတံ၊ ဝိတ်ခဲ့၏။ အက္ခိ
နိ၊ မျက်စိတို့သည်။ နိဇ္ဈိလိတာနိ၊ မှိတ်ခဲ့ကုန်၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊

၁၀၄ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ထက်ခြေတို့သည်။ ထဒ္ဒဘာဝံ။ ခက်ထရော် ရှိသော အဖြစ်သို့။
ပတ္တာ။ ရောက်ခဲ့ကုန်၏။ သကထသရီရံ။ ကိုယ်အလုံးသည်။
ထေဟိတေန။ သွေးဖြင့်။ မက္ခိတံ။ ထိမ်းကျံအပ်၏။ ။ ရာဇာ။
မင်းသည်။ အယံ။ ဤသုဝဏ္ဏသာမသည်။ ဣဒါနေဝ။ ယခုအ
ခါ၌ပင်လျှင်။ မယာ။ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။ ကထေသိ။ စကားဆို
၏။ ကိံ။ ခုခေါ်။ အကြောင်းအသို့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ထဿ။ ထိုသု
ဝဏ္ဏသာမ၏။ အသာသပဿာသေ။ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့
ကို။ ဥပဓာရေသိ။ စူးစမ်း၏။ ဥပဓာရေန္တော။ စူးစမ်းထတ်သော်။
တေပန။ ထိုထွက်သက်ဝင်သက်တို့သည်ကား။ နိရုဒ္ဓါ။ ချုပ်ခဲ့
ကုန်၏။ သရီရံ။ ကိုယ်သည်။ ထဒ္ဓံ။ ခက်မာသည်။ ဇာတံ။ ဖြစ်၏။
သော။ ထိုပိဋိယက္ခ မင်းကြီးသည်။ တံ။ ထိုအကြောင်းကို။
ဒိသွာ။ မြင်၍။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ သာမော။ သုဝဏ္ဏသာမသည်။
နိရုဒ္ဓေါ။ ချုပ်ခဲ့ပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ သောကံ။ စိုးရိမ်ခြင်းကို။ သန္ဓာရေ
တုံ။ တည်စိမ့်သောဌာ။ အသက္ကောန္တော။ မထတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။
ဥဘောဟာတ္ထေ။ လက်နှစ်ဘက်တို့ကို။ မတ္ထကော။ ထိပ်ထက်၌။
ထပေတွာ။ ထား၍။ မဟာသဒ္ဓေန။ ဖြင်းစွာသောအသံဖြင့်။ ပရိ
ဒေဝိ။ ငိုကြွေးထေပြီ။ တမတ္ထံ။ ထိုငိုကြွေးသောအကြောင်းကို။ ပ
ကာသေန္တော။ ထင်ရှားပြတော်မူလိုသောကြောင့်။ သတ္ထာ။ မြတ်
စွာတုရားသည်။ အာဟာ။ မိန့်တော်မူထေပြီ။

၃၄ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ထဒါ။ ထိုငါသုဝဏ္ဏသာမ
ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌။ သောရာဇာ။ ထိုမင်းသည်။ ဗဟုံကာ
ရညသဗ္ဗိတံ။ များစွာသောသနားခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ပ
ရိဒေဝေသိ။ ငိုကြွေး၏။ အဟံ။ ငါသည်။ ပုရေ။ ရှေး၌။ နော။ ငါတို့
အား။ အဇရော။ မအိုနိုင်။ အမရော။ မသေနိုင်။ ဣတိသည်။ ဤသို့
အမှတ်ရှိသည်။ အာသိံ။ ဖြစ်၏။ အဇ္ဇ။ ယခု။ အဟံ။ ငါသည်။ ကာ
ထက်တံ။ သေခဲ့သော။ သာဝံ။ သုဝဏ္ဏသာမကို။ ဒိသွာ။ မြင်၍။
မစ္စုဿ။ သေခြင်း၏။ နာဂမေါ။ မလာခြင်းသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဣတိ။
ဤသို့။ အညာမိ။ သိ၏။ ၃၅ ။ ယော။ အကြင်သုဝဏ္ဏသာမသည်။

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၁၀၅

မံ၊ ငါ့ကို။ ပဋိမန္တေတိ၊ စကားဆို၏။ (အသာ-ကား-ပဇ္ဇပူရဏ။) သော။ ထိုသုဝဏ္ဏသာမသည်။ သဝိသေန၊ အဆိပ်နှင့်တကွ သောမြားဖြင့်၊ သမပ္ပိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈယ၊ ခု။ ဇေတိတေကာထေ၊ ဤသို့သောအံ့သော အခါသို့ရောက်သည် ရှိသော်။ ကိဗ္ဗိ၊ တခွန်းသောစကားကိုမျှ။ နအဘိဘာသတိ၊ မဆို ခဲ့တကား။ ၃၆ ။ အဟံ၊ ငါသည်။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဂစ္ဆာမိနုနံ၊ လား၊ ခုထေအံ့တကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤငရဲသို့လားရာ၌။ မေ၊ ငါ့အား။ သံ သယော၊ ယံမှားခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ပကတံ၊ ပြု အပ်သော။ ကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံသည်။ တဒါ၊ ထိုငရဲသို့လား သောအခါ၌။ ဝိရရတ္တာယ၊ ရှည်မြင့်ခြင်းအလိုငှာ၊ ကိဗ္ဗိသံ၊ ကြမ်းကြုတ်စွာ၏။ ၃၇ ။ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ ကိဗ္ဗိသကာရကော၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကို ပြုထတ်သော သူဟူ၍။ ဝတ္တာရော၊ ဆိုကုန်သည်။ တဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ နိဗ္ဗ န္ဓဿမိ၊ လူမနီးသော။ အရညေ၊ တော၌။ ကော၊ အဘယ်သူ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝတ္တံ၊ ဆိုအံ့သောငှာ။ အရဟတိ၊ ထိုက်အံ့ နည်း။ ၃၈ ။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ မာဏဝါ၊ လူတို့သည်။ သံဂစ္ဆ၊ စည်း ဝေး၍။ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို။ သာရယန္တိ၊ အောက်မေ့စေကုန်၏။ နိဗ္ဗန္ဓဿမိ၊ လူမနီးသော။ အရညေ၊ တော၌။ ကော၊ အဘယ်သူ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သာရယိဿတိနု၊ အောက်မေ့စေလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ငိုကြွေး၏။

ထတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌။ အာသိန္တိ၊ အာသိ ဟူသည်ကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတ္တကံကာလံ၊ ဤမျှလောက် သောအခါပတ်လုံး။ အဇရော၊ မရှိသည်။ အမရော၊ မသေသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိသည်၊ ဤသို့သောအမှတ်ရှိသည်။ အ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဇ္ဈဟန္တိ၊ အဇ္ဈဟံဟူသည်ကား။ အဟံ၊ ငါ သည်။ အဇ္ဈယ၊ ခု။ ကာလကံတံ၊ သေခဲ့သော။ ဣမံသုဝဏ္ဏသာမံ၊ ဤသုဝဏ္ဏသာမကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မမဉ္ဇေဝ၊ ငါ၏လည်းကောင်း။ အညေသဉ္စ၊ တပါးသောသူတို့၏လည်းကောင်း။ မစ္စုဿ၊ သေ

၁၀၆ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ခြင်း၏။ နာဂမော၊ မလာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထံ
 မစွ၊ သာအာဂမနံ။ ထိုသေမင်း၏လာခြင်းဘေးကို။ အဇ္ဇ၊ ယခု။
 ဇာနာမိ။ သိ၏။ ဣတော၊ ဤအခါမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ နဇာနာ
 ဝိတိ၊ မသိခဲ့တကားဟူ၍။ ဝိလပတိ၊ မြည်တမ်း၏။ သုဇ္ဇေဝင်္ဂ
 တေကာလေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင်သုဝဏ္ဏသာမ
 သည်။ သဝိသေန၊ အဆိပ်လူးသော။ သလ္လေန၊ မြားဖြင့်။ သ
 မပ္ပိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဣဒါနေဝ၊ ဤအခါ၌လျှင်။
 ဖံ၊ ငါ့ကို။ ပဋိမန္တေတိ၊ စကားပြော၏။ သော၊ ထိုသုဝဏ္ဏသာ
 မသည်။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ ဇေဝင်္ဂတေ ကာလေ-ဇေဝမရဏ ကာလေ
 သမ္ပတ္တေ၊ ဤသို့သေအံ့သောအခါသို့ရောက်လတ်သော်။ ကိပ္ပိ
 အပ္ပမတ္တကမ္ပိ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ်သော စကားကို မျှလည်း။
 နဘာသတိ၊ မဆိုခဲ့တကား။ တဒါဟိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ထသ္မိံ
 ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သာဝံ၊ သာမကို။ ဝိဇ္ဈန္တေန၊ ပစ်မိသော။ မ
 ယာ၊ ငါသည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်စွတကား။ ဝိ
 ရရတ္တာယကိပ္ပိသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တံပန၊ ထိုမကောင်းမှု
 သည်ကား။ ဝိရရတ္တံ၊ မြင့်မြဲသောကာလအခါပတ်လုံး။ ဝိပစ္စ
 နသမတ္ထံ၊ ခံရအံ့သောဌာစွမ်းနိုင်၏။ ဒါရုဏံ၊ ကြမ်းထမ်း၏။ ဗရ
 သံ၊ ကြမ်းကြိုတ်စွာ၏။ တဿာတိ၊ တဿဟူသည်ကား။ ဇေ
 ရှပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကထွားပြု၍။
 ဝိစရန္တဿ၊ သွားသော။ တဿ၊ ထိုငါ့အား။ ကုဟိံဂါမေ၊ အ
 ဘယ်မည်သောရွာ၌။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့မူ၍။ ကိပ္ပိသကာရ
 ကောတိ၊ ကြမ်းကြိုတ်သောအမှုကို ပြုတတ်သောသူ ဟူ၍။
 ဝတ္တာရော၊ ဆိုတတ်ကုန်သည်။ နိန္ဒိတာရော၊ ကဲ့ရဲ့တတ်ကုန်
 သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နိဗ္ဗုဒ္ဓဿမိ၊ လူမနိုးသော။ ဣမသ္မိံပန
 အရညေ၊ ဤတော၌ကား။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဖံ၊ ငါ့ကို။
 ဝတ္တံ၊ ဆိုအံ့သောဌာ။ အရဟတိ၊ ထိုက်အံ့နည်း။ သစေဝိဘ
 ဝေယျ၊ အကယ်၍ထိုက်သည်ဖြစ်ရာအံ့။ ဝိလပေယျ၊ မြည်
 တမ်းရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိလပတိ၊ မြည်တမ်း၏။ သာရယန္တိတိ၊

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ၊ ၁၀၇

ဟုသည့်ကား။ ဂါမေဝါ။ ရွာ၌လည်းကောင်း။ နိဂမာဒိသုဝါ။
 နိဂုံးစသည်တို့၌ လည်းကောင်း။ မာဏဝါ။ လူတို့သည်။ သံ
 ဂစ္ဆ။ စည်းဝေးကုန်လျက်။ တတ္ထတတ္ထ။ ထိုထိုအရပ်တို့၌။ ဗဟု
 မနုဿာ။ လူများတို့သည်။ သန္နိပတိတွာ။ စည်းဝေး၍။ အဓမ္မာပု
 ရိသဗာတက။ ဒို့သူသတ်ယောကျ်ား။ ဒါရဏံ။ ကြမ်းတမ်းစွာ
 သော။ ကမ္ဘံ။ လူကိုသတ်သောအမှုကို။ တေ။ သင်သည်။ ကတံ။
 ပြုအပ်၏။ တွံ။ သင်သည်။ အသုကဒဏ္ဍံ။ ဤမည်သောဒဏ်သို့။
 ပတ္တောနာမ။ ရောက်သည့်မည်၏။ ဣတိဇံ။ ဤသို့။ ကမ္မာနိ။ အ
 မှုတို့ကို။ သာရယိဿန္တိ။ အောက်မေ့စေကုန်လတ္တံ့။ ဣမသ္မိံ
 ပန နိဗ္ဗုဿအရညေ။ ဤလူမနီးသောတော၌။ ဖံ၊ ငါ့ကို။ ကော။
 အဘယ်သူသည်။ သာရယိဿတိ။ အောက်မေ့စေလတ္တံ့နည်း။
 ဣတိ။ သို့။ အတ္တာနံ။ မိမိကိုယ်ကို။ စောဒေန္တော။ စောဒနာလျက်။
 ဝိလပတိ။ မြည်တမ်း၏။ ။ တဒါ။ ထိုငိုမြည်တမ်းသော အခါ
 ၌။ ဗဟုသုန္ဓရိနာမ။ ဗဟုသုန္ဓရိအမည်ရှိသော။ ဒေဝဓိတာ။ နတ်
 တို့သည်။ ဂန္ဓမာဒနဝါသိနိ။ ဂန္ဓမာဒနတောင်၌နေလျက်။ မဟာ
 သတ္တဿ။ ထူးရားထောင်း၏။ သတ္တမေအတ္တဘာဝေ။ ခုနစ်ခု
 မြှောသောကိုယ်၏အဖြစ်၌။ မာတာဘူတပုဗ္ဗာ။ အမိဖြစ်ဘူး၏။
 သာ။ ထိုနတ်တို့သည်။ ပုတ္တသိနေဟေန။ သား၏ချစ်ခြင်းဖြင့်။
 ဗောဓိသတ္တံ။ ထူးရားထောင်းကို။ နိစ္စံ။ မပြတ်။ အာဝဇ္ဇေတိ။ ကြည့်
 ၍။ တံဒိဝသံပန။ ထိုနေ၌ကား။ သာ။ ထိုနတ်တို့သည်။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ။
 နတ်၏စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝမာနာ။ အစဉ်ခံစားသည်ဖြစ်၍။
 တံ။ ထိုထူးရားထောင်းကို။ နအာဝဇ္ဇေတိ။ မကြည့်မိ။ ဒေဝသမာ
 ဂမံ။ နတ်အစည်းအဝေးသို့။ ဂတာတိဝိ။ သွားလေ၏ဟူ၍လည်း။
 ဝဒန္တိယေဝ။ ဆိုကုန်သည်သာတည်း။ သာ။ ထိုနတ်တို့သည်။
 တဿ။ ထိုသုဝဏ္ဏသာမ၏။ ဝိသညိဘူတကာလေ။ မိန်းမော
 သောအခါ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တဿ။ သား၏။ ပဝတ္တိံ။ အကြောင်း
 ကား။ ကိံ နုခေါ။ အသို့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇယမာနာ။ ကြည့်
 ထတ်သော်။ အဋ္ဌဿ။ မြင်လေ၏။ ဝိဇ္ဇိယက္ခောနာမ။ ဝိဇ္ဇိယက္ခအ

၁၀၈ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

မည့်ရှိသော။ အယံရာဇာ။ ဤမင်းသည်။ မမ။ ငါ၏။ ပုတ္တံ။ သားကို။ ဝိသပီတေန။ အဆိပ်လူးသော။ သလ္လေန။ မြားဖြင့်။ ဝိန္နိတ္တာ။ ပစ်၍။ ဝိဂသမ္ပတာနဒိတိရေ။ ဝိဂသမ္ပတာဖြစ်နား၌။ ဝါလုကာပုဋ္ဌိနေ။ သဲအရ၌။ ဃာတေတွာ။ သတ်၍။ မဟန္တေန။ သည်းစွာသော။ သဒ္ဓေန။ အသံဖြင့်။ ပရိဒေဝတိ။ ဝိကြွေး၏။ အဟံ။ ငါသည်။ သစေနဂမိဿာမိ။ အကယ်၍မသွားအံ့။ မမ။ ငါ၏။ ပုတ္တော။ သားဖြစ်သော။ သုဝဏ္ဏသာမော။ သုဝဏ္ဏသာမသည်။ ဧတ္ထေဝ။ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ မရိဿတိ။ သေလတ္တံ့။ ရညောဝိ။ မင်း၏လည်း။ ဟဒယံ။ နှလုံးသည်။ ဗလိဿတိ။ ကွဲလတ္တံ့။ သာမဿ။ သုဝဏ္ဏသာမ၏။ မာတာပိတရောဝိ။ အမိအဘတို့သည်လည်း။ နိရာဟာရာ။ အစာပြတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပါနိယမ္ပိ။ သေခံရေကိုမျှလည်း။ အလဘန္တာ။ မရကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုသယိတွာ။ ခြောက်ထပ်၍။ မရိဿန္တိ။ သေလေကုန်အံ့။ မယိ။ ငါသည်။ ဂတာယပန။ သွားသည်ရှိသော်ကား။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ ပါနိယဗာဓု။ သေခံရေအိုးကို။ အာဒါယ။ ယူ၍။ တဿ။ ထိုသုဝဏ္ဏသာမ၏။ မာတာပိတုနံ။ အမိအဘတို့၏။ သန္တိကံ။ အထံသို့။ ဂမိဿတိ။ သွားလတ္တံ့။ ဂတိံစပန။ သွားပြီး၍ကား။ ဝေါ။ သင်တို့၏။ ပုတ္တော။ သားကို။ မယာ။ ငါသည်။ ဟတောတိ။ သတ်မိပြီဟူ၍။ ကထေဿတိ။ ဆိုလတ္တံ့။ ဧဝမ္ပ။ ဤသို့လျှင်။ ဝတွာ။ ဆို၍။ တေသံ။ ထိုအမိအဘတို့၏။ ဝစနံ။ စကားကို။ သုတွာ။ ကြား၍။ တေ။ ထိုသူတို့ကို။ ပုတ္တဿ။ သား၏။ သန္တိကံ။ အထံသို့။ အာနယိဿတိ။ ဆောင်လတ္တံ့။ အထ။ ထိုသို့ဆောင်ပြီးသော်။ ခေါ။ စင်စစ်။ တေစ။ ထိုအမိအဘတို့သည်လည်းကောင်း။ အဟန္တ။ ငါသည်လည်းကောင်း။ သစ္စကိရိယံ။ သစ္စာပြုခြင်းကို။ ကရိဿာမ။ ပြုကုန်အံ့။ သစ္စဗလေန။ သစ္စာ၏အစွမ်းကြောင့်။ သာမဿ။ သုဝဏ္ဏသာမ၏။ ဝိသံ။ အဆိပ်သည်။ ဝိနသယိဿတိ။ ပျောက်လတ္တံ့။ ဧဝံ။ ဤသို့ပျောက်သော်။ မေ။ ငါ၏။ ပုတ္တော။ သားသည်။ ဇိဝိတံ။ အသက်ကို။ လဘိဿတိ။ ရလတ္တံ့။ မာတာ

ဝိတရောစ၊ အမိအဘတို့သည့်လည်း။ စက္ခုနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊
 လဘိဿန္တိ၊ ရလေကုန်အံ့။ ရာဇာစ၊ မင်းသင်္ဃလည်း။ သာမဿ၊
 သာမဏီ၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ နဂရံ၊
 မြို့သို့၊ ဂတိံ၊ ပြန်လေ၍၊ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊
 သဂ္ဂပရာယနော၊ နတ်ပြည်သို့ထားရသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့သတည်း။ ဟထွာ၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တတ္ထ၊
 ထိုအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္နေတွာ၊ ကြံ့၍၊ သာ၊
 ထိုနတ်သို့သည့်၊ ဂတိံ၊ သွားလေ၍၊ မိဂသမ္ပတာန ဗိတိရေ၊ မိ
 ဂသမ္ပတာဖြစ်နား၌၊ အဒိဿ မာနေနကာယေန၊ မထင်သော
 ကိုယ်ဖြင့်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ ရညာ၊
 မင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကထေသိ၊ စကားဆို၍၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအ
 ကြောင်းကို၊ ပကာသေန္နော၊ ထင်ရှား ပြထော် မူလို သော
 ကြောင့်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်ထော်မူပြီး၊

၃၉ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ တဒါ၊ ထိုငါသုဝဏ္ဏသာမဖြစ်ထော်
 မူသောအခါ၌၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သို့သည့်၊ ဂန္ဓမာဒနေ၊
 ဂန္ဓမာဒနအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်မှ၊ အန္တရဓာ၊ ကွယ်
 ခဲ့၍၊ ရညောဝ၊ မင်းအားသာလျှင်၊ အနုကမ္ပါယ၊ အစဉ်သနားသ
 ဖြင့်၊ ဣမာဂါထာ၊ တို့ကို၊ အဘာသထ၊ ရှုတ်လေပြီး၊ ၄၀ ။မ
 ဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အာဂုံ၊ အပြစ်ရှိသော၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊
 မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို၊ အကရိ
 ကိရ၊ ပြုစွတကား၊ အဇုသကာ၊ အပြစ်ကင်းကုန်သော၊ ဝိတာ
 ဝုတ္တာ၊ အဘအမိသားဖြစ်ကုန်သော၊ တယော၊ သုံးယောင်သော
 သူတို့ကို၊ တယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဧကုသုနာ၊ တစင်းသော
 မြားဖြင့်၊ ဟတာ၊ သတ်တိ၏တကား၊ ၄၁ ။မဟာရာဇ၊ မင်း
 ကြီး၊ ဧဟိ၊ လာထွဉ်၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးကို၊ အနုသိက္ခာမိ၊ ငါသင်
 အံ့၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား၊ သုဂ
 တိ၊ ကောင်းသောအလားသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တထာ၊ ထို
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဓမ္မန၊ တရားသဖြင့်၊ ဝနေ၊ ထော၌၊ အန္ဓေ၊ သူ

၁၁၀ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကစ္ဆကထာနိဿယ။

ကန်းတို့ကို၊ ပေါသေ၊ ပွေးထော၊ ဇံ၊ ဤသို့ပွေးသည်ရှိသော်၊
တယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ သုဂတိ၊ ကောင်းသောဘဝသို့၊
ဂန္တဗ္ဗာ၊ လားအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူ၍၊ အယံ၊
ငါသည်၊ မညေ၊ အောက်မေ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထတာသုဂါထာသုန္ဒ၊ ရညောဝါတိ၊ ရညောဝဟူသည်
ကား၊ ရညောယေဝ၊ မင်းအားသာလျှင်၊ အာဂုံကိရာတိ၊ ခာဂုံ
ကိရဟူသည်အား၊ မဟာရာဇ၊ ဖြတ်သောမင်းကြီး၊ တံ၊ သင်
မင်းကြီးသည်၊ မဟာပရာမံ၊ ကြီးစွာသောအပြစ်ရှိသော၊ မဟာ
ပါပံ၊ ကြီးစွာသောမကောင်းမှုကို၊ အကရိ၊ ပြုဘိ၏၊ နုက္ကဋ္ဌန္တိ၊
နုက္ကဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်မ
ကောင်းမှုသည်၊ နုက္ကဋ္ဌံ၊ မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ တံလာမကကမ္ဘံ၊ ထိုသို့ယုတ်မာသောအမှုကို၊ အ
ကရိ၊ ပြုဘိ၏ထကား၊ အဇ္ဈသကာတိ၊ ဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒေါသာ၊
အပြစ်ကင်းကုန်သော၊ ဝိတာပုတ္တာတိ၊ ဟူသည်ကား၊ မာတာ၊
စ၊ အမိလည်းကောင်း၊ ဝိတာစ၊ အဘလည်းကောင်း၊ ပုတ္တာစ၊
သားလည်းကောင်း၊ ဣမေတယောဇနာ၊ ဤသုံးယောက်သော
သူတို့ကို၊ ဧကုသုနာ၊ တစင်းလည်းသောမြား၌၊ ဟတာ၊ သတ်
ဘိ၏ထကား၊ ဟိသန္တံ၊ နှံ၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုသုဝဏ္ဏသာမကို၊ ဟ
ထေ၊ သတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ တပ္ပဋိဗဒ္ဓါ၊ ထိုသုဝဏ္ဏသာမနှင့်
စပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုသုဝဏ္ဏသာမ၏၊ မာတာ၊
ဝိတာရောဝိ၊ အမိအဘတို့ကိုလည်း၊ ဟတာဝ၊ သတ်အပ်ကုန်
သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အနုသိက္ခာမိတိ၊ ဟူ
သည်ကား၊ သိက္ခာပေမိ၊ သင်ပေအံ့၊ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမအံ့၊
ပေါသေတိ၊ ဟူသည်ကား၊ သာမဿ၊ သာမ၏၊ ဌာနေ၊ အရာ၌၊
ဌာတွာ၊ တည်၍၊ သိနေဟံ၊ ချစ်ခြင်းကို၊ ပစ္စုပ္ပာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ
၍၊ သာမောဝိယ၊ သာမကဲ့သို့၊ တေဉ္စဘောအဇ္ဈေ၊ ထိုနှစ်ယောက်
ကုန်သောသူကန်းတို့ကို၊ ပေါသေဟိ၊ ပွေးထော၊ မညေဟံသု
ဂတိတယာတိ၊ ဟူသည်ကား၊ ဇံ၊ ဤသို့လုပ်ကျွေးသည်ရှိ

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၁၁၁

သော်၊ တယာ၊ သင်မင်းကြီးယည်း၊ သုဂတိယေဝ၊ ကောင်းသော
 အလားသို့သာလျှင်။ ဂန္ထဗွာ၊ လားအပ်သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့ ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်။ မညာမိ၊ အောက်မေ့၏။ ။
 သော၊ ထိုဝိဇ္ဇိယက္ခမင်းသည်။ ဒေဝတာယ၊ နတ်သွီး၏။ ဝစနံ၊
 စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿ၊ ထိုသုဝဏ္ဏ
 သာမ၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ပေါသေတွာ၊ မွေး
 ၍၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဂမိဿာမိကိရ၊ လားရအံ့သတတ်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ငန္တုဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ရဇ္ဇေန၊ မင်း
 အဖြစ်ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အဿ၊ ထိုသုဝဏ္ဏ
 သာမ၏၊ တေယေဝ၊ ထိုအမိအဘတို့ကို သိလျှင်၊ ပေါသေဿာ
 ပိတိ၊ မွေးအံ့ဟူ၍၊ ဒဋ္ဌံ၊ ဖြစ်စွာ၊ အမိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဗလ
 ဝပရိဒေဝံ၊ ပြင်းစွာသောငိုကြွေးခြင်းကို။ ပရိဒေဝန္တော၊ ငိုကြွေး
 လျက်။ သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို၊ တနုဏံ၊ ခေါင်းပါးသည်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုဝဏ္ဏသာမေ၊ သုဝဏ္ဏသာမသည်။ မတော၊ သေ
 ခဲ့သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ဟူ၍၊ နာနာပုဗ္ဗေဟိ၊ အထူး
 ထူးသောပန်းတို့ဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုသုဝဏ္ဏသာမ၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်
 ကို၊ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ သိဉ္စိတွာ၊ သွန်း၍၊
 တိက္ခတ္တံ၊ သုံးပတ်၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျော်ရစ်သည့်သည့်ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ စတုသုဋ္ဌာနေသု၊ လေးပါးကုန်သော အရပ်တို့၌၊
 ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ တေန၊ ထိုသုဝဏ္ဏသာမသည်။ ပူရိတံ၊ ပြည့်
 စေအပ်သော၊ ဃာဓု၊ ရေအိုးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဒေါမနဿ
 ပတ္တော၊ နှလုံးမသာခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒက္ခိဏာဒိဿာတိ
 ရခေါ၊ ဘောင်မျက်နှာသို့ရှေးရှု၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ တမတ္ထံ၊
 ထိုအကြောင်းကို၊ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြတော်မူလိုသော
 ကြောင့်၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာတရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ၊
 ၄၂ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဒါ၊ ထိုငါသုဝဏ္ဏသာမဖြစ်
 တော်မူသောအခါ၌၊ သောရာဇာ၊ ထိုမင်းသည်။ ဗဟံ၊ ကာရုဏ
 သဗ္ဗိတံ၊ များစွာသောသနားခြင်းနှင့် ယှဉ်သော ငိုကြွေးခြင်း

၁၁၂ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကို။ပရိဒေဝိတွာ။ ဝိကြွေး၍။ ဥဒကုမ္ဘံ။ ရေအိုးကို။အာဒါယ။
ယူ၍။ဒက္ခိဏာဘိရုခေါ။တောင်မျက်နှာသို့ရှေးရှု။ပဏ္ဏမိ။သွား
ထေပြီ။ဣတိ။ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

သော။ထိုဒိဋ္ဌိယက္ခမင်းသည်။ပကတိယာဝိ။ပြကတေ့အား
ဖြင့်လည်း။မဟာထာမော။အားကြီးသည်ဖြစ်၍။ပါနိယဗာဓု။
သောက်ရေအိုးကို။အာဒါယ။ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တော။သွားထတ်သော်။
အဿမပဇံ။သစ်င်းကို။ ကောဇေန္တောဝိယ။ နှိပ်နယ်ဘိသကဲ့
သို့။ ပဝိသိတွာ။ ဝင်၍။ ဒုကူလပဏ္ဍိတဿ။ ဒုကူလသုခမိန့်
၏။ပဏ္ဏသာထာဒွါရံ။သစ်င်းတံခါးသို့။သမ္ပာပုဏိ။ရောက်ထေ
၏။ ဒုကူလပဏ္ဍိတော။ ဒုကူလသုခမိန့်သည်။ အန္တော။သစ်င်း
တွင်း၌။နိသိန္နောဝ။ နေချက်လျှင်။တဿ။ ထိုမင်း၏။ပဒသဒ္ဓံ။
ခြေသံကို။သုတွာ။ကြား၍။ အယံသဒ္ဓေါ။ ဤခြေသံသည်ကား။
သာမဿ။ သာမ၏။ နပဒသဒ္ဓေါ။ခြေသံမဟုတ်။ဧသော။ ဤ
ခြေသံသည်။ ကဿ။အသူ၏။ ပဒသဒ္ဓေါနူခေါ။ခြေသံနည်း။
ဣတိ။ဤသို့။ပုစ္ဆန္တော။မေးလိုသောကြောင့်။ဂါထာဒွယံ။ဂါထာ
နှစ်ခုကို။အာဟ။ဆိုပြီ။

၄၃ မာရိသ။အချင်း။ဧသောပဒသဒ္ဓေါ။ ဤခြေသံသည်
ကား။ကဿ။ အဘဟံသူ၏။ ပဒသဒ္ဓေါနူ။ ခြေသံနည်း။ မ
နုဿဿောဝ။ လူ၏သာလျှင်။ အာဂတော။ လာသောခြေသံ
ထည်း။ ဧသောစောသော။ ဤခြေသံသည်ကား။ သာမဿ။
သာမ၏။နုနိဋ္ဌောသော။ခြေသံမဟုတ်။တွံ။သင်ကား။ကော။အ
ဘဟံသူသည်။အသိနူ။ ဖြစ်သနည်း။ ၄၄ ။မာရိသ။အချင်း။
သာမော။ သာမသည်။သန္တု။ ဗြိသက်စွာသာလျှင်။ ဝဇ
တိ။သွား၏။သန္တံ။ အသာ။ပါဒါနိ။ ခြေတို့ကို။ နေယတိ။ တည်
စေ၏။ဧသောစောသော။ဤခြေသံသည်ကား။ သာမဿ။သာ
မ၏။နုနိဋ္ဌောသော။ ခြေသံမဟုတ်။တွံ။ သင်ကား။ ကော။အ
ဘဟံသူသည်။အသိနူ။ဖြစ်သနည်း။ဣတိ။ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထ။ထိုဂါထာတို့၌။ မနုဿဿောဝါတိ။ မနုဿဿောဝ

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၁၁၃

ဟူသည့်ကား။ အယံပဒသဒ္ဒေါ။ ဤခြေသံသည်။ ဘိဟဗျုဒ္ဓိဒိဝိ
ယက္ခနာဂကိန္နရာနံ။ ခြင်္သေ့ ကျားသစ် ဘိလူး နဂါး ကိန္နရာ
တို့၏။ အာဂတော။ လာသော။ နပဒသဒ္ဒေါ။ ခြေသံမဟုတ်။ ပန။
စင်စစ် သော်ကား။ အယံ ဟောသော။ ဤခြေသံသည်။ မ
နုဿဿေဝ။ လူ၏သာလျှင်။ အာဂတော။ လာသော။ ပဒသဒ္ဒေါ။
ခြေသံတည်း။ ဧသောဟောသော။ ဤခြေသံသည်။ သာမဿ။
သာမဇ်။ နနိဋ္ဌေါသော။ ခြေသံမဟုတ်။ သန္တုတိ။ သန္တုဟူ
သည်ကား။ ဥပသမယုတ္တံဧဝ။ ပြင်သက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သည်
ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဝဇတိတိ။ ဝဇတိဟူသည်ကား။ စက်မတိ။
သွား၏။ နေယတိတိ။ နေယတိဟူသည်ကား။ ပတိဋ္ဌာပေတိ။
တည့်စေ၏။ ။ တံ။ ထိုစကားကို။ သုတွာ။ ကြား၍။ ရာဇာမင်း
သည်။ အဟံ။ ငါသည်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ရာဇဘာဝံ။ မင်းအဖြစ်
ကို။ အကထေတွာ။ မဆိုမူ၍။ မယာ။ ငါသည်။ တုမ္ဘာကံ။ သင်တို့
၏။ ပုတ္တော။ သားကို။ မာရိတောတိ။ သတ်မိ၏ဟူ၍။ သစေ
ဝက္ခာမိ။ အကယ်၍ဆိုချေအံ့။ ဣမေ။ ဤသူတို့သည်။ ကုန္တိတွာ။
အမျက်ထွက်၍။ မယာ။ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။ ဖရသံ။ ကြမ်းကြုတ်
သောစကားကို။ ကထေဿန္တိ။ ဆိုလေကုန်အံ့။ ဧဝံ။ ဤသို့ဆို
သည်ရှိသော်။ ဧတေသု။ ထိုသူတို့၌။ မေ။ ငါ၏။ ကောဇော။ အ
မျက်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ အထ။ ထိုသို့ဖြစ်သော်။
နော။ ထိုသူတို့ကို။ ဝိဟေဋ္ဌဿာမိ။ ညည်းဆဲမိလေအံ့။ တံ။ ထိုသို့
ညည်းဆဲခြင်းသည်။ မမ။ ငါ့အား။ အကုသလံ။ မကောင်းမှုသည်။
တဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ရာဇာတိ။ မင်းဟူ၍။ ဂုတ္တေပန။ ဆိုသည်
ရှိသော်ကား။ အဘာယန္တောနာမ။ မကြောက်သော သူမည်
သည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ တသ္မာ။ ထိုသို့မရှိသောကြောင့်။ တာဝ။ ဂွေးဦး
စွာ။ ရာဇဘာဝံ။ မင်း၏အဖြစ်ကို။ ကထေဿာမိတိ။ ဆိုအံ့ဟူ၍။
မိန္ဒေတွာ။ ကြံ၍။ ပါနိယမာဠကေ။ ရေအိုးစင်၌။ ပါနိယဃာဓု။
သောက်ရေအိုးကို။ ထပေတွာ။ ထား၍။ ပဏ္ဏသာဏာဒ္ဓါရေ။
သစ်သီးတံခါး၌။ ဋ္ဌတွာ။ ရုပ်၍။ အာဟ။ ဆိုလေပြီ။

၁၁၄ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

၄၅ ဘောဇ္ဈော၊ ခိုရသေ့တို့၊ အဟံ၊ ငါကား၊ ကာသိနံ၊ ကာသိကရာဇ်ပြည်သူတို့၏၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇိယက္ခောတိ၊ ဝိဇ္ဇိယက္ခဟူ၍၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိဒူ၊ လူတို့သိကုန်၏၊ ထောဘာ၊ သမင်သားစားကြူးသောကြောင့်၊ ရဋ္ဌံ၊ ပြည်တိုင်းကားကို၊ ပဟတ္တိာနံ၊ စွန့်ခဲ့၍၊ မိဝံ၊ သမင်သားကို၊ ဇေဝံ-ဇေသန္တော၊ ရှာလျက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စရာမိ၊ သွား၏၊ ၄၆ ၊ ဣဿတ္တေစ၊ လေးအတတ်၌လည်း၊ ကုသလော၊ လိပ်မာသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒဋ္ဌဓမ္မောတိ၊ လေးအခက်ကိုတင်နိုင်၏ဟူ၍လည်း၊ ဝိဿူတော၊ ကျော်စော၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥသုပါတနံ၊ မြားကျရာအရပ်သို့၊ အာပထော၊ လာသော၊ နာဂေါဝိ၊ ဆင်ပြောင်သည်မူလည်း၊ နရစ္စယျ၊ မလွတ်နိုင်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

ဒုက္ခလပဏ္ဍိတောဝိ၊ ဒုက္ခလသုခမိနိသည်လည်း။ တေနံ၊ ထိုမင်းနှင့်၊ သန္တိ၊ တက္က၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ စကားပြောခြင်းကို၊ ကရောဇ္ဈော၊ ပြုလိုသောကြောင့်၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

၄၇ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏၊ အာဂတံ၊ လာခြင်းကား၊ သွာဂတံ-သုအာ-တံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းတည်း၊ အထော၊ ထိုမြို့၊ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏၊ အာဂတံ၊ လာခြင်းကား၊ အရုရာဂတံ၊ အပြစ်ကင်းသောလာခြင်းတည်း၊ ဣဿရော၊ အစိုးရသည်ဖြစ်၍၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အငြိရောက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ယံဣန္ဒြိယံ၊ အကြင်အလိုသည်၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဣန္ဒြိယံ၊ ထိုအလိုကို၊ ပဝေဒယ၊ ကြားတိလေ့၊ ၄၈ ၊ တိန္ဒြကာနိ၊ တည်သီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိယာလာနိ၊ လွန်သီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ မရုကေကာ၊ သစ်မည်စည်သီးထောက်ရှာသီးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သုမာရိယော၊ သရက်ဖြူသီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗဏာနိ၊ သစ်သီးတို့သည်ကား၊ ခုဒ္ဒကပ္ပါနိ၊ ပျားမွဲအရသာနှင့်တူကုန်၏၊ ရာဇ-မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ ဝရံဝရံ၊ ချီးနိုးရာရာ၊ ဘုရား၊ စားတော်မူလေ့၊ ၄၉ ၊ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ ဝိရိဂတ္တရာ၊ ထောင်ချောက်

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၁၁၅

ကြားမှ၊ အာဘတ်၊ ဆောင်အပ်သော။ ဣဒ္ဓိပါနိယံ၊ ဤသောက်
ရေသည်လည်း။ သီတံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။
သစေအဘိကင်္ခိယိ။ အကယ်၍အလိုတော်ရှိအံ့။ တတော၊ ထို
သောက်ရေအိုးစင်မှ၊ ဝိဝ၊ သောက်တော်မူစေဘူး။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆို၏။

တဿာ၊ ထိုဂါထာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ သတ္တိဂုဗ္ဗဇာတ
ကေ၊ သတ္တိဂုဗ္ဗဇာတ်၌၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်လေပြီ။ ဣပေန၊ ဤ
သုဝဏ္ဏသာမဇာတ်၌ကား။ ဂိရိဂတ္တရာတိ၊ ဟူသည်ကား။ မိဂ
သမ္ပတံ၊ မိဂသမ္ပတာဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏။ သာနဒိ၊ ထိုဖြစ်သည်၊ ဂိရိဂတ္တရာ၊ တောင်ချောက်
ကြားမှ၊ နိက္ခန္တတ္တာ၊ ထွက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဂိရိဂတ္တရာ
တွေဝ၊ ဂိရိဂတ္တရာဟူ၍သာလျှင်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
တေန၊ ထိုဒုက္ခသုခမိန့်နှင့်။ ပဋိသန္ဓာရေ၊ စကားပြောဟော
ခြင်းကို၊ ကတေ၊ ပြုပြီးသော်၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။
ဂုတ္တော၊ သားကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ မာရိတောတိ၊ သတ်မိ၏ဟူ
၍၊ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာလျှင်၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုအံ့သောငှါ၊ အယုတ္တံ၊ မ
အပ်၊ အဇာနန္တောဝိယ၊ မသိသကဲ့သို့၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သရဋ္ဌာ
ဂေတွာ၊ ဖြစ်စေဦး၍၊ ကထေဿာမိတိ၊ ဆိုအံ့ဟူ၍၊ ဗိန္တေတွာ၊
ကြံ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။

၅၀ သမ္ဘာ၊ အချင်းရသေ့တို့၊ အန္ဓာ၊ ကန်းကုန်သောရ
သေ့တို့သည်။ ဝနေ၊ တော၌၊ ဒဋ္ဌံ၊ မြင်အံ့သောငှာ၊ နာလံ၊ မစွမ်း
နိုင်၊ ကော၊ အသူသည်။ ဝေါတုဗျာကံ၊ သင်တို့အား။ ဗလံ၊ သစ်
သီးကို၊ အာဟာရိနု၊ ဆောင်ပေသနည်း။ ယံယေနကာရဏေန၊
အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ နိဝါတော၊ သစ်သီးကိုဆည်းပူးခြင်း
သည်။ အနန္တသေဝ၊ မကန်းသကဲ့သို့၊ မဟ္တု၊ ငါ့အား၊ ခါယတိ၊
ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နာလန္တိ၊ နာလံဟူသည်ကား၊ တုဗျာ၊
သင်တို့သည်။ အန္ဓာ၊ ကန်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤ

၁၁၆ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

တောအရပ်၌။ ကိဗ္ဗိ။ စိုးစဉ်းကိုမျှ။ ဒဠု။ မြင်အံ့သောဌာနသ
မဏ္ဍာ။ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ကောနူဝေါပလမာဟရိတိ။ ကောနူဝေါ
မလမာဟရိဟူသည်ကား။ ကော။ အသူသည်။ တုမှာကံ။ သင်
တို့အား။ ဣမာနိဖလာဖလာနိ။ ဤသစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို။ အာ
ဟရိနူ။ ဆောင်ပေ သနည်း။ နိဝါတောတိ။ ဟူသည်ကား။
မိဇေထွာ။ ခြံ၍။ အာဟတဥပါယေနကာရဏေန။ အကြင်
ဆောင်အပ်သောအကြောင်းဖြင့်။ ကတော။ ပြုအပ်သော။ ခါဒိ
တဗ္ဗယုတ္တကာနံ။ ခဲအပ်သည်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော။ သုပရိသုဒ္ဓါနံ။
ကောင်းစွာ စင်ကြယ်ကုန်သော။ ဖလာဖလာနံ။ သစ်သီးကြီး
ငယ်တို့ကို။ နိဝါတောသန္နိစ္စယော။ ဆည်းပူးခြင်းသည်။ အ
နန္တသမိယ။ မကုန်းသကဲ့သို့။ ခါယတိ ပညာယတိ ဥပဋ္ဌာတိ။
ထင်၏။ ။ တံ။ ထိုကားကို။ သုတွာ။ ကြား၍။ ဒုကူလပဏ္ဍိတော။
ဒုကူလသုခမိနိသည်။ မဟာရာဇမင်းကြီးမယံ။ ငါတို့သည်။ မူ
လပ္ပလာဖလာနိ။ သစ်မြစ်သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို။ နအာဟရာ
မ။ မဆောင်ပေကုန်။ နော။ ငါတို့၏။ ဝုတ္တောပန။ သားသည်ကား။
အာဟရတိ။ ဆောင်ပေ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒဿန္တော။ ပြလိုသော
ကြောင့်။ ဂါထာဒွယံ။ ဂါထာနှစ်ခုကို။ အာဟာ။ ဆိုပြီး။

၂၁ မဟာရာဇမင်းကြီး။ ဒဟရော။ ငယ်သေးထသော။
ယုဝါ။ လူငယ်ဖြစ်ထသော။ နာတိဗြဟာ။ မမြင့်လွန်းမနိမ့်လွန်း
ထသော။ ကဗျာဏဒဿနော။ ကောင်းသောအမြင်လည်းရှိ
ထသော။ ယောသာမော။ အကြင်သုဝဏ္ဏသာမသည်။ အတ္ထိ။
ရှိ၏။ အဿ။ ထိုသုဝဏ္ဏသာမ၏။ ကေသာ။ ဆံတို့သည်။ ဒိဃာ။
ရှည်ကုန်၏။ အဘိတာ။ မည်းကုန်၏။ အထော။ ထိုမှတပါး။ သော
နဂ္ဂဝဋ္ဌိတာ။ သားတိုင်းထားကဲ့သို့ အပျားကော့ရရော့ ရှိကုန်
၏။ ၂၂ သော။ ထိုသုဝဏ္ဏသာမသည်။ ဟဝေ။ အကယ်မလွဲ
သဖြင့်။ ဖလံ။ သစ်သီးကို။ အာဟရိတွာ။ ဆောင်ခဲ့ပြီး၍။ ဣတော။
ဤသစ်သီးမှ။ ကမဏ္ဍလုံ။ ရေအိုးကို။ အာဒါယ။ ယူ၍။ ဥဒ
ဟာရော။ ရေခပ်အံ့သောဌာနနိ။ မြစ်သို့။ ဂထော။ သွားထေ၏။

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၁၁၇

နုဒ္ဓရုံ။ မဝေးသောအရပ်သို့။ အာဂတော။ လာရောက်လေပြီဟူ၍။ မညော။ အောက်မေ့၏။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထတာသုဂါထာသု။ ထိုဂါထာတို့၌။ နာတိဗြဟ္မာတိ။ နာတိဗြဟ္မာဟူသည်ကား။ နာတိဒိဗော။ မမြင့်လွန်း။ နာတိရသော။ မဝလွန်း။ သောနဂ္ဂဝလ္လိတာတိ။ ဟူသည်ကား။ သောနသင်္ခါတာယ။ သောန ဟူ၍ဆိုအပ်သော။ ဝိသကောနုပေါတ္ထနိယာ။ သားတိုင်းထား၏။ အင်္ဂုရိယ။ အပျားကဲ့သို့။ ကိဉ္ဇနတာ။ စဉ်းငယ်ညွတ်၏။ ကမဏ္ဍလုန္တိ။ ဟူသည်ကား။ ယဇုံ။ ရေခိုးကို။ နုဒ္ဓရုံ။ မဝေးသောအရပ်သို့။ အာဂတော။ လာရောက်သည်။ အာသန္နဋ္ဌာနံ။ အနီးဖြစ်သောအရပ်သို့။ အာဂတော။ လာရောက်သည်။ ဘဝိဿတိတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူ၍။ မညာမိ။ အောက်မေ့၏။ ဣတိ။ ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ တံ။ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ။ ကြား၍။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ အာဟာ။ ဆိုပြီ။

၅၃ တာပသ။ ရှင်ရသေ့။ တုယှံ။ သင်အား။ ပရိစာရိကော။ လုပ်ကျွေးသော။ ယောသာမော။ အကြင်သုဝဏ္ဏသာမသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တံသာမံ။ ထိုသုဝဏ္ဏသာမကို။ အဟံ။ ငါသည်။ အဝမိံ။ သတ်မိ၏။ ကလျာဏဒဿနံ။ ကောင်းသောအမြင်ရှိသော။ ယံကုမာရံ။ အကြင်သတို့သားကို။ သာမံ။ သုဝဏ္ဏသာမဟူ၍။ ပဝေဒေထ။ ဆိုကုန်၏။ ၅၄ အဿ။ ထိုသုဝဏ္ဏသာမ၏။ ကောသာ။ ဆံတို့သည်။ ဒိဃာ။ ရှည်ကုန်၏။ အထိတာ။ မည်းကုန်၏။ အထော။ ထိုမြို့။ သောနဂ္ဂဝလ္လိတာ။ သားတိုင်းထားကဲ့သို့အပျားကော့ရရေ့ရှိကုန်၏။ မယာ။ ငါသည်။ ဟတော။ သတ်မိသော။ သာမော။ သုဝဏ္ဏသာမသည်။ လောဟိတလိတ္တေသု။ သွေးအလိမ်းလိမ်းကပ်ကုန်သော။ တေသု။ ထိုသဲရတို့၌။ သေတိ။ အိပ်ရပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထတာသုဂါထာသု။ ထိုဂါထာတို့၌။ အဝမိန္တိ။ အဝမိဟူသည်ကား။ ဝိသပိတေန။ အဆိပ်လူးသော။ သရေနံ။ မြား

၁၁၈ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကစ္ဆကထာနိဿယ။

ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇာတွာ၊ ပစ်၍၊ မာရေမိ၊ သတ်မိ၏။ ပဝေဒေထာတိ၊ ပဝေဒေထဟူသည်ကား။ ကထေထ၊ ဆိုကုန်၏။ သေတိတိ၊ သေတိဟူသည်ကား။ မိဂသဗ္ဗတာနဒိတိရေ၊ မိဂသဗ္ဗတာ မြစ်နား၌၊ ဝါလုကာဂုလိနေ၊ သဲရ၌၊ သယတိ၊ အိပ်ရစ်၏။ ဒုက္ခလပဏ္ဍိတဿပန၊ ဒုက္ခလသုခမိန့်၏ကား၊ အဝိဒူရေ၊ မနိုးမဝေး၌၊ ပါရိကာယ၊ ပါရိကာ၏။ ပဏ္ဏသာထာ၊ သင်္ခင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုပါရိကာသည်။ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ခင်း၌၊ နိသိန္နောဝ၊ နေလျက်လျှင်၊ ရညော၊ မင်း၏။ ဝဇနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တံပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သောတုကာမာ၊ နာလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဏ္ဏသာထတော၊ သင်္ခင်းမှ၊ နိက္ခမိတ္ထာ၊ ထွက်၍၊ ရဇ္ဇုကသညာယ၊ နွယ်တန်းအမှတ်ဖြင့်၊ ဒုက္ခလပဏ္ဍိတဿ၊ ဒုက္ခလသုခမိန့်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတိာ၊ သွားလေ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။

၅၅ ဒုက္ခလ၊ ဒုက္ခလ၊ သာမော၊ သုဝဏ္ဏသာမကို၊ ဟတော၊ သတ်မိ၏။ ဣတိဝါဒိနာ၊ ဤသို့သတ်သောစကားကိုဆိုသော။ ကေန၊ အဘယ်သူနှင့်၊ မန္တေယိ၊ စကားဆိုကြသနည်း။ သာမော၊ သုဝဏ္ဏသာမကို၊ ဟတော၊ သတ်မိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတွာန၊ ကြား၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ ပဝေဓတိ၊ တုန့်ထွပ်၏။ ၅၆ သာမော၊ သုဝဏ္ဏသာမကို၊ ဟတော၊ သတ်မိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အဿတ္တဿ၊ ညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင်၏၊ တရုဏံ၊ နွှောသော၊ ပဝါဠု၊ အညွန့်ကို၊ မာလုတေရိတံဣဝ၊ လေခတ်ဘိသကဲ့သို့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ ပဝေဓတိ၊ တုန့်ထွပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဝါဒိနာတိ၊ ဝါဒိနာဟူသည်ကား။ မယာ၊ ငါသည်။ သာမော၊ သုဝဏ္ဏသာမကို၊ ဟတောတိ၊ သတ်မိ၏ဟူ၍၊ ဝဒန္တေန၊ ဆိုသော၊ ပဝါဠန္တိ၊ ပဝါဠုဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတံ၊ အညွန့်ကို၊ မာလုတေရိတန္တိ၊ မာလုတေရိတံဟူသည်ကား။ ဝါတေန၊ လေသည်၊ ပဟတံ၊ ခတ်အပ်

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယံ။ ၁၁၉

သည်။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌။ နံ၊ ထိုပါရိကာကို။ ဒုက္ခလ
ပဏ္ဍိတော။ ဒုက္ခလသုခမိနိသည်။ ဩဝဇ္ဇော။ ဆုံးမလိုသော
ကြောင့်။ အာဟ။ ဆို၏။

၅၂ ပါရိကော။ ပါရိကာ။ အယံ။ ဤငါနှင့်စကားဆိုသော
သူသည်။ ကာသိရာဇာ။ ကာသိကရာဇ်မင်းတည်း။ သော၊ ထို
ကာသိကရာဇ်မင်းသည်။ ဖိဂသမ္ပတေ။ ဖိဂသမ္ပတာဖြစ်၌။ သာ
မံ။ သုဝဏ္ဏသာမကို။ ကောသော။ အမျက်အားဖြင့်။ ဥသုနာ။
မြားဖြင့်။ ဝိတ္တိ။ ပစ်မိ၏။ တဿ။ ထိုကာသိကရာဇ်မင်းအား။
ပါပံ။ အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ မာဇ္ဈန္တိယာ။ အလိုမရှိလင့်။ ဣတိ။ ဤ
သို့ဆို၏။

တတ္ထတိသံဂါထာယံ။ ။ ဤ။ ဖိဂသမ္ပတေတိ။ ဖိဂသမ္ပတေဟု
သည်ကား။ ဖိဂသမ္ပတာ နဒိတိရေ။ ဖိဂသမ္ပတာ ဖြစ်နား၌။
ကောသောတိ။ ကောသောဟုသည်ကား။ မဂေသု။ သမင်တို့၌။
ဥပ္ပန္နေန။ ဖြစ်သော။ ကောဇေန။ အမျက်ဖြင့်။ မာပါပမိန္တိယာတိ။
မာပါပမိန္တိယာဟုသည်ကား။ တဿ။ ထိုကာသိကရာဇ်မင်း
အား။ မယံဥဘောပိ။ ငါတို့နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ ပါပံ။ အ
မျက်ကို။ မာဇ္ဈန္တိယာ။ အလိုမရှိကုန်နှင့်။ ဝုန။ တတန်။ ပါရိ
ကာ။ ပါရိကာသည်။ အာဟ။ ဆို၏။

၅၃ ဒုက္ခလ။ ဒုက္ခလ။ ကိစ္ဆာလဇ္ဈေါ။ ဆင်းရဲဖြူငြင်သဖြင့်
ရအပ်သော။ ပိယော။ ချစ်စွာထသော။ ယောဝုတ္တော။ အကြင်
သားသည်။ အန္ဓေ။ ကန်းကုန်သောငါတို့ကို။ ဝနေ။ တော၌။ အ
ဘရိ။ မွေးပေ၏။ တံကေပုတ္တံ။ ထိုတယောက်ထည်းသောသား
ကို။ ဗာတိမ္ပိ။ သတ်ရာ၌။ ကထံ။ အဘယ်ကြောင့်။ ဝိတ္တံ။ ဝိတ်
သည်။ နကောပယေ။ အမျက်မထွက်တုံအံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့
ဆို၏။

တတ္ထ။ ထိုဂါထာ၌။ ဗာတိမ္ပိတိ။ ဗာတိမ္ပိဟုသည်ကား။
ဗာတိတကေ။ သတ်ရာ၌။ ဒုက္ခလပဏ္ဍိတော။ ဒုက္ခလသုခ
မိနိသည်။ အာဟ။ ဆို၏။

၁၂၀ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

၅၉ ပါရိကော၊ ပါရိကာ၊ ကိစ္ဆာလဒ္ဓေါ။ ဆင်းရဲငြိုငြင်သ
ဖြင့်ရအပ်ထသော။ ဝိယော။ ချစ်စွာထသော၊ ယောပုတ္တော။ အ
ကြင်သားသည်။ အန္ဓေ၊ ကန်းကုန်သောငါတို့ကို။ ဝနေ၊ တော၌၊
အထရိ၊ မွေးပေ၏။ တံကောပုတ္တံ၊ ထိုတယောက်ထည်းသော
သားကို။ ဃာတိမ္ဘိ၊ သတ်ရာ၌။ အကောဓံ၊ အမျက်မထွက်ရာဟူ
၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဆို၏။

တတ္ထတိသံ၊ ဂါထာယံ၊ ၌။ အကာဓန္တိ၊ အကောဓံဟု
သည့်ကား။ ကောဓောနာမ၊ အမျက်မည်သည်။ နိရယသံ
ဝတ္တနိကော၊ ငရဲ၌ဖြစ်စေတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ငရဲ၌ဖြစ်စေ
တတ်သောကြောင့်။ တံကောဓံ၊ ထိုအမျက်ကို။ အကတွာ၊ မပြု
မူ၍၊ ပုတ္တဃာတိမ္ဘိ၊ သားကိုသတ်ရာ၌။ ကောဓောဝေ၊ အမျက်
ကိုသာလျှင်၊ နကတ္တဗ္ဗောတိ၊ မပြုအပ်ဟူ၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိ
တို့သည်။ အာဟုကဏေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဝေဉ္ဇပန၊ ဤသို့
သောစကားကိုကား။ ဝတွာ၊ ဆိုဦး၍၊ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော
သူတို့သည်၊ ဥဘောဟိဟတ္ထေဟိ၊ ထက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်။ ဥရံ၊
ရင်ကို၊ ပဟရိတွာ၊ ခတ်၍။ မဟာသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။
ရုဏေ၊ ကျေးဇူးတို့ကို။ ဝဏ္ဏေတွာ၊ ခြီးမွမ်း၍၊ ဘုသံ၊ ပြင်းစွာ။ င
ရိဒေဝိံသု၊ ငိုကြွေးကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ငိုကြွေးသောအခါ၌။
နေ၊ ထိုရုက္ခလံပါရိကာတို့ကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သမဿာ
သေန္တော၊ နှစ်သက်စေလိုသောကြောင့်၊ အာဟ၊ ဆို၏။

၆၀ ဘောန္တော၊ အိုရသေ့တို့၊ တုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်၊ သာ
မော၊ သုဝဏ္ဏသာမကို၊ ဟတော၊ သတ်ဘိ၏။ ဣတိဝါဒနာ၊ ဤ
သို့သောစကားဖြင့်။ ဗာဠံ၊ ပြင်းစွာ။ မာပရိဒေဝေထ၊ မငိုကြွေး
ထင့်ကုန်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ကမ္မကရော၊ အမှုကိုပြုသည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မာဝနေ၊ တောကြီး၌၊ ဘရိဿာမိ၊ မွေးအံ့။ ဧဝံ၊
ဣဿတ္တေစ၊ လေးအတတ်၌လည်း၊ ကုသလော၊ လိပ်မာသည်။
အတ္ထိ၊ ငါဖြစ်၏။ ဓဠုဓမ္မောတိလေး၊ အခက်ကိုတင်နိုင်သသူ

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၁၂၁

ဟူ၍လည်း။ ဝိဿာတော။ ကျော်စော၏။ အဟံ။ ငါသည်။ ကမ္မက
ရော၊ အမှုကိုပြုသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မာဝနေ၊ တောကြီး၌၊
ဘရိဿာမိ။ မွေးအံ့။ ၆၂။ မဂါနံ။ သားရဲတို့၏။ ဝိဿာသံ။ စား
ကြွင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝနမူလဗလာနိစ၊ တောသစ်မြစ်သစ်
သီးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အန္ဓေသံ-အန္ဓေသန္ဓော၊ ရှာလျက်၊ အ
ဟံ။ ငါသည်၊ ကမ္မကရော၊ အမှုကိုပြုသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍၊ ဗြ
ဟ္မာဝနေ၊ တောကြီး၌၊ ဘရိဿာမိ။ မွေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ဝါဒိနာတိ၊ ဝါဒိနာ
ဟူသည်ကား။ တုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်။ သာမော၊ သာမကို။
ဟတော။ သတ်ဘိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တေန၊ ဆိုသော၊ မယာ၊ ငါ
နှင့်၊ သဒ္ဓိံ။ ထကွ၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဂုဏသမ္ပန္နော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ ဂုတ္တော၊ သားကို၊ တယာ၊ သင်သည်။ မာရိတော၊
သတ်ဘိ၏။ ဣဒါနိ၊ ဤအခါ၌ကား။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။
အမ္ပေ၊ ငါတို့ကို။ ဘရိဿာမိ၊ မွေးပေလတ္တံ့နည်း။ ဣတိအာ
ဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဗာဠိ၊ ပြင်း
စွာ၊ မာပရိဒေဝေထ၊ မငိုကြွေးကုန်နှင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တုမ္ပာ
ကံ၊ သင်တို့၏။ ကမ္မကရော၊ အမှုကိုပြုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သာ
မောဝိယ၊ သုဝဏ္ဏသာမကဲ့သို့၊ တုမ္ပေ၊ သင်တို့ကို၊ ဘရိဿာမိ၊
မွေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ ၆၃။
ဤသို့၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တုမ္ပေ၊ သင်တို့သည်။ မာဝိန္နယိတ္ထ၊ မ
ကြံနှင့်ကုန်။ မယှံ၊ ငါ့အား၊ ရဇ္ဇေန၊ ပြည်ဖြင့်။ နအတ္တော၊ အလို
မရှိပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယာဝဇိဝံ၊ တသက်ပတ်လုံး၊ ဝေါ၊ သင်တို့
ကို။ ဘရိဿာမိတိ၊ မွေးအံ့ဟူ၍၊ တေ၊ ထိုရသေ့တို့ကို။ အဿာ
သေသိ၊ နှစ်သက်စေ၏။ တေ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ တေန၊ ထို
မင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ထကွ၊ သဗ္ဗပေန္တော၊ ပြောဘောကုန်လျက်၊ အာ
ဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။

၆၃ မဟာရာဇမင်းကြီး၊ သေခန္ဓေ ။ ဤတရားသည်။
နခန္ဓော၊ သဘောမဟုတ်၊ ဇေတိ ကမ္မကရဏံ၊ ထိုအမှုကိုပြုခြင်း

၁၂၂ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

သည့်။ အဗ္ဗေသု၊ ငါတို့၌။ နကပ္ပတိ၊ မအပ်။ တုံ၊ သင်မင်းကြီး
သည့်။ အပ္ပာကံ၊ ငါတို့၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အထိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊
သင်မင်းကြီး၏။ ပါဒေ။ ခြေတို့ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝန္ဓာမ၊ ရှိ
ခိုးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နေသဓမ္မောတိ၊ နေသဓမ္မောဟူသည်
ကား။ နသဘာဝေါ၊ သဘာဝမဟုတ်။ နေတံအဗ္ဗေသုကပ္ပတိ
တိ၊ နေတံအဗ္ဗေသုကပ္ပတိဟူသည်ကား။ တဝ၊ သင်မင်းကြီး၏။
ဇေတံကမ္မကရဏံ၊ ဤအမှုကိုပြုခြင်းသည်။ အဗ္ဗေသု၊ ငါတို့၌။
နဥပကပ္ပတိ၊ မအပ်။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ ပါဒေဝန္ဓာမ
တေမယန္တိ၊ ဣဒံန၊ ပါဒေဝန္ဓာမတေမယံဟူသော ဤစကားကို
ကား။ ပဗ္ဗဇိတလိင်္ဂေ၊ ရဟန်း၏အသွင်၌။ ဌိတာဝိ၊ တည်ကုန်
လျက်လည်း။ ဗုတ္တသောကေန၊ သား၌ဗိုးရိပ်ခြင်းဖြင့်။ သမန္တာ
ဟတာယစေဝ၊ ပြင်းစွာနှိပ်စက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်း
ကောင်း။ နိဟတမာနတာယစ၊ ချသောမာန်ရှိသည်၏အဖြစ်
ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝဒီ၊ သူဆိုကုန်၏။ ရညော၊ မင်းအား။ ဝိဿာ
သံ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စဉ်သောငှာ။ ဇေ၊ ဤ
သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်
၏။ ထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။
အတိဝိယ၊ အတိုင်းထက်လွန်စွာ။ တုသိတွာ၊ နှစ်သက်၍။ အ
ဟောအတ္တရိယံ၊ ဩော်အံ့တွတ်ရှိစွာကား။ ဇေ၊ ဤသို့။ ဒေါသ
ကာရကေ၊ အပြစ်ကိုပြုတတ်သော။ မယိနာမ၊ ငါမည်သောသူ
၌။ ဖရသဝစနမတ္တံ၊ ကြမ်းထင်းသောစကားမျှသည်လည်း။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊ ငါ့အား။ ပဂ္ဂဏန္တိယေဝ၊ မြီးမြှောက်ကုန်သည်
သာလျှင်လည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗိန္နတွာ၊ ကြံ၍။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။
အာဟံ၊ ဆိုပြီ။

၆၄ နေသာဒါ၊ တံငါတို့၊ ဓမ္မံ၊ သဘောကို။ ဘဏ္ဍထ၊ ဆို
ကုန်၏။ တယာ၊ သင်သည်။ အပမိတိ၊ ရိုသေခြင်းကို။ ကတော၊
ပြုအပ်၏။ ဒုကူလ၊ ဒုကူလ။ တုံ၊ သင်ဒုကူလသည်။ အပ္ပာကံ၊ ငါ

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ၊ ၁၂၃

တို့၏။ဝိတာ၊အဘသည်။အထိ၊ဖြစ်၏။ပါရိကေ။ပါရိကာ၊တွံ။
သင်ပါရိကာသည်။အမှကံ။ငါတို့၏။မာတာ။အမိသည်။အ
ထိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထတိသံဂါထာယံ၊၌၊တယာတိပဒေန၊တယာဟူသော
ပါဌ်ဖြင့်၊ ဧကေကံ၊ တယောက်တယောက်ကို၊ ဝဒန္တော၊ဆို
လိုသည်ဖြစ်၍၊ဧဝံ၊ဤသို့။အာဟ၊ဆိုလေပြီ။ဝိတာတိ။ဟူသည်
ကား၊ဒုက္ခလပဏ္ဍိတ၊ ဒုက္ခလပညာရှိ၊ အဇ္ဇတော၊ ယနေ့မှ၊
ပဌာယ၊စ၍၊ငွံ၊သင်ဒုက္ခလသည်။မယှံ၊ငါ၏။ဝိတုဋ္ဌာနေ၊ အ
ဘအရာ၌၊တိဋ္ဌ၊တည်လေ့၊အဗ္ဗပါရိကေ၊အမိပါရိကာ၊ တွံဝိ။
သင်ပါရိကာသည်လည်း၊ မေ၊ငါ၏။မာတုဋ္ဌာနေ၊ အမိအရာ
၌၊တိဋ္ဌ၊တည်လေ့၊ အဟံပန၊ ငါသည်ကား၊ဝေါ၊ သင်တို့၏။
ပုတ္တဿ၊သားဖြစ်သော၊ သာမဿ၊သာမ၏၊ ဌာနေ၊ အရာ၌။
ဌတွာ၊တည်၍၊ ပါဒခေဝနာဒိနိ၊ ခြေဆေးခြင်း၊ အစရှိကုန်
သော၊ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ခပ်သိမ်းသောကိစ္စတို့ကို၊ ကရိဿာမိ၊
ပြုအံ့၊မံ၊ငါ့ကို၊ရာဇာတိ၊ မင်းဟူ၍၊အသလ္လက္ခေတွာ၊ မမှတ်
မူ၍၊ သာမေတိ၊ သာမဟူ၍၊ သလ္လက္ခေထ၊ မှတ်ကုန်လေ့၊
ဣတိ၊ဤကားအနက်။ ။တေ၊ ထိုဒုက္ခလပါရိကာတို့သည်။
အဉ္ဇလိ၊လက်အုပ်ကို၊ ငဂ္ဂယျ၊ချီ၍၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊၍၊ မဟာရာဇ၊
မင်းမြတ်၊တယာ၊သင်မင်းမြတ်သည်၊အမှကံ၊ ငါတို့၏၊ ကဗ္ဗ
ကရဏကိစ္စ၊အမှုကိုပြုတွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ အဝိစခေါ
ပန၊စင်စစ်သော်ကား၊လဋ္ဌိကောဋိယာ၊ နွယ်စွန်းဖြင့်၊နော၊ငါ
တို့ကို၊ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ သာမံ၊သု
ဝဏ္ဏသာမကို၊ဒသေဟိတိ၊ပြုလေ့ဟူ၍၊ယာစန္တော၊ ထောင်း
ပန်လိုသောကြောင့်၊ဂါထာနွယံ၊ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အာ
ဟံသု၊ဆိုကုန်၏။

၆၅ ကာသိရာဇ၊ ကာသိကရာဇ်မင်း၊ တေ၊သင်မင်း
ကြီးအား၊နမော၊ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထ၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ကာ
သိဝဇ္ဇန၊ ကာသိကရာဇ်ပြည်သူတို့၏ အစီးအပွားကိုဆောင်

၁၂၄ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

တတ်သောမင်း။ တေ။ သင်မင်းကြီးအား။ နမော။ ဂြိုဏ်းသည့်။
အတ္ထ။ ဖြစ်စေသတည်း။ တေ။ သင်မင်းကြီးအား။ အဉ္ဇလိ။
ထက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယာမ။ ချီပါကုန်၏။ ယာဝဿာမာ။ သုဝဏ္ဏသာ
မတိုင်အောင်။ အနုပါပယ။ ပို့ပါစေစွာ။ ၆၆ ။ တဿ။ ထိုသုဝဏ္ဏ
သာမ၏။ ပါဒေ။ ခြေတို့ကို။ သမဇ္ဇန္တာ။ သုံးသပ်ကုန်လျက်။ တူဇ
ဒဿနံ။ ရှုချင်ဘွယ်ရှိသော။ ရုခဉ္စ။ မျက်နှာကိုလည်းကောင်း။
သမဇ္ဇန္တာ။ သုံးသပ်ကုန်လျက်။ အတ္တာနံ။ မိမိကိုယ်ကို။ သံသုန္တ
နာ။ ပုတ်ခတ်ကုန်လျက်။ ဝါ။ လူးပြန်ကုန်လျက်။ ဘာလံ။
သေခြင်းသို့။ အာဂမယာမသေ။ ရောက်စေကုန်အံ့။ ဣတိ။ ဤသို့
ဆို၏။

တတ္ထတာသုဂါထာသု။ ထိုဂါထာတို့၌။ ယာဝဿာမာနုပါပ
ယာတိ။ ယာဝဿာမာနုပါပယ ဟူသည်ကား။ ယာဝဿာမံ။
သာမ၏အထံတိုင်အောင်။ အဓမ္မေ။ ငါတို့ကို။ အနုပါပယ။ ပို့ပါ
စေစွာ။ တူဇဒဿနန္တိ။ ဟူသည်ကား။ ကလျာဏဒဿနံ။ ရှုချင်
ဘွယ်ရှိသော။ အဘိဈုပ်။ အလွန်အဆင်းလှသော။ သံသုန္တမာ
နာတိ။ ဟူသည်ကား။ ပေါစေန္တာ။ ပုတ်ခတ်ကုန်လျက်။ ပရိ
ဝတ္တမာနာ။ လူးပြန်ကုန်လျက်။ ကာလမာဂမယာမသေတိ။ ဟူ
သည်ကား။ ကာလံကိရိယံ။ သေခြင်းသို့။ အာဂမိဿာမ။ ရောက်
ကုန်အံ့။ ။ ဧဝံ။ ဤသို့။ တေသံ။ ထိုသုံးယောက်ကုန်သောသူ
တို့၏။ ကထေန္တာနုညေဝ။ စကားပြောကုန်စဉ်ပင်လျှင်။ သူရိ
ယော။ နေသည်။ အတ္တင်္ဂိမိတော။ ဝင်ခဲ့၏။ အထ။ ထိုသို့ဝင်သော
အခါ၌။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ အဟံ။ ငါသည်။ ဣဒါနေဝ။ ဤအခါ၌
ပင်လျှင်။ ဣမေ။ ဤသူတို့ကို။ တတ္ထ။ ထိုအရပ်သို့။ သစေနေဿာ
ပိ။ အကယ်၍ဆောင်ချေအံ့။ တံ။ ထိုသားကို။ ဒိသ္မာဝ။ မြင်၍
လျှင်။ နေသံ။ ထိုသူတို့၏။ ဟဒယံ။ နှလုံးသည်။ ဖလိဿတိ။ ကွဲ
လတ္တံ့။ ဣဒါနိ။ ဤသို့နှလုံးကွဲသောအခါ၌။ တိဏ္ဏံ။ သုံးယောက်
ကုန်သော။ ဧတေသမ္ပိ။ ထိုသူတို့၏လည်း။ မတကာလေ။ သေ
သောအခါ၌။ အဟံ။ ငါသည်။ နိရယေ။ ငရဲ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တောယေဝ

နာမ။ ဖြစ်သည်သာလျှင်မည်ရာ၏။ တထွာ။ ထိုကြောင့်။ တေသံ။
ထိုသူတို့အား။ ဂန္ထံ။ သွားစိမ့်သောဌာ။ နဒဿာဝိတိ။ မပေးအံ့
ဟူ၍။ ဖိန္နောတွာ။ ကြိ၍။ စတသေသာဂါထာယော။ လေးဂါထာ
တို့ကို။ အဇ္ဈဘာထိ။ ရှုတ်လေပြီ။

၆၇ တောန္တော။ အိုရသေ့တို့။ ဗြဟ္မာ။ မြင့်စွာသော။ ဝါဠု
မိဂါကိဏ္ဍိ။ သားရဲတို့ဖြင့်ပြည့်စုံသော။ ဇေတံဝနံ။ ဤတော
သည်။ အာကာသန္တံဝ-အာကာသန္တံဣဝ။ ကောင်းကင်အဆုံး
ရှိသကဲ့သို့။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ ယတ္ထ။ အကြင်တော၌။ မယာ။ ငါ
သည်။ ဟတော။ သတ်မိသော။ သာမော။ သာမသည်။ ဆမာ။
မြေထက်၌။ ပတိတော။ ကျသော။ စန္ဒောဝ။ လကဲ့သို့။ သေတိ။
အိပ်ရစ်၏။ ၆၈ ဗြဟ္မာ။ မြင့်စွာသော။ ဝါဠုမိဂါကိဏ္ဍိ။ သားရဲ
တို့ဖြင့်ပြည့်စုံသော။ ဇေတံဝနံ။ ဤတောသည်။ အာကာသန္တံဝ။
ကောင်းကင်အဆုံးရှိသကဲ့သို့။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ ယတ္ထ။ အကြင်
တော၌။ မယာ။ ငါသည်။ ဟတော။ သတ်မိသော။ သာမော။ သာ
မသည်။ ဆမာ။ မြေထက်၌။ ပတိတော။ ကျသော။ သူရောဝ။ နေ
ကဲ့သို့။ သေတိ။ အိပ်ရစ်၏။ ၆၉ ဗြဟ္မာ။ မြင့်စွာသော။ ဝါဠုမိဂါ
ကိဏ္ဍိ။ သားရဲတို့ဖြင့်ပြည့်စုံသော။ ဇေတံဝနံ။ ဤတောသည်။
အာကာသန္တံဝ။ ကောင်းကင်အဆုံးရှိသကဲ့သို့။ ဒိဿတိ။ ထင်
၏။ ယတ္ထ။ အကြင်တော၌။ မယာ။ ငါသည်။ ဟတော။ သတ်မိ
သော။ သာမော။ သာမသည်။ ပံသုနာ။ မြေရန့်ဖြင့်။ ပတိကုဏ္ဍိ
တော။ အလိမ်းလိမ်းပြည့်လျက်။ သေတိ။ အိပ်ရစ်၏။ ၇၀ ဗြ
ဟ္မာ။ သော။ ဝါဠုမိဂါကိဏ္ဍိ။ သော။ ဇေတံဝနံ။ ဤတောသည်။
အာကာသန္တံဝ။ ကောင်းကင်အဆုံးရှိသကဲ့သို့။ ဒိဿတိ။ ထင်
၏။ ယတ္ထ။ အကြင်တော၌။ မယာ။ ငါသည်။ ဟတော။ သတ်မိ
သော။ သာမော။ သာမသည်။ သေတိ။ အိပ်ရစ်၏။ ဣဓေဝအဿ
မေ။ ဤသစ်မ်း၌။ ဝသထ။ နေကုန်လော့။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထတာသုဂါထာသုတို့၌။ ဗြဟ္မာတိ။ ဟူသည်ကား။
အဗ္ဗဂ္ဂတာ။ အလွန်တက်သည်။ အာကာသန္တံဝါတိ။ အာကာ

၁၂၆ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယံ။

သန္တံဟူ သည်ကား၊ ဇေတံဝနံ၊ ဤတောသည်၊ အာကာသဿ၊
 ကောင်းကင်၏၊ အန္တောရိယ၊ အဆုံးကဲ့သို့၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဒိဿ
 တိ၊ ထင်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ အာကာသန္တန္တိ၊ အာ
 ကာသန္တံဟူသည်ကား၊ အာကာသဿ၊ ကောင်းကင်၏၊ ပမာ
 လံ၊ အတိုင်းအရှည်တည်း၊ ဆမာတိ၊ ဆမာဟူသည်ကား၊ ဆ
 မာယံ၊ မြေ၌၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း၊ ဆမန္တိပိ၊ ဆမံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ပထဝီ၊ မြေသို့၊ ပတိတောရိယ၊ ကျွတ်သကဲ့သို့၊
 ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပတိကုဗ္ဗိတေ
 တိ၊ ဟူသည်ကား၊ ပရိကိဇ္ဈော၊ ငြည့်သည်၊ ပလိဇေဋ္ဌိတော၊
 အလိမ်းလိမ်းကပ်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌၊ တေ၊ ထိုဒုက္ခထ
 ပါရိကာတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝါဠုမိဂဘယာဘာဝံ၊ သား
 ရဲတို့ကြောင့် ဘေးမရှိသောအဖြစ်ကို၊ ဒဿတု၊ ပြအံ့သော
 ဌာ၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အာဟံသု၊ ဆိုလေကုန်ပြီ။

၇၁ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ တတ္ထ၊ ထိုတော၌၊ သဟဿာ
 နိ၊ အထောင်ကုန်သောသားရဲတို့သည်လည်းကောင်း၊ သထာ
 နိ၊ အရာကုန်သောသားရဲတို့သည်လည်းကောင်း၊ နဟုတာနိ၊
 အသောင်းကုန်သော သားရဲတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ယဒိ
 သန္တိ၊ အကယ်၍ရှိကုန်၏၊ ဝနေ၊ တော၌၊ ဝါဠုသု၊ သားရဲတို့
 ကြောင့်၊ ကောမိ၊ တစုံတခုသော၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ အပ္ပာကံ၊
 ငါတို့အား၊ နေဝရိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထတိဿံ ဂါထာယံ၊ ၌၊ ကောမိတိ၊ ကောမိဟူသည်
 ကား၊ ဣမသ္မိံ ဝနေ၊ ဤတော၌၊ ကတ္ထမိဇေကသ္မိံ ပဒေသေဝိ၊ တခု
 သောမိုးစဉ်းသောအရပ်၌လည်း၊ အပ္ပာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဝါဠု
 သု၊ သားရဲတို့ကြောင့်၊ ဘယံနာမ၊ ဘေးမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုဒုက္ခထပါရိကာတို့ကို၊ ပဋိဗာဟိ
 တု၊ မြစ်အံ့သောဌာ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သံသည်ဖြစ်၍။

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၁၂၇

ဟဏ္ဏေသု။ လက်တို့၌။ ဂဟေတွာ။ ကိုင်၍။ တတ္ထ။ ထိုအရပ်သို့။
နေသိ။ ဆောင်လေပြီ။ တမတ္ထံ။ ထိုအကြောင်းကို။ ပကာသေန္နော။
ထင်ရှား။ ပြတော်မူလိုသောကြောင့်။ သတ္ထာ။ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ အာဟ။ မိန့်တော်မူလေပြီ။

၂၂ ဘိက္ခဝေ။ တို့။ တယောတဒါကာလေ။ ထိုငါသု
ဝဏ္ဏသာမဖြစ်တော်မူသောအခါ၌။ ကာသိရာဇာ။ ကာသိက
ရာဇ်မင်းသည်။ ဗြဟ္မာဝနေ။ တောကြီး၌။ အန္ဓာနံ။ သူကာဏ်း
တို့ကို။ အာဒါမ။ ယူ၍။ ယတ္ထ။ အကြင်အရပ်၌။ သာမော။ သာမ
ကို။ ဟတော။ သတ်အပ်သည်။ အဟု။ ဖြစ်၏။ တတ္ထ။ ထိုအရပ်
သို့။ ဟဏ္ဏေလက်တို့ကို။ ဂဟေတွာ။ ကိုင်၍။ ပက္ခာမိ။ တံလေပြီ။
ဣတိ။ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထတိသံဂါထာယံ။ ထိုဂါထာ၌။ တတောတိ။ တတော
ဟူသည်ကား။ တဒါ။ ထိုအခါ၌။ အန္ဓာနန္တိ။ အန္ဓာနံဟူသည်
ကား။ အန္ဓေ။ သူကာဏ်းတို့ကို။ အဟုတိ။ အဟုဟူသည်ကား။
အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ယတ္ထာတိ။ ယတ္ထဟူသည်ကား။ ယသ္မိံဌာ
နေ။ အကြင်အရပ်၌။ သော။ ထိုသာမသည်။ နိပ္ပန္နော။ ဝေဠာင်း
၏။ တတ္ထ။ ထိုအရပ်သို့။ နေသိ။ ဆောင်လေပြီ။ ဣတိအယံ။ ဤ
သည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ သော။ ထိုသုဝဏ္ဏ
သာမသည်။ တေ။ ထိုရုက္ခလပါရိကာတို့ကို။ အာနေတွာစပန။
ဆောင်လေပြီး၍ကား။ သာမဿ။ သာမ၏။ သန္တိကေ။ အထံ၌။
ထပေတွာ။ ထား၍။ အယံ။ ဤသည့်ကား။ ဝေါ။ သင်တို့၏။ ဝုတ္တော
တိ။ သားတည်းဟူ၍။ အာမိက္ခိ။ ကြားပေ၏။ အထ။ ထိုသို့ကြား
သောအခါ၌။ အဿ။ ထိုသာမ၏။ ပိတာ။ မည်းတော်သည်။
သိသံ။ ဦးခေါင်းကို။ ဥက္ခိပိတွာ။ ချီ၍။ မာတာ။ မယ်တော်သည်။
ပါဒေ။ ခြေတို့ကို။ ဂဟေတွာ။ ကိုင်၍။ ဦရူသု။ ပေါင်တို့၌။ ထ
ပေတွာ။ ထား၍။ နိသိဒိတွာ။ ထိုင်၍။ ပိလပိံသု။ ပိုကုန်၏။ ထ
မတ္ထံ။ ထိုအကြောင်းကို။ ပကာသေန္နော။ ထင်ရှားပြတော်မူလို

၁၂၈ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

သောကြောင့်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟာ။ မိန့်တော်
မူပြီ။

၇၃ တိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့၊ တဒါ။ ထိုငါသုဝဏ္ဏသာမ
ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ ပုတ္တကံ။ သားဖြစ်သော၊ ပံသုကုဏ္ဍိ
တံ။ မြေရန့်အလိမ်းလိမ်းကပ်ထသော။ ဗြဟ္မာရဉ္ဇေ။ တော
ကြီးထဲ၌။ အပရိဋ္ဌံ။ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ဆမာ။ မြေထက်၌။ ပတိ
တံ။ ကျသော။ စန္ဒံ။ လကဲ့သို့။ ပတိတံ။ ဘည်းထသော။ သာမံ။
သာမကု၊ ဒိသွာနံ။ မြင်၍။

၇၄ ပုတ္တကံ။ သားဖြစ်သော။ ပံသုကုဏ္ဍိတံ။ မြေရန့်အ
လိမ်းလိမ်းကပ်ထသော။ ဗြဟ္မာရဉ္ဇေ။ တောကြီးထဲ၌။ အပရိဋ္ဌံ။
စွန့်ပစ်အပ်သော။ ဆမာ။ မြေထက်၌။ ပတိတံ။ ကျသော။ သူရံ။
နေကဲ့သို့။ ပတိတံ။ ဘည်းထသော။ သာမံ။ သာမကု၊ ဒိသွာနံ။
မြင်၍။

၇၅ ပုတ္တကံ။ သားဖြစ်သော။ ပံသုကုဏ္ဍိတံ။ မြေရန့်အ
လိမ်းလိမ်းကပ်ထသော။ ဗြဟ္မာရဉ္ဇေ။ တောကြီးထဲ၌။ အပ
ရိဋ္ဌံ။ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ပတိတံ။ ဘည်းထသော။ သာမံ။ သာမ
ကု၊ ဒိသွာနံ။ မြင်၍။ ကလုဏံ။ သနားတွယ်။ ပရိဒေဝယံ။ ငိုကြွေး
ကုန်၏။

၇၆ ပုတ္တကံ။ သားဖြစ်သော။ ပံသုကုဏ္ဍိတံ။ မြေရန့်အ
လိမ်းလိမ်းကပ်ထသော။ ပတိတံ။ ဘည်းထသော။ သာမံ။ သာမ
ကု၊ ဒိသွာနံ။ မြင်လေ၍။ ဘော။ အိုအချင်း။ အဓမ္မောကိရ။ မတ
ရားလေစွထကား။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဗာဟာ။ လက်နှစ်ဘက် တို့ကို။
ပဂ္ဂယျ။ ချီ၍။ ပက္ကန္တံ။ ငိုကြွေးကုန်၏။

၇၇ ကဿာဏဒဿနံ။ ကောင်းသော အမြင်ရှိသော။
သာမ။ သာမ။ တံ။ သင်သည်။ ဗာဠံ။ ပြင်းစွာ။ ပမတ္တော။ မေ့လျော့
သည်။ အဘိဓေါ။ ဖြစ်တိသထော။ အဇ္ဇ။ ယခု။ သောတံ။ ထိုသင်
သည်။ ဇေဝံတေကာလေ။ ဤသို့သေဆုံးသောအခါသို့ ရောက်

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၁၂၉

လတ်သော်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရုံ တရုသောစကားကို။ နအဘိဘာသသိ။
မဆိုခဲ့တကား။

၇၈ ကလျာဏဒဿန။ ကောင်းသော အမြင်ရှိသော။
သာမ။ သာမ။ တွံ။ သင်သည်။ ဗာဠုံ။ ပြင်းစွာ။ ပဒိတ္တော။ ပိုက်
မျည်းသည်။ အသိခေါ်။ ဖြစ်ဘိသလော။ အဇ္ဇ။ ယခု။ သောတွံ။ ထို
သင်သည်။ ဇေဝင်္ဂတေကာလေ။ ဤသို့သေအံ့သော အခါသို့ရောက်
လတ်သော်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရုံ တရုသောစကားကို။ နအဘိဘာသသိ။
မဆိုခဲ့တကား။

၇၉ ကလျာဏဒဿန။ ကောင်းသော အမြင်ရှိသော။
သာမ။ သာမ။ တွံ။ သင်သည်။ ဗာဠုံ။ ပြင်းစွာ။ ပကုဒ္ဓေါ။ အမျက်
ထွက်သည်။ အသိခေါ်။ ဖြစ်သလော။ အဇ္ဇ။ ယခု။ သောတွံ။ ထို
သင်သည်။ ဇေဝင်္ဂတေကာလေ။ ဤသို့သေအံ့သော အခါသို့ရောက်
လတ်သော်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရုံ တရုသောစကားကို။ နအဘိဘာသသိ။
မဆိုခဲ့တကား။

၈၀ ကလျာဏဒဿန။ ကောင်းသော အမြင်ရှိသော။
သာမ။ သာမ။ တွံ။ သင်သည်။ ဗာဠုံ။ ပြင်းစွာ။ ပသုတ္တော။ အိပ်
ပျော်သည်။ အသိနဲ့။ ဖြစ်သလော။ သောတွံ။ ထိုသင်သည်။ အဇ္ဇ။
ယနေ့။ ဇေဝင်္ဂတေကာလေ။ ဤသို့သေအံ့သော အခါသို့ ရောက်
လတ်သော်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရုံ တရုသောစကားကို။ နအဘိဘာသသိ။
မဆိုခဲ့တကား။

၈၁ ကလျာဏဒဿန။ ကောင်းသော အမြင်ရှိသော။
သာမ။ သာမ။ တွံ။ သင်သည်။ ဗာဠုံ။ ပြင်းစွာ။ ဝိမနော။ နှလုံးမ
သာသည်။ အသိခေါ်။ ဖြစ်ဘိသလော။ အဇ္ဇ။ ယခု။ သောတွံ။ ထို
သင်သည်။ ဇေဝင်္ဂတေကာလေ။ ဤသို့သေအံ့သော အခါသို့ရောက်
လတ်သော်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရုံ တရုသောစကားကို။ နအဘိဘာသသိ။
မဆိုခဲ့တကား။

၈၂ အန္ဓာနံ။ ကာလ်းကုန်သောငါတို့ကို။ ပရိစာရိကော။
လုပ်ကျွေးပေသော။ အယံသာမော။ ဤသာမသည်။ ကာလင်္က

၁၃၀ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

တော။ သေခွဲသည်ရှိသော်။ ပံသုဂတံ။ ဖြေရန်အစိမ်းစိမ်းကပ်
ထသော။ ဇေဇုံဝလိနံ။ ဆံကျစ်ကို။ ကော။ အဘယ်သူသည်။ ဒါနိ
ဣဒါနိ။ ဤအခါ၌။ သန္တပေဿတိ။ သင်ပေလတ္တံ့နည်း။

၈၃ အန္ဓာနံ။ ကာဏ်းကုန်သောငါတို့ကို။ ပရိစာရိကော။
လုပ်ကျွေးပေသော။ အယံသာမော။ ဤသာမသည်။ ကာလကံ
တော။ သေခွဲသော်။ ကော။ အဘယ်သူသည်။ သမ္ပန္တံ။ တံမြက်
ကို။ အာဒါယ။ ယူ၍။ မေ။ ငါ၏။ အဿမေ။ သိမ်း၌။ သမ္ပန္တိဿ
တိ။ တံမြက်လည်းပေလတ္တံ့နည်း။

၈၄ အန္ဓာနံ။ ကာဏ်းကုန်သောငါတို့ကို။ ပရိစာရိကော။
လုပ်ကျွေးပေသော။ အယံသာမော။ ဤသာမသည်။ ကာလကံ
တော။ သေခွဲသည်ရှိသော်။ သီတေနစ။ ရေချမ်းဖြင့်လည်း
ကောင်း။ ဥဏ္ဍောဒကေနစ။ ရေပူဖြင့်လည်းကောင်း။ ကော။ အ
ဘယ်သူသည်။ ဒါနိဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ နှာပယိဿတိ။ ရေချိုး
ပေလတ္တံ့နည်း။

၈၅ အန္ဓာနံ။ ကာဏ်းကုန်သောငါတို့ကို။ ပရိစာရိကော။
လုပ်ကျွေးပေသော။ အယံသာမော။ ဤသာမသည်။ ကာလကံ
တော။ သေခွဲသည်ရှိသော်။ ဝနမူလဖလောနိစ။ ကောသစ်မြစ်
သစ်သီးတို့ကိုလည်း။ အာဟာရိတွာ။ ဆောင်၍။ ကော။ အဘယ်
သူသည်။ ဒါနိဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ဘောဇယိဿတိ။ လုပ်ကျွေး
ပေလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထတာသုဂါထာသု။ ထိုဂါထာကို၌။ အပရိဋ္ဌန္တိ။ အပရိဋ္ဌ
ဟူသည်ကား။ ရညာ။ မင်းသည်။ ဆဒ္ဓိတံ။ ပစ်စွန့်အပ်သော။
အဓမ္မောကိရဘောဣတိတိ။ အဓမ္မောကိရဘောဣတိဟူသည်
ကား။ ဘော။ အိုအချင်းတို့။ အဇ္ဇ။ ယနေ့။ ဣမသ္မိံလောကေ။ ဤ
လောက၌။ အယုတ္တံ။ မသင့်သောအမှုသည်။ ဝတ္တတိကိရ။ ဖြစ်
ရလေစွတကား။ ပမတ္တောတိ။ ပမတ္တောဟူသည်ကား။ တိဝိဿ
သုရံ။ ထက်စွာသောသေကို။ ဝိဝိတွာဝိယ။ သောက်သိသကဲ့

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၁၃၁

သို့။ မက္ခောပမက္ခော။ မေုဇေျာသည။ ပမာဒံ။ မေုဇေျာခြင်းသို့။
အာပန္နော။ ရောက်သည်။ ပဒိက္ခောတိ။ ပဒိက္ခောဟူသည်ကား။
တပ္ပိတော။ ငိုက်မျည်းသည်။ ပကုဒ္ဓေါသိဝိမနောသိတိဇ္ဇနံ။ ပ
ကုဒ္ဓေါသိဝိမနောသိဟူသောဤစကားကို။ သဗ္ဗဝိဇာပဝသေ
န။ အလုံးစုံကိုမြည်တမ်းသောအားဖြင့်။ ဘဏတိ။ ဆို၏။ ဇေဋ္ဌိ။
ဇေဋ္ဌ်ဟူသည်ကား။ တာတေချစ်သား။ အပ္ပာကံ။ ငါတို့၏။ ဇေဋ္ဌာ
မဏ္ဍလံ။ ဆံကျစ်အဝန်းကို။ ဝလိနံပံသုဂတန္တိ။ ဝလိနံပံသုဂတံ
ဟူသည်ကား။ ယဒါ။ အကြင်အခါ၌။ အာကုလံ။ ရှုပ်သည်။ မ
လဂ္ဂဟိတံ။ မြူအငြစ်အကြေးကပ်သည်။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့
သတည်း။ ကောဒါနိတိ။ ဟူသည်ကား။ ကော။ အဘယ်သူ
သည်။ ဇ္ဇဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ သန္တိပေဿတိ။ သုတ်သင်လတ္တံ့
နည်း။ သောဓေတွာ။ သုတ်သင်၍။ ဥဇ္ဇံ။ ဖြောင့်စွာ။ ကရိဿတိ။
ပြုပေလတ္တံ့နည်း။ ဇ္ဇတိ။ ဤကားအနက်။

အထ။ ထိုသို့ငိုမြည်တမ်းသောနောင်မှ။ အဿ။ ထိုသုဝဏ္ဏ
သာမဇာတက။ မဟာမဟာတော်သည်။ ဗဟံ။ များစွာ။ ဝိလပိတွာ။
ငိုမြည်တမ်းပြီး၍။ တဿ။ ထိုသုဝဏ္ဏသာမဇာတက။ ဥရေ။ ရင်၌။
ဟတ္ထံ။ လက်ကို။ ထပေတွာ။ ထား၍။ သန္တာဝံ။ အငွေ့ကို။ ဥပဓာ
ရေန္တိ။ စူးစမ်းလတ်သော်။ မေ။ ငါ၏။ ပုတ္တဿ။ သား၏။ သန္တာ
ပေါ။ အငွေ့သည်။ ပဝတ္တတိယေဝ။ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။
ဝိသဝေဂေန။ အဆိပ်၏အဟုန်ဖြင့်။ ဝိသညိတံ။ မိန်းမောခြင်း
သို့။ အာပန္နော။ ရောက်သည်။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇ္ဇတိမန
သိကတွာ။ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ နိဗ္ဗိသတာဝတ္ထာယ။ မြားဆိပ်
ပြတ်မိန့်သောဌာ။ အဿ။ ထိုသုဝဏ္ဏသာမအား။ သစ္စကိရိယံ။
သစ္စာပြုခြင်းကို။ ကရိဿာမိတိ။ ပြုအံ့ဟူ၍။ ဝိန္တေတွာ။ ကြံ၍။
သစ္စကိရိယံ။ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အကာသိ။ ပြုလေပြီ။ တမတ္ထံ။ ထို
သစ္စာပြုသောအကြောင်းကို။ ပကာသေန္တော။ ထင်ရှားပြတော်
မူလိုသောကြောင့်။ သတ္ထာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာပာ။ မိန့်
တော်မူပြီ။

၁၃၂ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

၈၆ ဟိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့၊ တဒါ။ ထိုငါသုဝဏ္ဏသာမဖြစ်
ထော်မှုသောအခါ၌။ ပတိတံ။ ထည့်လေထသော။ ပုတ္တကံ။
သားဖြစ်ထသော။ ပံသုကုဏ္ဍိတံ။ မြေရန့်အလိင်းထိင်းကပ်ထ
သော။ သာမံ။ သာမကို။ ဒိသ္မာနံ။ မြင်စေ၍။ ပုတ္တသောကောနံ။
သား၏စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်။ အဇ္ဈိတာ။ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ မာ
တာ။ အမိသည်။ သံစွံ။ သစ္စာကို။ အဘာသုထ။ ဆိုလေ၏။

၈၇ ယေနသစ္စေန။ အကြင်သစ္စာဖြင့်။ အယံသာမော။ ဤ
သုဝဏ္ဏသာမသည်။ ပုရေ။ ဂွေး၌။ ဓမ္မစာရီ။ တရားကိုကျင့်သည့်။
အဟု။ ဖြစ်၏။ ဇေတနသစ္စဝဇ္ဇေန။ ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ သာ
မဿ။ သာမ၏။ ဝိသံ။ အဆိပ်သည်။ ဟညတု။ ပျောက်စေသ
တည်း။

၈၈ ယေနသစ္စေန။ အကြင်သစ္စာဖြင့်။ အယံသာမော။
ဤသုဝဏ္ဏသာမသည်။ ပုရေ။ ဂွေး၌။ ဗြဟ္မစာရီ။ မြတ်သောအ
ကျင့်ကိုကျင့်သည်။ အဟု။ ဖြစ်၏။ ဇေတနသစ္စဝဇ္ဇေန။ ဤသို့
သောသစ္စာစကားကြောင့်။ သာမဿ။ သာမ၏။ ဝိသံ။ အဆိပ်
သည်။ ဟညတု။ ပျောက်စေသတည်း။

၈၉ ယေနသစ္စေန။ အကြင်သစ္စာဖြင့်။ အယံသာမော။
ဤသုဝဏ္ဏသာမသည်။ ပုရေ။ ဂွေး၌။ သစ္စဝါဒီ။ မှန်သောစကား
ကိုဆိုသည်။ အဟု။ ဖြစ်၏။ ဇေတနသစ္စဝဇ္ဇေန။ ဤသို့သော
သစ္စာစကားဖြင့်။ သာမဿ။ သာမ၏။ ဝိသံ။ အဆိပ်သည်။ ဟည
တု။ ပျောက်စေသတည်း။

၉၀ ယေနသစ္စေန။ အကြင်သစ္စာဖြင့်။ အယံသာမော။
ဤသုဝဏ္ဏသာမသည်။ ပုရေ။ ဂွေး၌။ မာတာပိတိဘရော။ အမိ
အဘကိုမွေးသည်။ အဟု။ ဖြစ်၏။ ဇေတနသစ္စဝဇ္ဇေန။ ဤသစ္စာ
စကားကြောင့်။ သာမဿ။ သာမ၏။ ဝိသံ။ အဆိပ်သည်။ ဟည
တု။ ပျောက်စေသတည်း။

၉၁ ယေနသစ္စေန။ အကြင်သစ္စာဖြင့်။ အယံသာမော။ ဤ
သုဝဏ္ဏသာမသည်။ ကုလေ။ အမျိုး၌။ ဇေဋ္ဌာပစာယိကော။ အ

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ၊ ၁၃၃

သက်ကြီးသောသူတို့ကိုရှိခိုးရုံသေသည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ဇေတ
နသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ကြောင့်။ သာမဿ၊ သာမ၏။ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။
ဟညတု၊ ပျောက်စေသတည်း။

၉၂ ယေနသစ္စေန၊ အကြင်သစ္စာဖြင့်။ အယံသာမော၊ ဤ
သုဝဏ္ဏသာမသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ပါဏာ၊ အသက်ထက်။ ဝိယတ
ရော၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ဇေတနသစ္စဝဇ္ဇေန၊
ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ သာမဿ၊ သာမ၏။ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။
ဟညတု၊ ပျောက်စေသတည်း။

၉၃ မယှဇ္ဈေဝ၊ ငါ၏လည်းကောင်း၊ တောသင်ချစ်သား၏၊
ဝိတုစ၊ အဘ၏လည်းကောင်း။ ပဏိဋ္ဌိ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ကတံ
ပုညံ၊ ပြုဘူးသောကောင်းမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗေန၊ ခပ်
သိမ်းသော။ တေနကုသလေန၊ ထိုကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့်။
သာမဿ၊ သာမ၏။ ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ ဟညတု၊ ပျောက်စေ
သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထတာသု၊ ိုသာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ ယေနသစ္စေနာတိ၊
ယေနသစ္စေနဟူသည်ကား။ ဘူထေန၊ ဟုတ်မှန်သော။ ယေနသ
ဘာဝေန၊ အကြင်သဘောဖြင့်။ ဓမ္မစာရိတိ၊ ဓမ္မစာရိဟူသည်
ကား။ ဒသကုသလကမ္မပထစာရိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သောကုသိုလ်
ကမ္မပထတရားကိုကျင့်သည်။ သစ္စာဝါနီတိ၊ သစ္စာဝါနီဟူသည်
ကား။ ဟသိတဝသေနာပိ၊ ရယ်ရွှင်တွယ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
လည်း။ ရသဝါနံ၊ မမှန်သောစကားကို။ နဝဒတိ၊ မဆို၊ မာတာ
ပိတိတရောတိ၊ မာတာပိတိ တရော ဟူသည်ကား။ အနုလ
သော၊ မပျင်းရိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ရတ္တိဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။
မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို။ ဘရိ၊ မွေး၏။ ကုလေဇေဋ္ဌာ
ပစာယိကောတိ၊ ကုလေဇေဋ္ဌာပစာယိကော ဟူသည်ကား။
ပဇ္ဇာနံ၊ ကြီးကုန်မြတ်ကုန်သော။ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့
အား။ သက္ကာရကာရကော၊ ရှိသေမြတ်နိုးခြင်းကိုပြုတတ်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၁၃၄ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဝေ။ ဤသို့မာတရာ။ မဟ်တော်သည်။ သတ္တဟိဂါထာဟိ။ ခုနစ်ဂါထာတို့ဖြင့်။ သစ္စကိရိယာယ။ သစ္စာပြုခြင်းကို။ ကတာယ။ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ သာမော။ သာမသည်။ ပရိဝတ္တေတွာ။ လူးပြန်၍။ နိပ္ပဇ္ဇိ။ အိပ်၏။ အထ။ ထိုသို့လူးပြန်၍အိပ်သောအခါ၌။ အဿ။ ထိုသာမ၏။ ဝိတာ။ ခမည်းတော်သည်။ မေ။ ငါ၏။ ပုတ္တော။ သားသည်။ ဇိဝတိ။ အသက်ရှင်သေး၏။ အတံဝိ။ ငါသည်လည်း။ အဿ။ ထိုသားအား။ သစ္စကိရိယံ။ သစ္စာပြုခြင်းကို။ ကရိယာပိတိ။ ပြုအံ့ဟူ၍။ တထေဝ။ ထိုအမိအဘူပင်လျှင်။ သစ္စကိရိယံ။ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အာကာသိ။ ပြုလေပြီ။ တမတ္ထံ။ ထိုသစ္စာပြုသောအကြောင်းကို။ ပကာသေန္တော။ ထင်ရှားပြတော်မူလိုသောကြောင့်။ သတ္ထော။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ။ မိန့်တော်မူပြီ။

၉၄ တိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ တဒါ။ ထိုငါသုဝဏ္ဏသာမဖြစ်တော်မူသောအခါ၌။ ပတိတံ။ လည်းထေထသော။ ပုတ္တကံ။ သားဖြစ်သော။ ပံသုကုဗ္ဗိတံ။ မြေရန့်အလိမ်းလိမ်း ကပ်ထသော။ သာမံ။ သာမကို။ ဒိသ္မာန။ မြင်လေ၍။ ပုတ္တသောကောန။ သား၏မိုးရိပ်ခြင်းဖြင့်။ အနူတော။ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိတာ။ ခမည်းတော်သည်။ သစ္စံ။ သစ္စာစကားကို။ အတာသယ။ ဆိုလေ၏။

၉၅ ယေနသစ္စေန။ အကြင်သစ္စာဖြင့်။ အယံသာမော။ ဤသာမသည်။ ပုရေ။ ရှေး၌။ ဓမ္မစာရိ။ တရားကိုကျင့်သည်။ အဟု။ ဖြစ်၏။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန။ ဤသို့သောသစ္စာစကားကြောင့်။ သာမဿ။ သာမ၏။ ဝိသံ။ အဆိပ်သည်။ ဟညတု။ ပျောက်စေသတည်း။

၉၆ ယေနသစ္စေန။ အကြင်သစ္စာဖြင့်။ အယံသာမော။ ဤသာမသည်။ ပုရေ။ ရှေး၌။ ဗြဟ္မစာရိ။ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသည်။ အဟု။ ဖြစ်၏။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန။ ဤသို့သော

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယံ။ ၁၃၅

သစ္စာစကားကြောင့်။ သာမဿ၊ သာမဏီ၊ ဝိသံ။ အဆိပ်သည်။
ဟညတု၊ ပျောက်စေသတည်း။

၉၇ ယေနသစ္စေန။ အကြင်သစ္စာစကားဖြင့်။ အယံသာ
မော။ ဤသုဝဏ္ဏသာမသည်။ ဝုရေ၊ ရှေး၌။ သစ္စဝါဒီ၊ မှန်သော
စကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ဇေတနသစ္စဝဇ္ဇေန။ ဤ
သစ္စာစကားကြောင့်။ သာမဿ၊ သာမဏီ၊ ဝိသံ။ အဆိပ်သည်။
ဟညတု၊ ပျောက်စေသတည်း။

၉၈ ယေနသစ္စေန။ အကြင်သစ္စာစကားဖြင့်။ အယံသာ
မော။ ဤသုဝဏ္ဏသာမသည်။ ဝုရေ၊ ရှေး၌။ မာတာဝိတိထရော။
အမိအဘကိုမွေးသည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ဇေတနသစ္စဝဇ္ဇေန။ ဤ
သစ္စာစကားကြောင့်။ သာမဿ၊ သာမဏီ၊ ဝိသံ။ အဆိပ်သည်။
ဟညတု၊ ပျောက်စေသတည်း။

၉၉ ယေနသစ္စေန။ အကြင်သစ္စာစကားဖြင့်။ အယံသာ
မော။ ဤသုဝဏ္ဏသာမသည်။ ဝုရေ၊ ရှေး၌။ ဣလေ၊ အမျိုး၌။ ဇေဋ္ဌာ
ပစာယိကော။ အသက်ကြီးသောသူတို့ကိုရှိသောသောအလေ့
ရှိသည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ဇေတနသစ္စဝဇ္ဇေန။ ဤသစ္စာစကား
ကြောင့်။ သာမဿ၊ သာမဏီ၊ ဝိသံ။ အဆိပ်သည်။ ဟညတု။
ပျောက်စေသတည်း။

၁၀၀ ယေနသစ္စေန။ အကြင်သစ္စာစကားဖြင့်။ အယံသာ
မော။ ဤသုဝဏ္ဏသာမသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ပါဏာ။ အသက်ထက်
ဝိယာတရော။ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ဇေတနသစ္စ
ဝဇ္ဇေန။ ဤသစ္စာစကားကြောင့်။ သာမဿ၊ သာမဏီ၊ ဝိသံ။ အ
ဆိပ်သည်။ ဟညတု၊ ပျောက်စေသတည်း။

၁၀၁ မဟ္တုဇ္ဈေဝ။ ငါ၏လည်းကောင်း။ တေ။ သင်ချစ်
သား၏။ မာတုစ၊ မယ်တော်၏လည်းကောင်း။ ယံကိပ္ပိ၊ ခပ်သိမ်း
သော။ ကတံ၊ ပြုဘူးသော။ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသည်။
အဟု၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေန၊ ခပ်သိမ်းသော။ ဇေတနကုသလေန၊ ထို

၁၃၆ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့်၊ သာမဿ၊ သာမဏီ၊ ဝိသံ၊ မြားဆိပ်
သည်၊ ဟညတု၊ ပျောက်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်
မူ၏။

ဝေ။ ဤသို့ ယေနသစ္စေန ယံသာမောစသောချနစ်ဂါထာ
ဖြင့်၊ ဝိတရိ၊ ခမည်းတော်သည်၊ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို၊
ကရောန္တေ၊ ပြုစေသော်၊ မဟာသစ္စော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊
ပရိဝဏ္ဏေတွာ၊ ပြန်၍။ ဣတရေန၊ ဤမှတပါးသော၊ ပဿေန၊
နံပါးဖြင့်၊ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ အထ၊ ထိုသို့ပြန်၍အိပ်သောအခါ၌၊
အဿ၊ ထိုဘုရားလောင်းအား။ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သော၊
သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ ဒေဝတာ၊ နတ်သွီးသည်၊ အကာ
သိ၊ ပြုစေပြီ။ တမတ္ထံ၊ ထိုသစ္စာပြုသောအကြောင်းကို၊ ပကာ
သေန္တော၊ ထင်ရှားပြတော်မူလိုသောကြောင့်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

၁၃၇ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဒါ၊ ထိုပါသုဝဏ္ဏသာမ
ဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သွီးသည်၊ ဂန္ဓ
မာဒနေ၊ ဂန္ဓမာဒနအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်မှ၊ အန္တရဟိ
တာ၊ ကွယ်ခဲ့၍၊ သာမဿ၊ သာမအား။ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်သ
နားသဖြင့်၊ ဣဓံသစ္စံ၊ ဤသစ္စာကို၊ အာဘာသထ၊ ဆိုလေပြီ။

၁၃၈ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂန္ဓမာဒနေ၊ ဂန္ဓမာဒနအမည်ရှိ
သော၊ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌၊ ဝိရုရတ္တာ၊ အရှည်လေးဖြင့်၊ နိဝါသိ
နိ၊ နေသည်။ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ့အား။ အညောသာမော၊ သာမ
မှတပါးသော၊ ကောဝိ၊ တရံတယောက်သော၊ ဝိယတရော၊
ချစ်မြတ်နိုးသောသူသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဇေတနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤ
သို့မှန်သောသစ္စာစကားကြောင့်၊ သာမဿ၊ သာမဏီ၊ ဝိသံ၊
အဆိပ်သည်။ ဟညတု၊ ပျောက်စေသတည်း။

၁၃၉ ဂန္ဓမာဒနေ၊ ဂန္ဓမာဒနအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတေ၊
တောင်၌၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝနာ၊ တောတို့သည်၊ ဂန္ဓ

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၁၃၇

မယာ၊ နံသာဖြင့်သာပြီးသည်။ အဟုံ၊ ဖြစ်၏။ ဇေတနသစ္စဝဇ္ဇေန၊
ဤသို့မှန်သောစကားဖြင့်။ သာမဿ၊ သာမ၏။ ဝိသံ၊ အဆိပ်
သည်။ ဟညတု၊ ပျောက်စေသတည်း။

၁၀၅ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဗဟုံကာရုညသဉ္စိတံ၊ များ
စွာသောသနားဘွယ်နှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ထေသံ၊ ထိုအမိအ
ဘနှစ်ယောက်တို့၏။ ဇာလပ္ပမာနာနံ၊ ငိုကြွေး ကုန်စဉ်လျှင်၊
ယုဝါ၊ လူထင်ငယ်လည်းဖြစ်ထသော။ ကဗျာဏဒဿနော၊
ကောင်းသောရှုခြင်းလည်းရှိထသော။ သာမော၊ သာမသည်။
ဝိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာလျှင်၊ သရဋ္ဌာသိ၊ ထ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟော
တော်မူ၏။

☐ တတ္ထတာသု ဂါထာသု၊ တို့၌။ ပဗ္ဗတျာဟန္တိ၊ ပဗ္ဗတျာ
ဟံဟူသည်ကား။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗေဝ
နာဂန္ဓမယာတိ၊ သဗ္ဗေဝနာ ဂန္ဓမယာ ဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေ
ရုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်းသောသစ်ပင်တို့သည်။ ဂန္ဓမယာ၊ နံသာဖြင့်ပြီး
ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂန္ဓမာဒနတောင်၌။ အဂန္ဓော
နာမ၊ နံသာမဟုတ်သော။ ကောဓိရုက္ခော၊ တစုံတခုသော
သစ်ပင်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ထေသံတိ၊ ထေသံဟူသည်ကား။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ထေသံဥဘိန္နံ၊ ထိုနှစ်ယောက် ကုန်
သောအမိအဘတို့၏။ ဇာလပ္ပမာနာနညေဝ၊ ငိုကြွေးကုန်စဉ်
ပင်လျှင်၊ ဒေဝတာယ၊ နတ်သွီး၏။ သစ္စကိရိယာယ၊ ပရိယော
သာနေ၊ သစ္စာပြုသည်၏အဆုံး၌။ ဝိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ။ သာမော၊ သာ
မသည်။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထ၏။ ပဒုမပတ္တတော၊ ကြာပဒုမာရွက်မှ၊ ဥဒ
ကံဝိယ၊ ရေကဲ့သို့။ သာမဿ၊ သာမ၏။ ဝိသံ၊ မြားဆိပ်သည်။
နိဝတ္တေတွာ၊ ပြယ်၍။ အာဗာဓော၊ အနာသည်။ ဝိဂတော၊ ကင်း
၏။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ ဝိဒ္ဓေါနုခေါ၊ ပစ်လေသလော၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်
၌၊ ဝိဒ္ဓေါနုခေါ၊ ပစ်လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဒ္ဓဋ္ဌာနဗ္ဗိ၊ ပစ်ရာ
အရပ်သည်လည်း။ နပညာယတိ၊ မထင်။

၁၃၈ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဣတိ။ ဤသို့။ မဟာသတ္တဿ။ ဘုရားထောင်း၏။ နိရောဂ
ဘာဝေါစ။ အနာမရှိသောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ မာတာ
ဝိတူနံ။ အမိအဘတို့၏။ စက္ခုဗြုဒ္ဓိသာဘောစ။ မျက်စိတို့ကိုရ
ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အရုဏုဂ္ဂမနေ။ အရုဏ်တက်သော
အခါ၌။ ဒေဝတာနုဘာဝေန။ နတ်၏အာနုဘော်အားဖြင့်။ ထေ
သံစတုန္တံ။ ထိုလေးယောက်တုန်သောသူတို့၏။ အဿမေယေဝ။
သစ်မ်း၌သာလျှင်။ ပါကဋဘာဝေါ။ ထင်ရှားသောအဖြစ်သည်
ရင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ သဗ္ဗံ။ ခပ်သိမ်းစုံသည်။ ဧကက္ခယေယေဝ။
ထပြိုင်နက်တည်း။ သာလျှင်။ အဟောသိ။ ၏။ မာတာ ဝိတ
ရေ။ အမိအဘတို့သည်။ နော။ ငါတို့၏။ စက္ခု။ နိ။ မျက်စိတို့ကို။
လဒ္ဓါနိ။ ရကုန်ပြီ။ သုဝဏ္ဏသာမဇာစ။ သုဝဏ္ဏသာမသည်လည်း။
အရောဂေါ။ အနာမရှိသည်။ ဇာတောတိ။ ဖြစ်ပြီဟူ၍။ အတိ
ရေကထာရံ။ အတိုင်းထက်အလွန်၊ တုသိံသူ။ နှစ်သက်ကုန်၏။
အထ။ ထိုသို့နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သောအခါ၌။ နေ။ ထိုအမိအ
ဘတို့ကို။ သာမပဏ္ဍိတော။ သာမသုခမိန့်သည်။ ဂါထာယ။ ဂါ
ထာဖြင့်။ အဘာသိ။ ဆိုလေပြီ။

၁၀၆ တဒ္ဓန္တ။ ဒို့မိခင်ဘခင်တို့။ အဟံ။ ငါကား။ သာ
မော။ သာမသည်။ အတ္ထိ။ ဖြစ်၏။ သောတ္ထိနာ။ ချမ်းသာသဖြင့်။
သရဗ္ဗိတော။ ထမြောက်သည်။ အမိ။ ဖြစ်ပြီ။ ဗာဠု။ ပြင်းစွာ။ မာ
ပရိဒေဝေထ။ မငိုကြွေးကုန်နှင့်။ မဇ္ဈနာ။ သာယာသောအသံ
ဖြင့်။ ဖံ။ ငါ့ကို။ အဘိဝဒေထ။ ခေါ်ဆိုကုန်လေဘူး။ ဣတိ။ ဤသို့
ဆို၏။

တတ္ထတိသံ ဂါထာယံ။ ထိုဂါထာ၌။ သောတ္ထိနာမိ သရဗ္ဗိ
တောတိ။ သောတ္ထိနာမိသရဗ္ဗိတောဟူသည်ကား။ သောတ္ထိနာ
သုနေ။ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဥဗ္ဗိတော။ ထမြောက်သည်။ အမိဘ
ဝါမိ။ ဖြစ်၏။ မဇ္ဈနာတိ။ မဇ္ဈနာဟူသည်ကား။ မရရသာရေန။
သာယာသောအသံဖြင့်။ ဖံ။ ငါ့ကို။ အဘိဝဒေထ။ ခေါ်ဆိုကုန်
လေဘူး။

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၁၃၉

အထာထိုသို့ဆိုသောအခါ၌၊ သော၊ ထိုသုဝဏ္ဏသာမသည်။
ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပဋိသန္ဓာရံ၊ စကားပြောဟော
ခြင်းကို။ ကရောဇ္ဇော၊ ပြုလိုသောကြောင့်။ အာဟာ၊ ဆိုပြီး။

၁၀၇ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ တေ၊ သင်မင်းမြတ်၏။
အာဂတံ၊ လာခြင်းကား။ သွာဂတံ-သုအာဂတံ၊ ကောင်းသော
လာခြင်းတည်း။ အထော၊ ထိုမြို့။ တေ၊ သင်မင်းမြတ်၏။ အဂတံ၊
လာခြင်းကား။ အရုရာဂတံ၊ အပြစ်ကင်းသောလာခြင်းတည်း။
ဣဿရော၊ အစိုးရသည်ဖြစ်၍။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်လာ
သည်။ အထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ယံ၊ အကြင်အလိုသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ တံ၊ ထိုအလိုကို၊ ပဝေဒယ၊ ကြားထိလော့။

၁၀၈ ရာဇ-မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ တိန္ဒုကာနိ၊ တည်သီး
တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိယာဇာနိ၊ လွန်သီးတို့သည်လည်း
ကောင်း။ မရုဏေကာ၊ သစ်မည်စဉ်သီးထောက်ရှာသီးတို့သည့်
လည်းကောင်း။ သုမာရိယော၊ သရက်ဖြူသီးတို့သည် လည်း
ကောင်း။ ဗလ္လာနိ၊ သစ်သီးတို့သည်၊ ခုဒ္ဒကပ္ပာနိ၊ ပျားမွဲအရသာ
နှင့်တူကုန်၏။ ဝရံဝရံ၊ ချိုနိုးရာရာ။ ဘုဇ္ဇ-ဘုဇ္ဇာဟိ၊ စားတော်
မူလော့။

၁၀၉ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဂိရိဂတ္တရာ၊ တောင်ချောက်
ကြားမှ၊ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ သီတံ၊ ချောင်းလှစွာသော။
ပါနိယံ၊ သောက်ရေသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ
ပါနိယံ၊ ထိုသောက်ရေကို။ တွံ၊ သင်မင်းမြတ်သည်။ သစေအ
ထိကဓိသိ၊ အကယ်၍အလိုတော်ရှိအံ့။ တထော၊ ထိုသေခံရ
အိုးမှ။ ဝိဝေ၊ သောက်တော်မူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

ရာဇာဝိ၊ မင်းသည်လည်း။ တံအတ္ထဂိယံ၊ ထိုအံ့ဘွယ်ကို။
ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အာဟာ၊ ဆို၏။

၁၁၀ သာမ၊ သာမ၊ မေ၊ ငါ့အား။ သမ္ပယုဿမိ၊ ပြင်းစွာ
တွေဝေ၏။ ပရယုဿမိ၊ အပြားအားဖြင့် တွေဝေ၏။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်
ထိမ်းကုန်သော၊ ဒိသာ၊ မျက်နှာတို့သည်။ ရယုန္တိ၊ တွေဝေကုန်

၁၄၀ သုဝဏ္ဏသာမဇာထကအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

၏၊ပေတံ၊သေလေပြီးသော၊တံ၊သင်သာမကို၊အဒ္ဓက္ခိ၊ မြင်၏။
သာမ၊ သာမ၊ တံ၊သင်သာမသည်။ ကော-ကတ္တာ။ အဘယံ
ကြောင့်။ ဇိဝထိနံ၊ အသက်ရှင်ပြန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထတိသံဂါထာယံ၊ နှစ်၊ ပေတန္တိ၊ ပေတံဟူသည်ကား။
သာမ၊ သာမ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ မတံ၊ သေလေပြီးသော၊ တံ၊ သင့်
ကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်၏၊ ကောနုတွန္တိ၊ ကောနုတံဟူသည်ကား။ က
ထံနံ၊ အဘယံကြောင့်။ တံ၊ သင်သည်။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ပဋိ
လဘသိ၊ ရပြန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိ၊ မေး၏။

တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ မဟာသက္ကော၊ ဘုရား
လောင်းသည်။ အယံရာဇာ၊ ဤမင်းသည်။ ဇံ၊ ငါ့ကို။ မတောတိ၊
သေ၏ဟူ၍၊ သလ္လက္ခေသိ။ မှတ်၏။ အဿ၊ ထိုမင်းအား။ အမ
တဘာဝံ၊ မသေသောအဖြစ်ကို။ ပကာသိဿာမိတိ၊ ပြအံ့ဟူ၍၊
မိန္ဒေတွာ၊ ကြံ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

၁၁၁ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ ဂါဠဝေဒနံ၊ ပြင်းစွာသော
ဝေဒနာရှိသော၊ ဥပနိတမနသင်္ကပ္ပံ၊ ဘဝင်အနီးသို့ ရောက်
ထတ်သောမိတ်၏သွားခြင်းရှိသော၊ ဇိဝန္တံ၊ အသက်ရှင်သော၊
ပုရိသံ၊ ယောက်ကျားကို၊ ဇိဝံအပိ၊ အသက်ရှင်သေးလျက်
ထည်း။ မတန္တိ၊ သေ၏ဟူ၍၊ မညတေ၊ အောက်မေ့၏။

၁၁၂ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ ဂါဠဝေဒနံ၊ ပြင်းစွာသော
ဝေဒနာရှိသော၊ နိရောဓဂတံ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်ချုပ်
ခြင်းသို့ရောက်သော။ သန္တံ၊ အသက်ထင်ရှားရှိသော၊ ဇိ
ဝန္တံ၊ အသက်ရှင်သော။ တံပုရိသံ၊ ထိုယောက်ကျားကို။ ဇိဝံ
အပိ၊ အသက်ရှင်သေးလျက်ထည်း။ မတန္တိ၊ သေလေပြီဟူ၍၊
မညတေ၊ အောက်မေ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

တတ္ထတာသုဂါထာသု၊ ထိုဂါထာတို့၌၊ အပိဇိဝန္တိ၊ အပိ
ဇိဝံဟူသည်ကား။ ဇိဝမာနံ၊ အသက်ရှင်သေးလျက်ထည်း။
ဥပနိတမနသင်္ကပ္ပန္တိ၊ ဥပနိတမနသင်္ကပ္ပံဟူသည်ကား။ ဘဝင်
ဩတိဏ္ဏမိတ္တာစာရံ၊ ဘဝင်သို့ သက်လေသော မိတ်၏သွား

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယံ။ ၁၄၁

ခြင်းရှိသည်။ ဇိဝန္တန္တိ။ ဇိဝန္တဟူသည်ကား။ ဇိဝမာနမေဝ။ အသက်ရှင်လျက်ပင်လျှင်။ ဇေသော။ ဤသာမသည်။ မတောတိ။ သေလေပြီဟူ၍။ မညတိ။ အောက်မေ့ဘိ၏။ နိရောဂေတန္တိ။ နိရောဂေတံ ဟူသည်ကား။ အသာသ ပသာသ နိရောဓံ။ ထွက်သက်ဝင်သက်ချုပ်ခြင်းသို့။ သမာပန္နံ။ ရေဝံ။ လေထသေဝံ။ သန္တိဝိဇ္ဇမာနံ။ ထင်ရှားရှိထသော။ ဖံ။ ငါသုဝဏ္ဏသာမကို။ ဇေဝံ။ ဤသို့။ လောကော။ လူသည်။ မတံဝိယ။ သေသကဲ့သို့။ ဇိဝန္တမေဝ။ အသက်ရှင်လျက်ကိုလျှင်။ မညတိ။ အောက်မေ့၏။

ဧဝဉ္စပန။ ကိုကား။ ဝတွာ။ ဆို၍။ မဟာသတ္တော။ ဘုရားလောင်းသည်။ ရာဇာနံ။ မင်းကို။ အတ္ထေ။ အကျိုးစီးပွား၌။ ယောဇေတုကာမေ။ ယဉ်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ ဒေသေန္တော။ ပြောဟောလိုသောကြောင့်။ ဝုနံ။ တဘနံ။ ခွေဂါထာ။ နှစ်ဂါထာတို့ကို။ အထာသိ။ ရွတ်ဆေပြီ။

၁၁၃ မဟာရာဇ။ မင်းကြီး။ ယောမစ္စော။ အကြင်သတ္တဝါသည်။ မာတရံဝါ။ အမိကိုလည်းကောင်း။ ပိတရံဝါ။ အဘကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မေန။ တရားသဖြင့်။ ပေါသတိ။ မွေးမြူ၏။ မာတာပိတိဘရံ။ အမိအဘကိုလုပ်ကျွေးမွေးမြူသော။ နံနရံ။ ထိုသတ္တဝါကို။ ဒေဝါပိ။ နတ်တို့သည်လည်း။ တိကိစ္ဆန္တိ။ ဆေးကုပေကုန်၏။

၁၁၄ မဟာရာဇ။ မင်းကြီး။ ယောမစ္စော။ အကြင်သတ္တဝါသည်။ မာတရံဝါ။ အမိကိုလည်းကောင်း။ ပိတရံဝါ။ အဘကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မေန။ တရားသဖြင့်။ ပေါသတိ။ မွေးမြူ၏။ နံမစ္စံ။ ထိုသတ္တဝါကို။ ဣဓေဝ။ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်း။ ပသံသန္တိ။ သူတို့ပြီးပွမ်းကုန်၏။ ပေစ္စ။ တမလွန်ဘဝ၌လည်း။ သဂ္ဂေ။ နတ်ရွာ၌။ ပမောဒတိ။ မွေ့လျော်ရ၏။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၏။

တံ။ ထိုစကားကို။ သုတွာ။ ကြား၍။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ ဘော။ အိုအချင်းတို့။ အတ္ထရိယံဝတ။ ဧနံဘွယ်ရှိစွတကား။ မာတာပိတိဘရံသာ။ အမိအဘကိုမွေးမြူသော။ ဇန္တုနော။ သတ္တဝါအား။

၁၄၂ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဝါ။သတ္တဝါ၏။ ဥပ္ပန္နံရောဂံ။ဖြစ်သောအနာကို။ဒေဝတာဝိ၊နတ်
တို့သည်လည်း။တိကိစ္ဆန္တိကိရ။ဆေးကုပေကုန်သတတ်။အ
တိဝိယ- အတိရေကတရံ။ အတိုင်းထက်အလွန်၊ အယံသာ
မော။ ဤသုဝဏ္ဏသာမသည်။ သောဘတိတိ၊တင့်တယ်စွာ
ကားဟု။အဉ္ဇလိ။ထက်အုပ်ကို။ပဂ္ဂယျ၊ချို၍။ယာစန္ဒော၊တောင်း
ပန်လိုသောကြောင့်။အာဟ၊ဆိုပြီး။

၁၁၅ သာမ၊သုဝဏ္ဏသာမ။ဇေသ-ဇေသောအပရာဇော။
ဤသို့ဖြစ်မှားခြင်းသည်ကား။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ၊သံရယျာမိ။
မိုက်မဲတွေဝေ၏။သဗ္ဗာ၊စပ်သိမ်းကုန်သော။ဒိသာ၊အရပ်မျက်
နှာတို့သည်။မေ၊ငါ့အား။ရယျန္တိ၊မိုက်မဲတွေဝေကုန်၏။သာမ၊
သုဝဏ္ဏသာမ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။
ဂစ္ဆာမိ၊ရောက်ပါအံ့။တွဉ္ဇ၊သင်သုဝဏ္ဏသာမသည်လည်း။မေ၊
ငါ၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဘဝ-ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်ပါ
လော့။

တတ္ထတိသံဂါထာယံ၊ထိုဂါထာ၌။ဘိယျောတိ။ဘိယျော
ဟူသည်ကား။ တာဒိသေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပရိသုဒ္ဓသိ
လရဏသမ္ပန္နေ၊စင်ကြယ်သောသီလကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော။
တယိ၊သင်သုဝဏ္ဏသာမ၌။ ယထွာ။အကြင်ကြောင့်။အပရန္တိ။
ဖြစ်မှားမိ၏။တသ္မာ၊ထိုသို့ဖြစ်မှားမိသောကြောင့်။အတိရေက
တရံ။အတိုင်းထက်လွန်စွာ။သံရယျာမိ။ မိုက်မဲတွေဝေ၏။တွဉ္ဇ
မေသရဏံဘဝါဟိ၊ တွဉ္ဇမေသရဏံဘဝဟူသည်ကား။ သ
ရဏံ။ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ရောက်သော။မေ၊ငါ့အား။
တွံ၊သင်သုဝဏ္ဏသာမသည်။သရဏံ၊ကိုးကွယ်ရာသည်။ဘဝ၊
ဖြစ်ပါလော့။ ပတိဋ္ဌာ၊တည်ရာသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်ပါလော့။
ဒေဝဇောကဂါမိမဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့ထားရအံ့သောအကြောင်း
ကို။ဏရောဟိ၊ပြုပါလော့။ဣတိ၊ဤကားအနက်။

☞ အထ၊ထိုသို့တောင်းပန်သောအခါ၌။ နံ၊ထိုမင်းကို။ မဟာ
သက္ကော၊ဘုရားလောင်းသည်။ မဟာရာဇ၊မင်းကြီး။ တွံ၊သင်

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၁၄၃

မင်းကြီးသည်။ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂန္ထ၊ ကာမော၊ သွား
ရောက်လိုသည်။ သစေပိအသိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ မဟန္တ၊ ကြီး
ကျယ်စွာသော။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ကို၊ ပရိဘုပ္ပိတု
ကာမော၊ ခံစားခြင်းငှာ အလိုရှိသည်။ သစေပိအသိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်အံ့။ ဣမာသုဒဿရာဇမ္ပေစရိယာသု၊ ဤမင်း၏တရားအကျင့်
ဆယ်ပါးတို့၌၊ ဝတ္ထဿု၊ ကျင့်တော်မူဆော့၊ ဣတိ၊ သို့၊ အဿ၊
ထိုမင်းအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလို
သောကြောင့်၊ ဒသရာဇမ္ပေစရိယဂါထာ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော
မင်းကျင့်ဝတ်တရားတို့ကို ပြရာပြကြောင်း ဖြစ်သော ဂါထာတို့
ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်လေပြီ။

၁၁၆ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ မာတာပိတုသု၊ အမိအဘ
တို့၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ စရ-စရာဟိ၊ ကျင့်စေဘု၊ ခတ္တိယ၊ ခတ္တိယ
အနွယ်ဖြစ်သော၊ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ဓမ္မံ၊
တရားကို၊ စရိတ္တာနု၊ ကျင့်သောကြောင့်၊ တံ၊ သင်မင်းကြီး
သည်၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂမိဿသိ၊ သွားရလတ္တံ့။

၁၁၇ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ ဝုတ္တဒါရေသု၊ သားမယား
တို့၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ စရ-စရာဟိ၊ ကျင့်စေဘု၊ ခတ္တိယ၊ ခတ္တိယ
အနွယ်ဖြစ်သော၊ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ (ဤလူ
ရွာ၌လည်းဟူ၍) ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ စရိတ္တာနု၊ ကျင့်ရသောကြောင့်၊
တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂမိဿသိ၊ သွားရ
လတ္တံ့။

၁၁၈ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ ဝိတ္တာမဇ္ဈေသု၊ အဆွေခင်
ပွန်းအမတ်တို့၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ စရ-စရာဟိ၊ ကျင့်စေဘု၊
ခတ္တိယ၊ ခတ္တိယအနွယ်ဖြစ်သော၊ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်
ဘဝ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ စရိတ္တာနု၊ ကျင့်ရသောကြောင့်၊ တံ၊
သင်မင်းကြီးသည်၊ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂမိဿသိ၊ သွားရ
လတ္တံ့။

၁၄၄ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။

၁၁၉ မဟာရာဇ။ မင်းကြီး။ ဝါဟနေသုစ။ ဆင်ယာဉ်
မြင်းယာဉ်တို့၌လည်းကောင်း။ ဗလေသုစ။ ဖိုလ်ပါတို့၌လည်း
ကောင်း။ ခမ္ဘံ။ တရားကို။ စရ-စရာဟိ။ ကျင့်လေ့။ ရာဇ-မဟာ
ရာဇ။ မင်းကြီး။ ဣဓ။ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ ခမ္ဘံ။ တရားကို။ စရိတွာ
န။ ကျင့်ရသောကြောင့်။ တံ။ သင်မင်းကြီးသည်။ သဂ္ဂံ။ နတ်
ပြည်သို့။ ဂမိဿသိ။ သွားရလတ္တံ့။

၁၂၀ မဟာရာဇ။ မင်းကြီး။ ဝါမေသုစ။ ရွာငယ်တို့၌
လည်းကောင်း။ နိဂမေသုစ။ နိဂုဏ်တို့၌လည်းကောင်း။ ခမ္ဘံ။ တ
ရားကို။ စရ-စရာဟိ။ ကျင့်လေ့။ ရာဇ-မဟာရာဇ။ မင်းကြီး။
ဣဓ။ ဤလူ့ပြည်၌။ ခမ္ဘံ။ တရားကို။ စရိတွာန။ ကျင့်ရသောကြောင့်။
တံ။ သင်မင်းကြီးသည်။ သဂ္ဂံ။ နတ်ပြည်သို့။ ဂမိဿသိ။ သွားရ
လတ္တံ့။

၁၂၁ မဟာရာဇ။ မင်းကြီး။ ရဋ္ဌေစ။ တိုင်းနိုင်ငံ၌လည်း
ကောင်း။ ဇနပဒေသုစ။ ဇနပုဒ်တို့၌လည်းကောင်း။ ခမ္ဘံ။ တရား
ကို။ စရ-စရာဟိ။ ကျင့်လေ့။ ရာဇ-မဟာရာဇ။ မင်းကြီး။ ဣဓ။
ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ ခမ္ဘံ။ တရားကို။ စရိတွာန။ ကျင့်ရသော
ကြောင့်။ တံ။ သင်မင်းကြီးသည်။ သဂ္ဂံ။ နတ်ပြည်သို့။ ဂမိဿ
သိ။ သွားရလတ္တံ့။

၁၂၂ မဟာရာဇ။ မင်းကြီး။ သမထေ-သမထေသုစ။ ရ
ဟန်းတို့၌လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မထေသုစ။ ဗုဒ္ဓဘာသာတို့၌လည်း
ကောင်း။ ခမ္ဘံ။ တရားကို။ စရ-စရာဟိ။ ကျင့်လေ့။ ရာဇ-မဟာ
ရာဇ။ မင်းကြီး။ ဣဓ။ ဤလူ့ပြည်၌။ ခမ္ဘံ။ တရားကို။ စရိတွာန။
ကျင့်ရသောကြောင့်။ တံ။ သင်မင်းကြီးသည်။ သဂ္ဂံ။ နတ်ပြည်
သို့။ ဂမိဿသိ။ သွားရလတ္တံ့။

၁၂၃ မဟာရာဇ။ မင်းကြီး။ ဝိဂပက္ခိသု။ သားဌက်တို့
၌။ ခမ္ဘံ။ တရားကို။ စရ-စရာဟိ။ ကျင့်လေ့။ ခတ္တိယ။ ခတ္တိယအ

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယ။ ၁၄၅

နထိဖြစ်သော၊ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဣဓ၊ ဤလူ့ပြည်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ စရိတ္တာန၊ ကျင့်ရသောကြောင့်၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ သင်္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂမိဿသိ၊ သွားရလတ္တံ့။

၁၂၄ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ စရ-စရာဟိ၊ ကျင့်လေ့၊ သုပိဏ္ဏော၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်ဆောင်ပေတတ်၏၊ ရာဇ-မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ ဣဓ၊ ဤလူ့ရွာ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ စရိတ္တာန၊ ကျင့်ရသောကြောင့်၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ သင်္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ဂမိဿသိ၊ သွားရလတ္တံ့။

၁၂၅ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ စရ-စရာဟိ၊ ကျင့်လေ့၊ သဗြဟ္မကာ၊ ဗြဟ္မာနှင့်တကွကုန်သော၊ ဣန္ဒာဒေဝါ၊ သိကြားနတ်တို့သည်။ သုပိဏ္ဏော၊ တရားကိုကောင်းစွာကျင့်သဖြင့်၊ ဒိဝံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ရာဇ-မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ပါမဒေါ-ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့သည်၊ မာဟောဟိ၊ မဖြစ်စေနှင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောကြားဆုံးမတော်မူ၏။

☞ တာသံ၊ ထိုဂါထာတို့၏၊ အဏ္ဏော၊ အနက်ကို၊ တေသကုဏ္ဍဇာတကော၊ တေသကုဏ္ဍဇာတ်၌၊ ဝိတ္ထာရိတေဝ၊ အကျယ်ချဲ့အပ်လေပြီးသည်သာတည်း။

ဝေံ၊ ဤသို့ဓမ္မဉ္စရအစရှိသောဆယ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ မဟာသဏ္ဌော၊ ထုရားထောင်းသည်။ တဿ၊ ထိုဝိဇ္ဇိယက္ခမင်းအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသတွာ၊ ဟောထော်မူ၍၊ ဥတ္တရိယံ၊ လွန်စွာလည်း၊ ဩဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍၊ ပဉ္စသိလာနိ၊ ပဉ္စသိတို့ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ သော၊ ထိုဝိဇ္ဇိယက္ခမင်းသည်။ တဿ၊ ထိုထုရားထောင်း၏၊ ဩဝါဒံ၊ ဆုံးမခြင်းကို၊ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ သမ္ပန္နိန္ဒိယိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ မဟာသတ္တံ၊ ထုရားထောင်းကို၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိသိုး၍၊ ခမာပေတွာ၊ သည်းခံစေပြီး၍၊ ဗာရာဏသိ၊ ဗာရာဏသိ

၁၄၆ သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကံထာနိဿယ။

ပြည်သို့။ ဂတိံ။ သွားလေ၍။ ဒါနာဒိနိ။ ဒါနအစရှိကုန်သော။
ပုညာနိ။ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ သက္ခပရာယနောနတ်
ပြည်လျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ဗေဒိ
သက္ကောဝိ။ ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ ယာဝဇိဝံ။ အသက်
ထက်ဆုံး။ မာတာဝိတဇော။ အမိအဘတို့ကို။ ပရိဝရိတွာ။ လုပ်
ကျွေး၍။ မာတာဝိတူဟိ။ အမိအဘတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။ ပဉ္စအ
ဘိညာစ။ ငါးပါးသောအဘိညာဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌ
သမာပတ္တိယောစ။ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။
နိဗ္ဗတ္တတွာ။ ဖြစ်စေပြီး၍။ အာယူဟပရိယောသာနေ။ တရား
တို့ကိုအားထုတ်သည့်၏အဆုံး၌။ ဗြဟ္မဇောကူပဂေါ။ ဗြဟ္မာ
ပြည်သို့သွားသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။

သတ္ထာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဝံဓမ္မဒေသနံ။ ဤတရား
ဟောခြင်းကို။ အာဟရိတွာ။ ဆောင်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ။ တို့။
မာတာဝိတူနံ။ အမိအဘတို့ကို။ ပေါသနံနာမ။ ပွေးမြူခြင်းမည်
သည့်ကား။ ပေါရာဏကာနံ။ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာနံ။
ပညာရှိတို့၏။ ဝံသောတိ။ အဆက်အနွယ်တည်းဟူ၍။ ဝတွာ။
ဟောတော်မူပြီး၍။ သစ္စာနိ။ သစ္စာတို့ကို။ ပကာသေတွာ။ ပြ
တော်မူ၍။ ဇာတကံ။ ဇာတ်တော်ကို။ သမောဓာနေသိ။ ပေါင်း
တော်မူပေ၏။ သစ္စပရိယောသာနေ။ သစ္စာလေးပါးကိုပြတော်
မူသည်၏အဆုံး၌။ မာတုပေါသကဘိက္ခု။ အမိအဘကိုလုပ်
ကျွေးသောရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလံ။ သောတာပတ္တိ
ဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ။ ရောက်လေ၏။

တဒါ။ ထိုငါသုဝဏ္ဏသာမဖြစ်တော်မူသောအခါ၌။ ရာဇာ။
ဇိဋ္ဌိယက္ခမင်းကြီးသည်။ အာနန္ဒော။ အာနန္ဒာသည်။ အဟောသိ။
ဖြစ်၏။ ဒေဝဓိတာ။ ဗဟုသုန္ဒရီအမည်ရှိသောနတ်သွီးသည်။
ဥပ္ပထဇဏ္ဍာ။ ဥပ္ပထဝဏ်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ သက္ကော။
သိကြားမင်းသည်။ အနုရုဒ္ဓေါ။ အနုရုဒ္ဓါသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယံ။ ၁၄၇

၏။ နုကုထပဏ္ဍိတော၊ နုကုထသုခမိနိသညံ၊ မဟာကဿ
ပေါ၊ မဟာကဿပသညံ၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပါရိကာ၊ ပါ
ရိကာသညံ၊ ဘဒ္ဒါကာဝိလာနိသိက္ခနိ၊ ဘဒ္ဒါကာဝိထာနိရဟန်း
မသညံ၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သုဝဏ္ဏသာမပဏ္ဍိတောပန၊
သုဝဏ္ဏသာမသုခမိနိသညံကား။ အဟမေဝ၊ ငါထုရားသညံ
သာလျှင်၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ သမ္ဘာလေးပါးတရားကို မတောက်
မပြန်မိမိအလိုလိုကိုယ်ထော်တိုင်သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ လော
ကော၊ လူသုံးပါး၌၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။

သုဝဏ္ဏသာမဇာတကံနိဋ္ဌိတံ။

